

கற்றது கைம்மண்ணளவு
கல்லாதது உலகளவு

நியூ செஞ்சுரியின்

உங்கள் நூலகம்

மாத இதழ்

திருவள்ளூர்வராண்டு 2049
மலர் - 9 இதழ் - 12 - மார்ச் - 2018

கௌரவ ஆசிரியர்

முனைவர் **அ.அ.மணவாளன்**

ஆசிரியர்

த.ஸ்டாலின் குணசேகரன்

பொறுப்பாசிரியர்

சண்முகம் சரவணன்

ஆசிரியர் குழு

எஸ்.சண்முகநாதன்

தி.ரெத்தினசபாபதி

அ.கணேசன்

அ.கிருஷ்ணமூர்த்தி

ஜி.சரவணன்

இதழ் வடிவமைப்பு

ஞா.சரிதா

நியூ செஞ்சுரி வாசகர் சங்கம்

பதிவு எண் : 21/2005/ 11/2/2005

16 (142), ஜானி ஜான்கான் ரோடு,

இராயப்பேட்டை, சென்னை - 600 014

ungalnoolagam@gmail.com | www.ncbhpublisher.in

இணைய தள முகவரி: www.keetru.com

தனி இதழ் ₹ 30.00, ஆண்டு சந்தா ₹ 360.00

மாணவர்களுக்கு ₹ 300.00 அயல்நாடு (ஆண்டு சந்தா) ₹ 2750.00

சந்தா தொகையை

New Century Reader's Sangam

என்ற பெயரில் அனுப்பலாம்.

உங்கள் நூலகம் பற்றிய விமர்சனக் கடிதங்கள்,
உங்கள் நூலகத்திற்கான படைப்புகள், கட்டுரைகள்,
நூல் விமர்சனங்கள், மதிப்புரைக்கான நூல்கள்
ஆகியவற்றைக் கீழ்க்கண்ட முகவரிக்கு அனுப்புமாறு வேண்டுகிறோம்.

பொறுப்பாசிரியர்

உங்கள் நூலகம்

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (19) லிட.,

41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்டிரியல் என்டேட்,

அம்பத்தூர், சென்னை - 600098.

தொலைபேசி எண் : 044-26251968, 26258410

பொருளடக்கம்

படித்துப் பாருங்களேன்...

ஆ.சிவசுப்பிரமணியன் - 4

தொல்காப்பியத்தில் உடற்கூறும் அறுவை மருத்துவமும்

டாக்டர் சு.நரேந்திரன் - 9

அவ்வழி நல்லை வாழிய நிலே!

ஆ.கார்த்திகேயன் - 14

புதிய வடிவிலான பழைய வரலாறு

சி.ஆர்.ரவீந்திரன் - 17

மறுவாசிப்பில் வ.சுப.மாணிக்கனாரின் தமிழ்க் காதல்

ந.முருகேசபாண்டியன் - 21

மார்க்சியத் திறனாய்வும் தமிழ் இலக்கியமும்

பா.ஆனந்தகுமார் - 27

கவிதையும் கடவுளும்

ஜி.சரவணன் - 32

என்.சி.பி.எச். மார்க்ஸ் எங்கெல்ஸ் நூல்கள் தொகுப்புப் பணி

பதிப்பாசிரியர் குழு - 43

வக்கிரங்களின் விளையாட்டு

தி.சு.நடராசன் - 47

இருத்தலியலின் இலக்கிய முன்னோடி

முனைவர் வை.காதம்பரி - 51

பாவேந்தர் என்னும் நாடக வேந்தர்

முனைவர் ஜே.ஜெகதீரட்சகன் - 55

காயல் சமரம்

ஏ.எம்.சாலன் - 58

சிங்காரவேலரின் ஓயாத தொண்டு

பா.வீரமணி - 61

குழந்தை இலக்கியமும் ஓவியமும்

சுசுமாரன் - 65

வெறியாட்டில் விரியும் பெண்ணுலகம்

முனைவர் அ.மோகனா - 69

படித்துப் பாருங்களேன்...

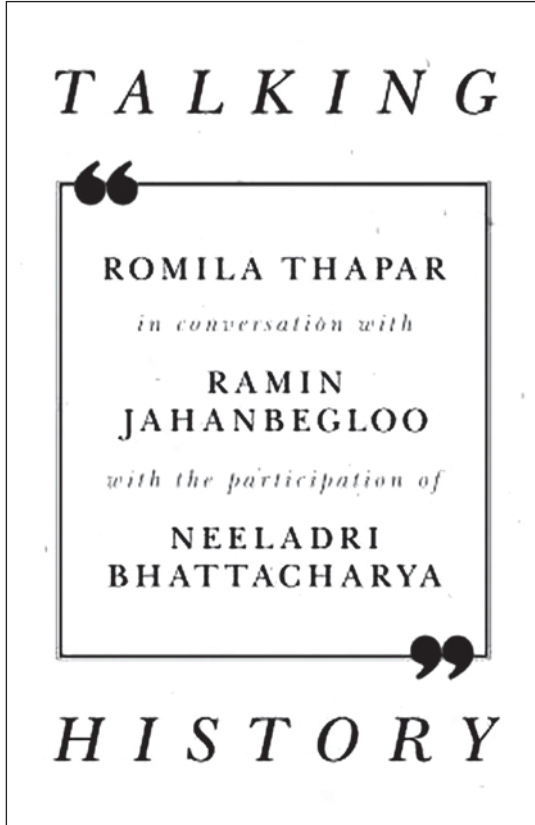
ஆ. சிவசுப்பிரமணியன்

Talking History

(Romila Thapar in conversation with
Ramin Jahan Begloo
With the participation of Neeladri
Bhattacharya)

வரலாறு குறித்த உரையாடல்
ராமின் ஜகன்பெக்குலு (2017)

Oxford University Press, New Delhi - 110 002

குறிப்பிட்ட அறிவுத்துறையில் சாதனை படைத்த ஆளுமைகளிடம் இருந்து கருத்துக்களைப் பெற மூன்று வழிமுறைகள் உள்ளன. முதலாவது அவர்களது எழுத்துக் களை வாசிப்பது. இரண்டாவது அவர்களது உரைகளைக் கேட்பது. மூன்றாவது அவர்களது படைப்புக்களைக் கற்றுத் திறம் போகியோரின் உரைகளைக் கேட்பது அல்லது படிப்பது. இவை அல்லாமல் அவர்களுடன் உரையாடுவது. உரையாடும் போது, மேலும் ஆழமான கருத்துக்களை அவர்களிடம் கேட்டறியமுடியும். அய்யங்களைப் போக்கிக் கொள்ள முடியும்.

ஆனால் ஒரு சிக்கல், பெரிய ஆளுமைகளைச் சந்தித்து உரையாடும் வாய்ப்பு அனைவருக்கும் வாய்ப்பதில்லை. ஆளுமைகளுடனான நேர்காணல்கள் ஒரு குறுகிய எல்லைக்குள் நின்றுவிடுவதால் ஆளுமைகளின் முழுப் பரிமாணத்தையும் நாம் அறிய உதவுவதில்லை. இத்தகைய நிலையில் ஓர் ஆளுமையின் படைப்புக்

களைக் கற்றறிந்த ஒருவர் அவருடன் நிகழ்த்தும் நீண்ட உரையாடல் பல கருத்துக்களை வெளிக்கொணரும் தன்மையது. ஆனால், உரையாடல் நிகழ்த்துபவர் குறிப்பிட்ட ஆளுமையின் படைப்புக்களை ஆழமாகக் கற்றறிந்திருந்தால் மட்டுமே இது நிகழும். இங்கு அறிமுகம் செய்யும் நூல் வரலாற்றறிஞர் ரொமிலா தாப்ருடன் நிகழ்த்திய உரையாடலின் தொகுப்பாகும்.

ரொமிலா தாப்பர்

பண்டைய இந்தியாவின் வரலாறு குறித்த சிறந்த ஆய்வாளராகவும், வரலாற்றாசிரியராகவும் உலக அளவில் புகழ் பெற்றவர் ரொமிலா தாப்பர். பஞ்சாபில் 1931-ஆம் ஆண்டில் பிறந்தவர். இவரது தந்தை இராணுவ மருத்துவராகப் பணியாற்றியமையால் இரண்டு அல்லது மூன்று ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை இடமாறுதல் நிகழும். இதனால் லாகூர், ராவல்பிண்டி, புனே எனப் பல நகரங்களில் தம் சிறுவயதுக் காலத்தைக் கழிக்கும் வாய்ப்புக் கிட்டியது.

பஞ்சாப் பல்கலைக்கழகத்தில் ஆங்கில இலக்கியத் திலும், புனே பல்கலைக்கழகத்தில் தத்துவத்திலும் முதுகலைப்பட்டம் பெற்ற இவர் இலண்டன் பல்கலைக் கழகத்தின் 'கீழைத்தேய ஆப்பிரிக்க ஆய்வுப்பள்ளியில்' சேர்ந்து 'அசோகரும் மௌரியர்களின் வீழ்ச்சியும்' என்ற தலைப்பில் ஆய்வு செய்து வரலாற்றில் முனைவர் பட்டம் பெற்றார். இவரது ஆய்வு நெறியாளராக இருந்தவர், 'வியத்தகு இந்தியா', 'ஆஜீவக சமயத்தின் வரலாறு' ஆகிய நூல்களின் ஆசிரியரான ஏ.ஏல் பாஷம்.

இலண்டன் வாழ்க்கையில் இவரது நண்பர்களில் ஒருவர், இலங்கையைச் சேர்ந்த மனித உரிமைப் போராளி குமாரி ஜயவர்த்தனா. மார்க்சிய அறிஞர் எரிக் ஹாப்ஸ்பாமின் சொற்பொழிவுகளைக் கேட்கும் வாய்ப்பும் இவருக்குக் கிட்டியது.

டெல்லி பல்கலைக்கழகத்தில் இணைப்பேராசிரிய ராகவும், ஜவகர்லால் நேரு பல்கலைக்கழகத்தில் பண்டைய வரலாற்றுத்துறையின் பேராசிரியராகவும் பணி ஓய்வுக்குப்பின் அதே துறையில் மதிப்புறு பேராசிரியராகவும் பணியாற்றியுள்ளார்.

ஆக்ஸ்போர்டு பல்கலைக்கழகம் இவருக்கு மதிப்புறு முதுமுனைவர் (டி.லிட்) பட்டம் வழங்கிச் சிறப்பித்துள்ளது. அய்ரோப்பிய நாடுகள் சிலவற்றின் பல்கலைக்கழகங்களிலும், கல்லூரிகளிலும் வருகை தரு பேராசிரியராகப் பணியாற்றி வருகிறார். ஆரிய இனம் என்ற ஒன்று கிடையாது. அது ஒரு பண்பாட்டு வகைமை தான் என்று கூறும் இவர் வரலாற்றில் மதவாத உணர்வைப் புகுத்துவதைக் கடுமையாக எதிர்த்து வருபவர்.

உரையாடியோர்

ராமின் ஜகன்பெக்குலு ஹரியானா மாநிலத்தில் உள்ள குளோபல் பல்கலைக்கழகத்தில் செயல்படும் அமைதி குறித்த ஆய்வுக்கான மகாத்மா காந்தி மையத்தின் நிர்வாக இயக்குநராகவும், பேராசிரியராகவும் பணியாற்றி வருபவர். இவருடன் ஜவஹர்லால் நேரு பல்கலைக்கழகத்தின் வரலாற்றுத் துறைப் பேராசிரியர் நீலாத்திரி பட்டாச்சார்யாவும் பங்கேற்றுள்ளார்.

இவர்களுள் ராமின் ஜகன்பெக்குலு (இனி: ராமின்) உரையாடலைத் தொடங்குபவராக உள்ளார். பெரும் பாலும் வினா வடிவிலேயே அவரது உரையாடல் அமைய ரொமிலா தாப்பர் விடை கூறுபவராக அமைகிறார். ஆனால் கேள்வி பதில் போன்று இவ்வரையாடல் அமைய வில்லை. இடையிடையே நீலாத்திரி பட்டாச்சார்யா (நீலாத்திரி) கலந்து கொள்கிறார்.

இவ்வரையாடலின் மையப்பொருளாக வரலாறு அமைந்துள்ளது. ராமின் இவ்வரையாடலை நல்ல

ரொமிலா தாப்பர்

நீலாத்திரி பட்டாச்சார்யா

ராமின் ஜகன்பெக்குலு

தயாரிப்புடன் நிகழ்த்தியுள்ளார். ரொமிலா தாப்பரின் வரலாற்று நூல்களை ஆழமாக வாசித்துவிட்டு வந்துள்ளமை அவரது உரையாடலில் வெளிப்படுகிறது. இடையிடையே கலந்து கொள்ளும் நீலாத்திரியும் இவரைப்போன்றே ஆழமான வாசிப்புடன் வந்துள்ளார்.

உரையாடல் பகுப்பு

உரையாடல் வடிவம் என்றாலும் முன்னதாகவே திட்டமிட்ட உரையாடல் என்பதால் உரையாடலை ஆறு தலைப்புகளாகப் பகுத்துள்ளார்கள். முதல் இயல் ரொமிலாவின் வாழ்க்கைக் குறிப்பை, அவரது கல்விப் பயிற்சியை, ஆசிரியப்பணியை உள்ளடக்கி 'பஞ்சாபில் இருந்து இலண்டன் வரை' என்ற தலைப்பைக் கொண்டுள்ளது.

இரண்டாவது இயல், கடந்த காலம் குறித்த வாசிப்பு, வரலாற்று உண்மை, வரலாற்றியலாளனின் நோக்கம், வரலாற்றுச் சான்றுகள், வாய்மொழி வரலாறு, இன்னும் சில தலைப்புகளைக் கொண்டு 'வரலாற்றிய லாளனின் செயல்பாடு' என்ற தலைப்பில் இடம் பெற்றுள்ளது. வரலாற்று வரைவியல் தொடர்பான செய்திகளை இத்தலைப்பில் இடம் பெற்றுள்ள உரையாடல் வெளிக்கொணர்கிறது.

மூன்றாவது இயல் 'பண்டைய இந்தியா குறித்த நம் கால எழுத்துக்கள்' என்ற தலைப்பிலானது. கீழைத் தேய்வாதிகள், ஆசியக்கொடுங்கோன்மை, நினைவும் மறதியும் என சில தலைப்புகளில் நிகழ்ந்த உரையாடல் களைக் கொண்டுள்ளது.

நான்காவது இயல் 'வம்சாவளியும் மன்னராட்சியும்' என்ற தலைப்பிலானது. அறத்திற்கும் அரசியலுக்கும் இடையில் அசோகரின் ஊடாட்டம், அசோகர் - காந்தி ஒப்பீடு, அசோகரைக் குறித்த மதிப்பீடு, என அசோகரை மையமாகக் கொண்ட உரையாடல்கள் இவ்வியலில் இடம் பெற்றுள்ளன. இந்தியாவில் வகுப்புவாதச் சிந்தனைகள், இந்து தேசியத்தின் சித்தாந்தம் என்பன குறித்தும் உரையாடல்கள் இடம் பெற்றுள்ளன.

அய்ந்தாவது இயல் 'வரலாற்றாசிரியனும் காவியமும்' என்பதாகும். இதே தலைப்பில் ரொமிலா தாப்பர் கட்டுரையொன்று எழுதியுள்ளார். அக்கட்டுரையை மையமாகக் கொண்டே இத்தலைப்பில் இடம் பெற்றுள்ள உரையாடல்கள் அமைந்துள்ளன.

'சோமநாதர்' 'சகுந்தலா' என்ற தலைப்பில் இரு நூல்களை ரொமிலா தாப்பர் எழுதியுள்ளார். இவ்விரு நூல்களும் பரவலான வாசிப்புக்கு ஆளானவை என்பதுடன் அரசியல் அடிப்படையில் முக்கியமானவை. இவ்விரு நூல்களையும் மையமாகக் கொண்டே ஆறாவது இயலில் உரையாடல்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. இதன் அடிப்படையில் இவ்வியலின் தலைப்பு 'சோமநாதாவும் சகுந்தலையும்' என்று அமைந்துள்ளது.

கடந்த காலத்தை வாசித்தல்

முதல் இயல் ரொமிலா தாப்பரின் சிறு வயது அனுபவங்கள், குடும்பச் சூழல், கல்வி, நட்பு வட்டம் என்ற செய்திகளைக் கூறிச் செல்ல, இரண்டாவது இயல் வரலாறு எழுதுவோன் குறித்த செய்திகளை விவாதிக்கிறது.

இ.எச். கார் என்ற வரலாற்றறிஞர், வரலாறு எழுதுவோன் கடந்த காலத்தை எவ்வாறு பார்க்க வேண்டும் என்பது குறித்து,

'கடந்த காலத்தை நேசிப்பதோ, கடந்த காலத்தில் இருந்து தன்னை விலக்கி வைத்துக் கொள்வதோ வரலாற்றாசிரியனின் செயல் அல்ல. நிகழ் காலத்தைப் புரிந்து கொள்ள உதவும் வழிகாட்டியாக கடந்தகாலத்தில் தேர்ச்சியும் புரிதலும் கொண்டவனாய் இருக்க வேண்டும்.'

என்று கூறியுள்ளதை முன்வைத்து ராமின் உரையாடலைத் தொடங்குகிறார். இவ்வரையாடலின்போது ரொமிலா தாப்பர் கடந்த காலம் குறித்த வாசிப்பு குறித்துப் பின்வரும் செய்திகளை முன்வைக்கிறார்.

பண்டைய இந்தியாவை ஒரு பொற்காலமாகச் சித்தரிக்கும் கற்பனைப் போக்கு முன்னர் இருந்தது. மக்கள் செழிப்பாக வாழ்ந்ததாகவும், ஒழுங்கமைப்பு சீராக இருந்ததாகவும் ஒரு சித்திரம் உருவாக்கப் பட்டிருந்தது.

தேசியம் என்ற சித்தாந்தத்தைக் கட்டமைக்க, பொற் காலம் ஒன்று தேவையாக இருந்தது, ஒரு நாட்டின் அடையாளத்தைக் கட்டமைக்க எல்லா தேசியங் களுக்கும் வரலாறு அவசியம். இது குறித்து 'அபின் அடிமைக்கு கசகசா பூவைக் கொடுப்பது போன்றது தேசியவாதத்திற்கு வரலாறு' என்ற ஹாப்ஸ்பாம் வெளிப்படையாகக் கூறுவார் (கசகசா செடியின் விதையில் இருந்தே அபின் தயாரிக்கப்படுகிறது).

எல்லா தேசியவாதங்களுக்கும் ஒரு கட்டம் வரை கடந்தகாலம் குறித்த கற்பனை தேவைப்படுகிறது. அவர்கள் (தேசியவாதிகள்) வெற்றி பெற்றால் அக்கடந்த காலம் மீண்டும் வரும் என்று நம்புகிறார்கள். இதனால் தான் பல அய்ரோப்பிய தேசியவாதங்களுக்கு, பெரிக்கிளியனின் ஏதென்ஸ் குறித்த சித்திரமும் சீனர்களுக்கு சின் பேரரசின் சித்திரமும் தேவைப் படுகிறது.

பண்டைக்கால வரலாற்றுக்கான சான்றுகள் அரிதாகவே இருந்ததால் பொற்காலத்தை மையமாகக் கொண்ட கற்பனைகளை உருவாக்குவது எளிதாக இருந்தது.

ஹரப்பா நாகரிகம் குறித்த பல கருத்துக்கள் மிகைப்படுத்தப்பட்டனவே. அங்கு வாழ்ந்த மக்களின்

பொருள்வளமானது மெசபடோமியா, எகிப்து நாகரிகம் பண்பாட்டுடன் ஒப்பிடுகையில் வளம் குறைந்த ஒன்று தான். இவ்விரு நாகரிகங்களின் வளத்தை அங்குள்ள கோவில்களிலும், கல்லறைகளிலும் காணமுடிகிறது. இலக்கியத்தில் வருணிக்கப்படும் செய்திகளுக்கும், தொல்லியல் ஆய்வில் கண்டறியும் உண்மைகளுக்கும் இடையில் வேறுபாடு உள்ளது. ஆனால் இலக்கியத்தில் இடம்பெறும் வருணனைகளை அகழ்வாராய்ச்சி மேற்கொண்ட களத்தின் மீது திணிக்க வேண்டியுள்ளது. இதைத்தான் 'தொல்லியல் மீதான பனுவலின் கொடுங் கோன்மை' என்பர்.

பனுவல் ஒன்று ஒரு குறிப்பிட்ட களத்தை வருணிக்கலாம். ஆனால் அவ்வருணனை உள்ளது உள்ளபடியே இருக்க வேண்டியதில்லை. ஆனால் ஒரு பனுவல் வர்ணிப்பதை அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்ற மனநிலை முன்னர் இருந்தது.

இராமாயணத்தில் இடம் பெறும் அயோத்தி நகர் குறித்தும், மகாபாரதத்தில் இடம்பெறும் அஸ்தினாபுரம், இந்திரபிரஸ்தம் குறித்தும் அருமையான வருணனைகள் இருநூல்களிலும் இடம் பெற்றுள்ளன. இவ்விரு இடங்களிலும் நிகழ்ந்த அகழ்வுகள் அக்காலத்தில், சாதாரண குடிமக்களாக அங்கு மக்கள் வாழ்ந்துள்ளனர் என்பதைக் காட்டுகின்றன. மயன் என்பவனால் கட்டப்பட்ட சிறப்பான மாளிகைகளைத் தேடுவது வீண்வேலையாகவே முடியும்.

பரிணாம வளர்ச்சியென்பது ஒரே நேர்கோட்டில் அமைவதில்லை. தொல்லியலானது பழைய சமூக அமைப்புகளையும் வாழ்க்கைமுறையையும் நாகரிகத்தையும் அறிந்து கொள்ள உதவுகிறது. வேட்டையாடிகள் உணவு சேகரித்து வாழ்வோர், மேய்ச்சல் நில வாழ்க்கையினர், குடியானவர்கள் நகரங்களில் வாழ்வோர் எனப் பல்வேறு சமூகப் படிநிலைகளில் மக்கள் வாழ்ந்துள்ளனர். இப் படிநிலைகள் ஒவ்வொன்றையும் கடந்துதான் ஒவ்வொரு சமூகமும் வளர்ச்சியடைந்து வந்துள்ளனவா அல்லது சில படிநிலைகளுக்குள் நுழையாமலேயே வளர்ச்சியடைந்துள்ளனவா என்பதும் கேள்விக்குரிய ஒன்று.

மேய்ச்சல் நில வாழ்க்கையினர் பலர் வேளாண்மையை உபதொழிலாகக் கொண்டிருந்தனர். பெரும்பாலும் உபதொழில் முக்கிய தொழிலாக மாறிவிடுவதும் உண்டு. வேதகால சமுதாயமானது வேளாண்மையையும், மேய்ச்சல் நில வாழ்க்கையையும் கொண்டதாகக் குறிப்பிடப்படுகிறது. ஹரப்பா நாகரிகத்தில் அந்நகரமானது சுற்றிலும் உள்ள வேளாண் உற்பத்தியைச் சார்ந்து இருந்துள்ளது. இதன் அடிப்படையிலேயே தானியங்களைச் சேமிக்கும் குதிர்கள் அங்கிருந்துள்ளன.

ஹரப்பா நகரம் குறித்து தொல்லியல் குறிப்பிடும் உண்மைகளை வேதங்கள் குறிப்பிடவில்லை. குடியிருப்புப்

பகுதிகள், தெருக்களின் அமைப்பு, வடிகால்கள், வீடுகளின் கட்டட அமைப்பு, இடுகாடுகள் என்பன ஹரப்பா அகழ் ஆய்வில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன.

•••

ஒவ்வொரு சமூகமும் தான் வாழும் சூழலுக்கேற்ப தம் வாழ்க்கை முறையை உருவாக்கிக் கொள்கின்றன. இதுவே பின்னர் ஒரு சமூக அமைப்பிலிருந்து மற்றொரு சமூகஅமைப்புக்கு மாறுதலைத் தோற்றுவிக்கின்றன.

வேட்டையாடியும் உணவு சேகரித்தும் வெப்ப மண்டலப் பகுதிகளிலும், பனிமண்டலங்களிலும் வாழும் மக்களின் எதிர்பார்ப்புகள் ஒன்று என்றாலும் அதை அடைவதற்கு அவர்கள் மேற்கொள்ளும் வழிமுறைகள் வெவ்வேறானவை. புதிய தொழில் நுட்பமுறைகளைப் பயன்படுத்துவதாலும் சமூக பொருளியல் அமைப்புகளை உருவாக்குவதாலும் ஒரு சமூகத்தில் மாறுதல்கள் நிகழ்கின்றன.

வரலாற்றியல் இம்மாறுதல்களை விளக்க வேண்டும். சான்றாக, கற்கருவிகளில் இருந்து உலோகக் கருவிகளுக்கு மாறியது, செம்பு - வெண்கலம், இரும்பு என உலோகங்களைப் பயன்படுத்தியது என்பனவற்றை அது விளக்க வேண்டும். தொழில்நுட்ப கண்டுபிடிப்பு (தொல் அறிவியல் கண்டுபிடிப்பு) குறித்த ஆய்வானது ஒரு சமூகத்தின் வாழ்க்கை முறையையும், சிந்தனை முறையையும் புரிந்து கொள்ள மிகவும் அவசியமாகும்.

வரலாற்றுண்மை

இ.எச். கார் என்ற வரலாற்றறிஞர் 'கடந்த காலத்தின் உண்மைகள்', 'வரலாற்றுண்மைகள்' என்ற இரண்டையும் வேறுபடுத்திக் கூறுகிறார். அவரது கருத்துப்படி வரலாற்று உண்மைகளை மட்டுமே வரலாற்றியலாளன் பதிவு செய்ய வேண்டும்.

இந்த இடத்தில் வரலாற்று உண்மை என்றால் என்ன? என்ற வினா எழுகிறது. இவ்வினாவை

1. வரலாற்று உண்மை என்பது எது?
2. ஒரு வரலாற்றுண்மை எவ்வாறு உருவாக்கப் படுகிறது?

என்று அமைத்துக் கொள்ளலாம். வரலாறு என்பது கருத்துருவான செய்திகளை அடிப்படையாகக் கொண்டது. அதே நேரத்தில் தொல்லியலானது. கண்ணுக்குப் புலனாகும் தன்மை கொண்டது. இருந்தாலும் கருத்துருவானது பல்வேறு சான்றுகளின் அடிப்படையில் உருவாக்கப்பட்டது.

கடந்தகால நிகழ்வு ஒன்றை வரலாற்று உண்மை சுட்டிக்காட்டலாம். அது வாசிப்புக்கு உள்ளாகி ஒரு குறிப்பிட்ட சூழலுக்குள் பொருத்தப்படலாம். அந்த நிகழ்வு எதை வெளிப்படுத்துகிறது என்பது குறித்து வாசிப்பில் வேறுபாடு தோன்றவும் இடமுண்டு.

அண்மைக்காலம் வரை நம் பண்டைய வரலாறு இந்தியவியல் என்றே வகைப்படுத்தப்பட்டது. இது தொடர்பான தரவுகளைச் சேகரிப்பது மட்டுமே முக்கியமாகக் கருதப்பட்டது. இத்தரவுகளுக்கு விளக்கம் தருவதில் அதிகமாக ஆர்வம் காட்டவில்லை. இதனால் இந்தியாவின் கடந்தகாலம் குறித்த காலனியக் கருத்தாக்கங்கள் அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டன.

ஒரு சமூக விஞ்ஞானம் என்ற முறையில் தரவுகள் சேகரிப்பைத் தாண்டி பல்வேறு வினாக்களை எழுப்பி ஆராய்வதில் இருந்து வரலாறு பின்னுக்குத் தள்ளப்பட்டு விட்டது. ஒரு தரவின் முக்கியத்துவத்தை வெளிப்படுத்துவதுடன் அதன் வரலாற்றுச் சிறப்பையும் வரலாற்றியலாளன் விளக்க வேண்டும்.

வரலாற்று ஆதாரங்கள்

ஒரு வரலாற்றுப் பனுவலை ஆராயப் புகுமுன் முதற் படியாக அதை மதிப்பீடு செய்வது அவசியம். இதன் பொருட்டு பின்வரும் வினாக்களை வரலாற்றியலாளர் எழுப்ப வேண்டும்.

1. இந்தப் பனுவல் எங்கிருந்து பெறப்பட்டது?
2. இதன் ஆசிரியர் யார்?
3. அவருடைய சமூகப் பின்புலம் என்ன?
4. இப்பனுவலின் உள்ளடக்கம் என்ன?
5. பனுவல் உருவாக்கப்பட்டதன் நோக்கம்?
6. எதை வெளிப்படுத்த பனுவல் விரும்புகிறது?
7. எந்த சமூகக் குழுவை நோக்கிப் பனுவல் பேசுகிறது?
8. அது பரப்புரை செய்யும் அல்லது மறுக்கும் கருத்தின் சமூக நோக்கம் என்ன?
9. அது எழுதப்பட்டபோது எவ்வாறு ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது?

பல நூற்றாண்டுக்களுக்கு முன்னர் எழுதப்பட்ட பனுவல்களில் இவ்வினாக்கள் அனைத்திற்கும் விடை காணமுடியாது. ஆயினும் இவ்வினாக்களுக்கு விடை காண முயல வேண்டும். பனுவல்களை மதிப்பீடு செய்வது அதன் நம்பகத்தன்மையைக் கண்டறிய உதவும்.

வாய்மொழி வரலாறு

வாய்மொழிச் சான்றுகளை மையமாகக் கொண்டு வரலாறு எழுதும் வாய்மொழி வரலாறும் உருவாகியுள்ளது. நேர்காணல்களும் கூட வாய்மொழி வரலாற்றில் சான்றுகளாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. தொடக்கத்தில் வாய்மொழி வரலாறு ஏற்றுக்கொள்ளப்படாத ஒன்றாகவே இருந்தது. பின்னர் இப்போக்கு மாறியது.

ஆப்பிரிக்க வரலாற்று வரைவில் வாய்மொழிச் சான்றுகள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. வாய்மொழிக் காப்பியங்களும் வரலாற்றுச் சான்றுகளாயின. மில்மன்

பரி, ஆல்பர்ட் லார்டு ஆகியோரின் சேகரிப்புகளும் ஆய்வுகளும் காவியங்களின் முந்தைய வடிவமாக வாய்மொழி மரபு உள்ளதை வெளிப்படுத்தின. நம் நாட்டின் இராமாயணமும் பாரதமும் வாய்மொழி மரபின் வளர்ச்சியாக இருக்கலாம். புத்த ஜாதகக் கதைகளும் கூட வாய்மொழி மரபின் வளர்ச்சியாக இருக்கலாம்.

இந்தியப் பண்பாட்டு வரலாற்றுக்கான மிகுதியான தரவுகள் வாய்மொழி மரபில் உள்ளன. அரசவை சார்ந்த பனுவல்களின் சித்தரிப்பிற்கு மாறான சித்தரிப்பை வாய்மொழிப் பனுவல்கள் வழங்கும் தன்மையன. கதைகளும் கூட கடந்தகாலச் சமூக அமைப்பை வெளிப்படுத்துகின்றன. சான்றாக, மகாபாரதக் கதை கணச் சமூக அமைப்பையும் இராமாயணக் கணச் சமூகத்திற்கும் புதிதாக உருவாகும் மன்னராட்சிக்கும் இடையிலான முரண்பாட்டையும் சித்தரிக்கின்றன.

நூலின் சிறப்பு

மன்னர்களின் பரம்பரை சார்ந்த வரலாறாகவும், படையெடுப்புகள், மதங்களின் பங்களிப்புகள், நுண் கலைகள் என்ற எல்லைக்குள் மட்டுமே ஆராயப்பட்டு வந்த இந்தியாவின் பண்டைக்கால வரலாற்றை, சமுதாயக் கண்ணோட்டத்துடன் எழுதியவர் ரொமிலா தாப்பர். பண்டைக் கால இந்தியா தொடர்பான அவரது ஆய்வுக் கட்டுரைகளும் நூல்களும் இந்திய வரலாறு என்ற பரந்த தளத்தில் மட்டுமின்றி, பல்வேறு மாநிலங்களின் பண்டைய வரலாற்றை அறிவியல் முறையில் எழுதுவதற்கான வழிகாட்டியாகவும் செயல்பட்டு வருகின்றன.

அவரது உரையாடலை அடிப்படையாகக் கொண்டு உருவாகியுள்ள இந்நூல் பல சிக்கலான வினாக்களுக்கு விடைதரும் சிறப்புடையது. அவரது ஆய்வு அனுபவங்களின் பிழிவாக இந்நூல் அமைந்துள்ளது. அவரது ஆய்வுகள் அனைத்தையும் படித்து முடித்த அனுபவத்தை இந்நூலை வாசித்துப் பெறமுடியும். இச்சிறு கட்டுரையில் தொட்டுக்காட்டப்படாத பல அரிய செய்திகள் இந்நூலில் இடம் பெற்றுள்ளன. கீழைத்தேயவாதமும், அதைப் பயன்படுத்தியோரும், ஆசியக் கொடுங் கோன்மை, இந்து தேசியவாதம், சோமநாதபுரம், சகுந்தலை குறித்த உரையாடல்களும், மார்க்ஸ் குறிப்பிடும் ஆசிய உற்பத்தி முறை, இந்திய வரலாற்று வரைவுக்கு கோசாம்பியின் பங்களிப்பு, இந்திய மார்க்சிசம் என்ற ஒன்று உண்டா, வரலாற்று வரைவில் புதிய வரலாற்றுப் பள்ளிகள் என்ற தலைப்பிலான உரையாடல்களும் குறிப்பிடத்தக்கன.

மொத்தத்தில், வரலாறு வாசிப்பில் ஆர்வம் கொண்டோருக்கு மட்டுமின்றி வரலாறு பயிலும் மாணவர்களுக்கும் வரலாறு கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களுக்கும் மிகவும் பயன்தரும் நூல் இது. ●

தொல்காப்பியத்தல் உடற்கூறும் அருவை மருத்துவமும்

டாக்டர் சு.நரேந்திரன்

தமிழ் மக்களின் வாழ்வியல், நாகரீக மேம்பாடு அவர்களின் மருத்துவக்கலை, மருத்துவச் சிந்தனைகள் ஆகியவற்றைத் தொல்காப்பியத்தில் உள்ள குறிப்புகள் மூலம் அறிய முடிகின்றது.

தொல்காப்பியர் காலத்தில் மருத்துவர் களுக்கு உடல் கூறு மேலோட்டமாகத் தெரிந்திருக்க வேண்டும் (Gross Anatomy). ஏனெனில் அவ்வாறு வழக்கில் இருந்த சொற்களையே தம் நூலில் எடுத்தாண்டிருக்கிறார்.

கண், இமை, மெய், (உடல்). மெய் என்பது இவ்வுலகம் எப்படி ஐம்பூதங்களால் ஆனது? உண்மையோ அவ்விதமே இந்த உடலும் ஐம்பூதங்களால் ஆனது உண்மை என்ற பொருளில் மெய் என்றனர். உடலை மெய் என்றதால் உடலைக் காப்பதில் அக்கால மக்கள் உறுதியாக இருந்தனர் என்பது விளங்கும். நரம்பு, சினை-உறுப்பு, உந்தி, தலை, மிடறு, நெஞ்சு, பல், இதழ் - உதடு, நா, மூக்கு, அண்ணம் (Palate), இடைஅண்ணம் (Soft Palate), நுனி அண்ணம் (Hard Palate), முன்பல், நாவிளிம்பு, முதல் நா, இடைநா (Middle of the Tongue), பல் முதல் (Alveolar Margin), நுனிநா, முலை, பால் (Sex), வடிவு, வெரிந் - முதுகு (Back), (தொல், எழுத்து பிறப்பியல்). உடல் ஏழு தாதுக்களால் இழுத்துக் கட்டப்பட்டது. எலும்பு, கொழுப்பு, நிணம், சுக்கிலம், தசை, தண்ணீர், ரசம் என்று தாதுக்களால் இழுத்துக் கட்டப்பட்டது. உடல் என்பது பொருள். இக்கருத்து தொல்காப்பியர் காலத்திலேயே ஏற்கப்பட்டது ஆகும்.

தொல்காப்பியர் காலத்தில் அறுவை மருத்துவ முறைகளும் இருந்திருக்க வேண்டும். அகத்திற்கு இலக்கணம் கண்டவர் புறத்தினையில் போர் முறைகளையும், வீரர்கள் பொருதுகளத்தில் புண்படுவது, பாசறை, வெற்றி தோல்வி முதலிய போர்ச் செய்திகளையும் குறிப்பிடுகிறார், அவ் விதம் போர்ச் செய்திகளைக் கூறுவதால் போரில் வீரர்கள் பொருதி மடிவதும், மடியாது உறுப்புகள் குறைவுறாதலும், போரில் காயம், புண் ஏற்படுவதும் இருந்திருக்க வேண்டும். அவற்றிற்கு மருத்துவம் செய்திருப்பார்.

சொல்லதிகாரத்தில் இரண்டாம் வேற்றுமை என்ன? என்பதும், அச்சொல் எங்கு வரினும், வினையும், தனக்குத் தோன்றும் நிலமாக உடைத்து என வேற்றுமை இயலில்

“அறுத்தலின் குறைத்தலின் தொகுத்தலின் விரித்தலின்.”

(தொல், சொல், வேற்றுமையியல் - 72: சேனாவரையர்) என்று கூறுவார்.

இதற்கு விளக்கவுரைகாரர் “சிறிதிழக்கச் சிதைத்தலாவது” ஒரு பகுதியை மட்டும் நீக்குதல் என்பார். இதைப் பார்க்கும்போது அங்கத்தைக் குறைத்தல் அல்லது ஒரு பகுதியை நீக்குதல் (Amputation or Removal of Part of Organ) என்பது புலனாகும். மேலும் அறுத்தல் என்பது சிறிதிழ வாமல் சினையை ஆயினும் முதலையாயினும் இரு கூறாகச் செய்தல் என்பர். அதாவது ஒரு உறுப்பின் முழுமையையோ அல்லது அதன் ஒரு

பகுதியையோ இரண்டாகக் கூறுபடுத்தல் (Entire Organ of Part of Organ) என்பதாகும்.

மற்றொரு இடத்தில் வெகுளி தோன்றுதல் காரணமாக உறுப்பறை (தொல் - பொருள் - மெய்ப்பாட்டியல்:254) என்று கூறுகிறார். உறுப்பறை என்பதை உரையாசிரியர் அங்கங்களை அறுத்தல் என்று பொருள் கூறுகிறார். உறுப்பைக் குறைப்பது என்பது கை குறைத்தலோ அல்லது கண் குத்தலோ என்று புலவர் குழந்தை விளக்கம் கூறுகிறார். உறுப்பைக் குறைத்தல் (Amputation) அல்லது அறுத்து எடுத்தல் போன்ற முறைகளும் தொகுத்தல் போன்ற முறைகளும் தொழில் படுத்தப்பட்டது விளங்கும். ஆனால் விரிவான அறுவை மருத்துவ குறிப்புகளைக் காண முடிய வில்லை.

(வளர் தமிழில் அறிவியல் - 1994: பக். 143-44)

சூட்டுக்கோல் மருத்துவம் (Caterization):

அக்காலத்தில் அறுவை மருத்துவத்தில் சிறப்புற்று இருந்தார்களென்பதை உடலில் கட்டி முதலிய தோன்றின்; அறுக்க வேண்டியவற்றை அறுத்தும், கெட்ட குருதியை வெளிப்படுத்தியும், சுட வேண்டியவற்றைச் சுட்டும்; உண்டாகும் புண்ணுக்கு மருந்திட்டுத் தீர்க்கும் முறை உண்டென்பதை,

“உடலிடைத் தோன்றிற் றொன்றை
அறுத்ததன் உதீரம் மாற்றி
சுடலுறச் சுட்டு வேறொர் மருந்தினால்
துயரம் தீர்வார்.”

(146 வை.மு.கோ. பதிப்பு)

என்ற கம்பராமாயணம் யுத்த காண்டம் கும்ப கர்ணன் வதைப் படலச் செய்யுளால் அறியலாம். ஆக, கம்பராமாயண காலமாகிய 12-ஆம் நூற்றாண்டிற்கு முன்பே சீழ்க்கட்டிக்கான அறுவை மருத்துவ முறை இன்றைய மருத்துவத்தின் படி நிலை வளர்ச்சியை நடைமுறையில் எட்டியிருந்த பான்மை இங்கே எண்ணிப் பார்க்கத் தகுவதாகும்.

கம்பருக்கு முன் குலசேகர ஆழ்வார் பாடலிலும்,

“வாளா றறுத்துச் சுடினும் மருத்துவன் பால்
மாளாத காதல் நோயாளன் போல்.”

(குலசேகர ஆழ்வார் - நாலாயிரம் - 691/2)

என்று இதே அறுவை மருத்துவக் கருத்தை எடுத்துக் கூறப்பட்டிருத்தல், இதனை மேலும் வலியுறுத்தும்.

இவ்விரு பாடல்களிலும் உருவான கட்டி போன்ற ஒன்றை அறுத்து நீக்கிய பின் அதன் ஆழ்பாகத்தில் தேங்கியிருந்த கெட்ட இரத்தத் தையும் வெளியேற்றி, உடனுக்குடன் பெருமளவில்

நச்சு நுண்மங்கள் சேராவண்ணம் அதிக வெம்மையுடன் சுட்டு, பின்னர் அறுவைப் புண் தைக்கப்பட்டு, குணமாக்கும் மருந்தைப் பயன்படுத்தி உள்ளனர்.

“கருவியிட்டாற்றுவார் - புண் வைத்து மூடார் பொதிந்து.” (நீதிநெறி: 55)

ஒரு புண்ணையும் அப்படியே இருந்து சீழ்ப்பிடித்துப் போகும்படி மூடி வைத்தல் இல்லை. கருவியைக் கொண்டு அறுத்து, அதன்பின் அவ்வெட்டையும் ஆற்றிவிடுவர் என்பது குமரகுருபரர், நீதிநெறி விளக்கம்.

காந்த சிகிச்சை:

உடலில் பதிந்துள்ள ஆயுதத் துண்டுகளைக் காந்தத்தால் வெளிப்படுத்தலை,

“அயில் வேல்... நீங்கலது இப்பொழுதகன்றது காந்தமாம் மணியின்று வாங்க.”

(கம்பராமாயணம்: மீட்சிப்படலம் தசரதன் இராமனிடம் கூறியது).

இதுபோலவே கம்ப ராமாயண மீட்சிப்படலத்தில் தசரதன் கூற்றாக வரும்,

“அன்று கேகயன் மகள் கொண்ட வரமெனும் அயில்வேல் இன்று காறும் என் இதயத்தின் இடைநின்றது என்னைக் கொன்று நீங்கலது இப்பொழுது அகன்றது உன் குலப்புண் மன்றுல் ஆகமாங் காந்தமா மணியின்று வாங்க.”

(மீட்சி : 117)

இப்பாடலில் கைகேயியின் வரத்தைக் கூரிய வேலாயுதமாகவும், அதில் நெஞ்சத்தில் துன்பம் தந்ததை வேலாயுதம் இதயத்தில் பாய்ந்து தைத்து உயிர் போயும், போகாமலும் இருக்கும் நிலையை ஏற்படுத்தியதையும், இராமன் மார்பகத்தைத் தழுவினதால், துன்பம் நீங்கியதை இதயத்தில் பாய்ந்த வேலாயுதத்தைப் பெரிய காந்தம் கொண்டு, அந்த வேலாயுதத்தை நீக்கிய பின் துன்பம், நீங்கிய மையாகவும் உருவகப்படுத்தி கம்பர் இப்பாடலை இயற்றி உள்ளார்.

கம்பராமாயணம் எழுதிய காலம் 12-ஆம் நூற்றாண்டு. ஆகவே இந்நூற்றாண்டில் தமிழ் மருத்துவத்தில் அறுவை மருத்துவ முறைகளாகிய அறுத்தல், சுட்டிகை, உடலில் பதிந்துள்ள ஆயுதத் துண்டுகளை நீக்கும் முறைகள் சிறப்புற்றிருந்த தென்பது நன்கு புலப்படுகிறது.

அறுவை மருத்துவம்:

அறுவை மருத்துவ முறைகளைப் பற்றிக் குறிப்புகளுடன், என்னென்ன முறைகள் செய்யப்

பட்டன? என்பதை விளக்கிக் கூறுவதாக அமைகிறது சீவகசிந்தாமணி.

சீவக சிந்தாமணி காப்பிய நூலாக அமைந்த தினால், விரிவான செய்திகளைத் தருவனவாக அமைந்து அறுவை முறைமருத்துவத்தை விவரிக்கிறது.

“நெய் க்கீழி வைக்கப்பட்டார்
நெய்ப்பத்தல் கிடத்தப்பட்டார்
புக்குளி யெஃக நாடி
யிரும்பினாற் போழப் பட்டார்.
முதுமரப் பொந்து போல
முழுமெய்யும் புண்க ளுற்றார்க்கு
இது மருந் தென்ன நல்லார்
இழுது சேர் கவளம் வைத்து
பதுமுகன், பரவை மாப்பில்
நெய்க் கீழிப் பயிலச் சேர்த்தி
நுதியிர்த் துகிற்குப் பாயம்
புகுகென நூக்கி னானே.”

(சீவகசிந்தாமணி: 818-819)

மரப்பொந்து போல் உடல் முழுவதும் ஏற்பட்ட புண்களுக்கு ஏற்ற மருந்து எது? என்பதை அறிந்த மருத்துவர், அம்மருந்தை வாயில் சுவளத்தை வைப்பது போல் வைப்பர்; நெய்யில் தோய்ந்த துணியைப் புண்ணின் மேல் வைப்பர்; புண்பட்டாரை நெய்ப்பத்தலில் கிடத்துவர்; புண்ணுக்குள் புகுந்த இரும்புத்துண்டுகளை அறுவை முறையால் அறுத்தெடுப்பர். பின்னர் எலி மயிரால் நெய்யப் பட்ட ஆடையால் போர்த்தி காற்றுப் புகாத வாறு பாதுகாப்பவர் என்று உரைப்பதினால் புண்பட்டார்க்குச் செய்யப்படுகின்ற மருத்துவ முறைகள் தெளிவாக்கப்பட்டுள்ளன.

நோயாளர் ஆடை:

நோயாளிக்கு அணியவும், போர்த்தவும் செய்கின்ற ஆடை எப்போதும் எல்லாரும் அணிகின்ற ஆடையிலிருந்து மாறுபட்டதாகத் தெரிகிறது. அவ்வாடை எலி மயிரினால் நெய்யப்பட்ட தென்பர். எலியின் மயிரினால் நெய்யப்பட்ட ஆடையால் ஆகிய சட்டை, போர்வை மிகுந்த வெப்பத்தை உடையது. குளிரை நீக்கக் கூடியது. அதனுள் காற்றுப்புகாது; மென்மையுடையது; பனிக்காலத்தில் அணிவதற்குரியது; கிடைத்தற்கரியது என்றும் குறிப்பிடப்படுகிறது.

(சிந்தா - 1969 - செய் 2680 - 2686)

குறிப்பு:- எலி மயிர் போர்வை என்று தலைப்பிட்டு பி.எல்.சாமி தென்னிந்தியத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் நெல்லை, திருவரங்க நிலையக் கட்டடத் திறப்பு விழாவின் போது வெளியிடப்பட்ட செந்

தமிழ்ச் செல்வி சிறப்பு மலரில் அவ்வெலியின் உடலமைப்பு அது வாழுமிடம், அதன் நிறம் முதலியன பற்றிக் கூறியுள்ளார். அவ்வெலி மயிரால் நெய்யப்பட்ட ஆடை குளிரைத் தாங்கும் போர்வையாகவும், அழகுக்காக அரிய ஆடையாகவும், திரையாகவும் பயன்பட்டதைச் சிந்தாமணி செய்யுளால் விளக்குகிறார்.

புண்ணுக்குப் பஞ்சு:

போரில் ஏற்பட்ட புண்களின் மேல் பஞ்சு இடுமுறை பண்டைக்காலத் தமிழர்கள் உலகிற்குக் கற்றுக்கொடுத்த சிறந்த முறையாகும்.

“கதுவாப் போகிய துதிவாய் எஃகமொடு
பஞ்சியும் களையாப் புண்ணார்.” (புறம் - 353)

உலகில் முதன் முதல் பஞ்சு கண்டுபிடிக்கப் பட்டதே தமிழகத்து மண்ணில்தான் என்று பி.டி. சீனிவாச அய்யங்கார் கூறியுள்ள கருத்தும் இங்கு ஒப்பு நோக்கத்தக்கது.

எனவே காயப்பட்ட புண்ணைப் பருத்திப் பஞ்சால் துடைத்து, புண் மேல் கட்டுப்போடும் பழக்கத்தை உலகிலேயே முதன் முதலாகப் பயன்படுத்த ஆரம்பித்த இனம் தமிழினம் தான். இப்பழக்கமே உலகெங்கிலும் தொடர்கிறது என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

சித்த மருத்துவத்தில் அறுவை சிகிச்சைக் கருவிகள்:

அகஸ்திய சாஸ்திர விதி (Sastrayate Viti) என்றும் நூலில் உலோகப் பயன்பாடு கூறப்பட்டுள்ளது. இதில் மொத்தமாக 26 கருவிகள் பயன்படுத்தப்பட்டு உள்ளன. (நீளம் 22 அங்குலம். மேலும், 16 கருவி களில் எடையும் கூறப்பட்டுள்ளன) இதில் பெரும் பான்மையான கருவிகள் இரும்பினாலும், செம்பினாலும் செய்யப்பட்டு, வெண்கலக்குழல், பெல் உலோகத்தாலும்; இயாக் சிலாக்கி என்னும் கருவி (Iyaccilakai) காரீயத்தாலும் செய்யப்பட்டு உள்ளன. இதில் நீளம் விரல் அளவில் கூறப்பட்டுள்ளது. விரல் 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 8 1/2, 9,, 10, 11, & 12, எடையானது கழஞ்சு பலம், மா, ஓலைக்கனம் நலெக்கனம் என நிறுகுக்கப்பட்டுள்ளது. கழஞ்சு 1/2, 3/4, 1, 2, 3, 4, 6 & 12 என்று கூறப்பட்டுள்ளது. பலம் அளவில் 1/4, 1/2, 1 எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

இந்த எடை, நீள அளவுகள் தமிழரின் பழமையான முறைகள். இந்த நூற்றாண்டில் கூடப் புழக்கத்தில் இருந்து வருகின்றன.

22. (Thangavelu, M.D., தமிழகமும் - சித்த வைத்தியமும். In the Proceedings of the second. International Conference Seminar of Tamil Studies, Madras 1968 - date Oct. 1971, Vo. III. P.P. 140-148)

இதே போல அகத்தியர் சத்ரிராயித முறை விபரம் அகத்தியர் நயனவிதி 500 என்னும் நூலில் அறுவை மருத்துவம் செய்வதற்கு உதவிடும் 26 அறுவைக் கருவிகள் குறித்துக் கூறப்பட்டுள்ளன.

“கத்தி, சத்திரம் கவின் குறும்பி வாங்கியும்
முக்கவா தன்னுடன் முள்ளு வாங்கியும்
கூழிக்கோலு மடுத்த பிறையுடன்
கத்திரிக்கையுடன் பரகரை வாங்கியும்
முச்சாலாகை யோடு முன்மொழி யோடதடும்.
மட்டக்கோலும் மாறும் ஊசியும்
செப்புக் குழையுஞ் சீரிய சலாகையுடன்
வட்டகை தன்னுடன் வளர் பஞ்சமுகமும்
செப்பு சிலாகையும் கொம்பும் குடோரியும்
வெங்கலக்கீழலும்
ஈயச் சலாகையும் காயக் கோலும்
கண் சுத்தி தண்டும்
இவையினை யாயுத மிருபத் தாறாஞ்
சிவனவ னருளால் திகழ் சத்தா யுதமே.”

இப்பாட்டின்படி அறுவை செய்ய உதவும் கத்தி, சத்திரம், குறும்பி, வாங்கி, முகவாதனன், முள் வாங்கி, ஆழிக்கோல், பிறைக்கோல், கத்தரிக் கோல், பாகரை வாங்கி, முச்சிலாகை, முனிமொழி, சூட்டுக்கோல், ஊசி, செப்புச்சலாகை, கொம்பு, குடோரி, வெண்கலக்குழல், ஈயச்சலாகை, காயக் கோல், தெண்டு சலாகை, நயனக்கத்தி போன்ற 26 வகையான அறுவைக் கருவிகள் (Surgical Instrument) பற்றி அறிய முடிகிறது.

கண் அறுவை சிகிச்சை முறைகள் விபரத் துடன் சித்த மருத்துவ நூலான நாகமுனிவர் நயனவிதி - 200 என்ற நூலில் காண முடிகிறது.

அறுவை சிகிச்சைக் கருவிகள் சுத்தம் செய்ய தண்ணீரில் புளிய இலைகளைப் போட்டு நன்றாகக் கொதிக்க வைத்துள்ளனர். (மேற்கத்திய மருத்துவமும், தமிழின் செல் வாக்கும்: பக். 110)

அகஸ்தியர் நயனவிதி 500-ல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள கருவிகளைக் கொண்டு வயிற்றைப் பிளந்து செய்யும் அறுவை சிகிச்சைகளைச் செய்ய முடியுமா? என்பது ஒரு கேள்விக்குறிதான்.

இதனை உறுதிப்படுத்தும் விதமாக, திரு முக்கூடல் கல்வெட்டு அறுவை மருத்துவரைச் சல்லியக் கிரியை பண்ணுவான் என்று குறிப்பிடுகிறது. சல்லியம் என்பது ஆயுத நுனி. இரும்புக் கோல் நுனி, ஆணி, அம்பு போன்றவற்றைக் குறிப்பது. கிரியை பண்ணுவான் என்பது சிகிச்சை செய்பவனைக் குறிக்கும். ஆகவே மேற்கூறிய சாஸ்திர விதி ஆயுதங்களைப் போலவே அகஸ்தியர் நயனவிதி 500-இல் உள்ளதும், ஒன்று போல்

உள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது. அறுவை சிகிச்சை செய்ய உடல் கூறு ஞானம் அவசியம், அதில் தமிழர்கள் சற்று குறைவாக இருந்திருக்க வாய்ப்புள்ளதாக இக்கருவிகளை அறியும் பொழுது, ஒரு அச்சம் ஏற்படுகிறது.

இதற்குக் காரணம் பக்தி இலக்கியக் காலத்திற்கு முன் சித்த மருத்துவம் மறை பொருளாகவே போதிக்கப்பட்டுள்ளது. மருத்துவம் பொதுமைப்படுத்தப்படவில்லை. மேலும் இந்து மதக்கோட்பாட்டின்படி இறந்த பிறகு உடல் எரிக்கப்பட்டதன் காரணமாகவும், புத்த, சமண மதத்தில் கொல்லாமை போற்றப்பட்டதன் காரணமாகவும் இருக்கலாம்.

இக்கருத்தை, மேலும் வலியுறுத்தும் விதமாக, ஜான் முர்டாக் 1895-இல் தமிழில் அதுவரை வெளிவந்த நூல்களைத்தான் தொகுத்து ஒரு நூலட்டவணையை வெளியிட்டார். இந்த அட்டவணையிலுள்ள மருத்துவப் பிரிவில் டி II 44 நூல்கள் விபரங்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. இந்நூல்களில் பெரும்பான்மை சித்த மருத்துவம் ஆயுர்வேத மருத்துவம் சார்ந்ததாகவும், சிறுபான்மை அலோபதி மருத்துவம் சார்ந்ததாகவும் உள்ளன. இந்நூலில் “இந்திய மருத்துவத்தை ஹிப்பாகரடீஸ் கீர்சின்

வாழ்ந்த நாளை ஒத்த மருத்துவம்” என்று கேலி செய்கிறார்.

மேலும் தமிழர்களைப் பற்றிக் கூறும்போது உடலைக் கூறுபோட்டு, அறிந்து கொள்வதைத் தீங்கு என்று நினைப்பதினால், உடல்கூற்றைப் பற்றி இவர்கள் அறியாதவர்கள் என்று சாடுகிறார்.

(கிறித்தவமும் அறிவியலும்: பக். - 130)

மனுந்தியைக் கடைப்பிடிக்க எண்ணிய மேட்டுக்குடி மக்கள் அறுவை சிகிச்சையைச் செய்ய நாடவில்லை. இதற்கு மனுந்திக் கொள்கையும் காரணமாகும். அதாவது பிரேதத்தைத் தொட்ட ஒருவனையதேச்சையாகத் தொட நேர்ந்து விட்டால் குளிப்பதன் மூலம் மீண்டும் ஒருவன் தனது பரிசுத்தத்தைப் பெறுவான் என்பது சாஸ்திரம். (மனுந்தி : ப. 85)

சுவப்பரிசோதனையின்றி (உடல்கூறு கல்வி) அறுவை சிகிச்சைக்கு மாற்றுக்கல்வி இல்லையென்பது இங்கு நினைவு கூரத்தக்கது.

மருத்துவர்களுக்குச் சமூகத்தில் உயர்ந்த மதிப்பும் மரியாதையும் இருந்திருக்கிறது. மருத்துவர்கள் தங்கள் தொழிலை மட்டும் தெரிந்து கொள்ளாமல் புலமையிலும் சிறப்புற்றிருந்தது அவர்கள் பெயர்களிலிருந்து அறிய முடிகிறது. ●

22-02-2018 அன்று சென்னை இலயோலா கல்லூரி எம்.ஆர்.எஃப் அரங்கில் இலயோலா சமூக அறிவியல் பயிற்சி மற்றும் ஆய்வு மையம், (லிஸ்டர்) சார்பில் ‘இருளர்களின் வாழ்வும் வரலாற்றுப் பூர்வீகமும்’ நூல் வெளியீடு நடைபெற்றது.

விழாவில் பிரான்சிஸ் ஜெயபதி, இயேசு சபை சென்னை மறைப்பணித் தலைவர் முனைவர் செபமாலை ராசா, என்.சி.பி.எச். மேலாண்மை இயக்குநர் சண்முகம் சரவணன், கல்லூரி முதல்வர் எம்.ஆரோக்கியசாமி சேவியர், ஆய்வாளர் சி.மஞ்சளா, முனைவர் இலாசர், கென்னடி மற்றும் ஆராய்ச்சியாளர் கா.லூர்துசாமி ஆகியோர் கலந்துகொண்டனர்.

அவ்வழி நல்லை வாழிய நிலனே!

ஆ. கார்த்திகேயன்

நாடா கொன்றோ காடா கொன்றோ
அவலா கொன்றோ மிசையா கொன்றோ
எவ்வழி நல்லவ ராடவர்
அவ்வழி நல்லை, வாழிய நிலனே (புறம் - 187)

மேற்கண்ட பாடல் புறநானூற்றில் வருகின்ற புகழ் பெற்ற பாடலாகும். மிகவும் அழகான சிறிய பாடல். இதில் வரும் நாடு, காடு, ஒன்று, வழி, நல்லவர், ஆடவர், வாழிய, நிலன் போன்ற சொற்கள் இன்றும் புழக்கத்தில்

உள்ளதால் பாடலும் சற்று எளிதாகவே புரிந்து விடுகின்றது. அவல் என்ற சொல் 'பள்ளம்' என்ற பொருளையும் மிசை என்ற சொல் 'மேடு' என்ற பொருளையும் உணர்த்துகின்றன. மிசை என்ற சொல் "மீது" என்ற பொருளில் சொல்லுருபாகவும் பழந்தமிழில் வந்துள்ளது. 'மலர்மிசை ஏகினான்' என்ற குறளில் இதனைப் பார்க்கலாம். 'நல்லை' என்பது முன்னிலை ஒருமை குறிப்பு வினைமுற்று. நிலனே! நீ நல்லை என்று

கொண்டு தற்காலத் தமிழில் சொல்வதானால் நிலமே! நீ நல்லவர் என்று பொருள் கொள்ளலாம். ஆடவர் என்ற சொல்லுக்கு 'ஆண்மக்கள்' என்று பொருள் கொள்ளப்படுகின்றது.

நிலத்தை இழித்துக் கூறினாரா?

இப்பாடலுக்கு ஓளவை துரைசாமிப்பிள்ளை அவர்கள் கீழ்க்கண்டவாறு உரை தருகின்றார்.

“நிலனே, நீ ஒன்றில் நாடேயாக; ஒன்றிற் காடேயாக; ஒன்றிற் பள்ளமேயாக; ஒன்றில் மேடேயாக; எவ்வாறாயினும் எவ்விடத்து நல்லர் ஆண்மக்கள் அவ்விடத்து நீயும் நல்லை யல்லது நினக்கென ஒரு நலமும் உடையை யல்லை வாழி”.

“தீய நிலனே யாயினும் நல்லோருறையின் நன்றெனவும், நல்ல நிலனே யாயினும் தீயோ ருறையின் தீதெனவும், தன்னிடத்து வாழ்வாரியல் பல்லது தனக்கென ஓரியல்புடைய தன்றென நிலத்தை பழித்துக் கூறுவதுபோல உலகத்தியற்கை கூறியவாறாயிற்று” (புறநானூறு 187 பக் 526)

ஆடவர் என்ற இப்பாடலில் வரும் சொல் ஆண் மக்களை மட்டும் குறித்ததா அல்லது ஆண்மக்கள் பெண்மக்கள் இருபாலரையும் குறித்ததா? நிலம் ஓரிடத்தில் காடாகவும் மற்றோரிடத்தில் மேடாகவும் இன்னொரு இடத்தில் பள்ளமாகவும் வடிவம் வேறு பட்டு இருப்பதால் “நினக்கென ஒரு நலமும் உடையை யல்லை என்று உரை தருவது சரியாகுமா? ஓளவையார் 'நிலத்தை இழித்துக் கூறுவது போல' இப்பாடலை எழுதினாரா? அல்லது மக்களை இழித்துக் கூறுவது போல நிலத்தை வாழ்த்தி இருக்கிறாரா என்ற ஐயமும் எழுகின்றது.

தெ.பொ.மீயின் ஒப்பீடு

ஓளவையார் எழுதிய இத்தமிழ்ப் பாடலைத் தம்மபதப் பாடல் ஒன்றோடு ஒப்பிட்டுத் தெ.பொ.மீ ஒரு கட்டுரை எழுதியுள்ளார். தெ.பொ.மீயின் கட்டுரையைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்து அதன் தொடர்ச்சியாக ஓளவையின் இலக்கிய மொழிநடை குறித்து பேராசிரியர் செ.வை.சண்முகனார் ஓர் ஆய்வுக்கட்டுரை படைத்துள்ளார். (காண்க: செ.வை சண்முகம்; 2012;பக் - 131-38) செ.வை.சண்முகம் அவர்களின் நூலிலிருந்து தம்மபதப் பாடல் சீழே தரப்படுகின்றது.

காமே வா யதிவா ரஞ்ஞே
மிந்நே வா யதிவா தளே
யதா அரஹந்தோ விகரந்தி
தம் பூமி ரமனேய்யகம்

(அரஹந்த வக்க; பாடல் - 98)

காமே - கிராமத்தில், ரஞ்ஞே - ஆரண்யத்தில் (காடு) மிந்நே (நிந்நே) பள்ளத்தில், தளே - தளத்தில் (மேடு) விகரந்தி - வாழ்கின்ற (இடம்), 'arhat' என்ற சொல் 'perfected one' என்ற பொருளில் புத்த துறவி களைக் குறித்திருக்கும். “கிராமத்தில் அல்லது வனத்தில் பள்ளத்தில் அல்லது மேட்டில் எங்கே அரஹந் வாழ் கின்றாரோ அந்த இடம் மகிழ்ச்சிகரமானது”. இப் பாடலை ஓளவையின் பாட்டோடு ஒப்பிட்டுக் காட்டிய தெ.பொ.மீயின் கருத்துக்களைக் காண்போம். இரண்டு பாடல்களிலும் கருத்துவரிசை ஒன்றாக இருப்பதால் அது தற்செயலாக இருக்க முடியாது. ஓளவையார் தம்மபதத்திலிருந்து கருத்துக்களைக் கடனாகப் பெற்றிருக்கிறார். ஆனாலும் கூட அவரது கவித்திறமை இப்பாடலில் நன்கு புலனாகிறது.

“ஓளவை அந்தச் செய்யுளைக் கவித்துவமும் நாடகப் பாங்கும் நிறைந்துள்ளதாக ஆக்கியுள்ளார். அவருடைய கவிதை வெறும் கருத்துத் தொகுப்பு அல்ல. நிலத்தை மனிதனாக உருவகப்படுத்தி, அவர் தன் கண்ணெதிரே நிற்பது போலக் காட்சிப் படுத்தி யுள்ளார். இயற்கை எவ்வளவுதான் குறையுடையதாக இருந்தாலும் அவ்வப்போது எழுகிற சவால்களை எதிர்க்கும் சக்தியும் விடாமுயற்சியும் தன்னம்பிக்கை உடையவனாக மனிதன் இருந்தால் இயற்கை உதவி யாகவே இருக்கும். இயற்கையின் இந்த இளக்கப் பண்பு அதன் பேராற்றலைப் பொய்யாக்குகிறது. அந்தப் பண்பே ஓளவைக்குப் பிடித்திருக்க வேண்டும். அந்த ஆற்றலின் சக்தியே “வாழிய நிலனே” என்று உரக்கக் கூவும்படி வைத்திருக்க வேண்டும். ஓளவை பெரிய மனிதர்களின் சிறப்பை வெளிப்படுத்துவதோடு இயற்கை மனிதனுக்குத் தடையாக இல்லாமல் துணையாக இருப்பதாக வலியுறுத்தியுள்ளார்” (காண்க; சண்முகம் 2014, பக்-133) தம்மபதம் “அரஹந்” என்று குறிப்பிட ஓளவை எல்லாத் துறைகளிலும் உள்ள மனிதர்களையும் “ஆடவர்” என்று பொதுமைப்படுத்தினார். விழிப்புடன் செய்யப் படும் இதுபோன்ற ஒப்பாய்வு சுவையானதாக இருக்கும் என்றும் தெ.பொ.மீ ஒப்பிலக்கிய ஆராய்ச்சியை ஊக்கப்படுத்தியுள்ளார்.

செ.வை.சண்முகனார் விளக்கம்

“கிராமம் என்ற சொல் தமிழில் நாடு என்று மாற்றப்பட்டது பொழிப்பு எதுகைக்கு மட்டும் அல்லாமல் பொருண்மை நிலையில் பொருள் விரிவு ஏற்படவும் காரணமாக அமைந்துள்ளது. கவிதையின் தொடர் அமைப்பு (எவ்வழி / அவ்வழி) வழியாக ஆடவர்களின் நல்ல பண்பும் நிலத்தின் நல்ல பண்பும் ஒன்றை ஒன்று சார்ந்திருக்கிற உறவு புலப்படுத்தப்பட்டு விடுகிறது. நிலம் அழியாதது, நிலைத்திருப்பது ஆடவர் இறக்கக்கூடியவர், நிலையாமை உடையவர், எனவே

நிலைத்து நிற்கிற நிலத்தை “வாழிய நிலனே” என்று வாழ்த்துகிறார் என்று விளக்குகிறார். ஓளவையின் கவிதை நடையில் இணைபெயரெச்சத் தொடர் திரும்பத் திரும்ப வருவதைக் கொண்டு அதனை ஓளவையின் நடையியற் கூறாகக் காட்டுகிறார்.

எவ்வழி நல்லவர் - அவ்வழி நல்லை

எத்திசைச் செலினும் - அத்திசைச் சோறே

வடமொழி அறிவும் வைதீக சமய அறிவும் உடைய ஓளவையார் பௌத்த சமயப் பாடலை மொழி பெயர்த்திருப்பது அக்காலத்தில் சமய நல்லினக்கம் நிலவியிருந்ததைப் புலப்படுத்துகிறது என்றும் செ.வை சண்முகனார் விளக்கம் தருகிறார். முழுவதும் மொழி பெயர்ப்பாக அல்லாமல் மொழியாக்கம் Transcreation என்ற நிலையிலும் ஓளவை புதுமையைச் செய்துள்ளார். விரிவான விளக்கத்திற்கு செ.வை.சண்முகம் அவர்களின் கட்டுரையைக் காண்க.

அபபிரம்சா பாடல்

இனி, இதே சாயலில் அமைந்த ஓர் அபபிரம்சா பாடலைக் காண்போம்.

சரிஹிம் ன சரேஹிம் ன சரவரேஹிம் ன வி உஜ்ஜானவனேஹிம்!
தேச ரவண்ணா ஹோந்தி வட நிவசந்தேஹிம் சுஅனேஹிம்!!

இப்பாடலில் வரும் சரிஹி, சரேஹி, சரவரேஹி உஜ்ஜானவனம் ஆகிய சொற்கள் முறையே ஆறு, குளம், ஏரி, பூஞ்சோலை ஆகிய தமிழ்ச் சொற்களுக்கு இணையான சொற்கள். “ன” என்பது எதிர்மறைச் சொல். “ஆற்றால் இல்லை; குளத்தால் இல்லை; ஏரியால் இல்லை; பூஞ்சோலையால்கூட இல்லை” என்பது முதல் வரியின் பொருள். இரண்டாவது வரியில் வரும் சொற்கள்: தேச - நாடு; ரவண்ணா ஹோந்தி - அழகாகின்றது; வட - மூர்க்கனே!, நிவசந்தேஹிம் - வாழ்கின்ற, சுஅனேஹிம் - நல்லவர்களால் ஆகிய இவற்றைக் கொண்டு தேசத்தில் வாழும் நல்லவர்களால் அத்தேசம் இன்பமான / அழகான இடமாக மாறுகிறது, மூர்க்கனே!”. இது இரண்டாவது வரியின் பொருள். இந்த அபபிரம்சா பாடலின் சமஸ்கிருத மொழி பெயர்ப்பும் கீழே தரப்படுகின்றது.

சரித்திஹின சரோபிஹின சரோவரேஹி ன அபி உத்யானவனேஹி!
தேஷாஹ ரம்யா பவந்தி மூர்க்! நிவசத்திஹி சுஜனேஹி!!

ஆறு, குளம், ஏரி, உத்யானவனம் இவற்றால் தேசம், அழகு பெறுவதில்லை, மூர்க்கனே! அங்கு வாழும் நல்லவர்களால் (சு+ஜன) அழகு பெறுகின்றது என்று பாடலுக்குப் பொருள் காணலாம்.

நாடு, காடு, மேடு, பள்ளம் ஆகிய சொற்களைக் கொண்டு தமிழ்ப் பாடலும் தம்மபதப் பாடலும் அமைந்துள்ளன. ஆறு, குளம், ஏரி, உத்யானவனம்

ஆகிய சொற்களைக் கொண்டு அபபிரம்சா பாடல் அமைந்துள்ளது. அபபிரம்சா பாடலில் நிலப்பகுதி களுக்குப் பதிலாக நீர்நிலைகள் வந்துள்ளன. நிலமும் நீரும் தானே பூமியின் இருபெருங் கூறுகள். வாழிய நிலனே என்று ஓளவை நிலத்தை முன்னிலைப்படுத்தி முழங்குகிறார். தம்மபதப் பாடல் யாரையும் முன்னிலைப்படுத்திப் பாடப்படவில்லை. அரஹத் வசிக்குமிடம் அழகாக இருக்கும் என்று பௌத்தர் தமது சீடர்களை நோக்கிச் சொன்னதாகக் கொள்ளலாம். ஆனால் பாடலில் வெளிப்படையாக விளிச்சொல் இல்லை. மூன்றாவதாக அபபிரம்சா பாடலில் மூர்க்கனே என்று விளிச்சொல் அமைகின்றது. மூர்க்கர்களை முன்னிலைப்படுத்திப் பாடல் புணையப் பெற்றுள்ளது. நல்லவர்களைச் சுட்டிக்காட்டி முட்டாள்களுக்கு அறிவுறுத்தப்பட்டிருப்பதாக பாடல் அமைந்துள்ளது. மூர்க்கனே என்று விளிப்பதிலிருந்து புலவரின் சினத்தையும் உணர்ந்துகொள்ள முடிகிறது. ஓளவை அந்தச் சினத்தை மறைத்து மென்மையாகக் கருத்தை வெளிப்படுத்து கிறார். இயல்பான சாதாரண உரையாடலில் மக்கள் மக்களை முன்னிறுத்தியே உரையாட முடியும். பேசுவோர் - கேட்போர் இருநிலைகளும் உரையாடலுக்கு அவசியம். இது உரையாடல் விதி. ஆனால் இலக்கிய உரையாடலில் மக்கள் இயற்கையோடு உரையாட முடியும். இது இலக்கிய மொழியின் பண்பு. நிலமோ, பூமியோ, தேசமோ நல்லவர்களாலே சிறப்படைகின்றது, இதனை முட்டாள்கள் உணர வேண்டும்; மனம் மாற வேண்டும்; திருந்தி வாழ வேண்டும் என்பதே ஓளவையாரின் உள்ளக்கிடக்கையாக இருக்க வேண்டும். முட்டாள்களே என்று அவர்களை விளித்துச் சொல்லாமல் மறைமுகமாக “வாழிய நிலனே” என்று ஓளவை புனைந்திருப்பது தமிழ்ப்பாடலின் தனித்துவமாகத் திகழ்கின்றது.

அடிக்குறிப்புகள்

In a village or in a forest
in a valley or on a hill
wherever arhats dwell
that place is delightful. (dhammapada)

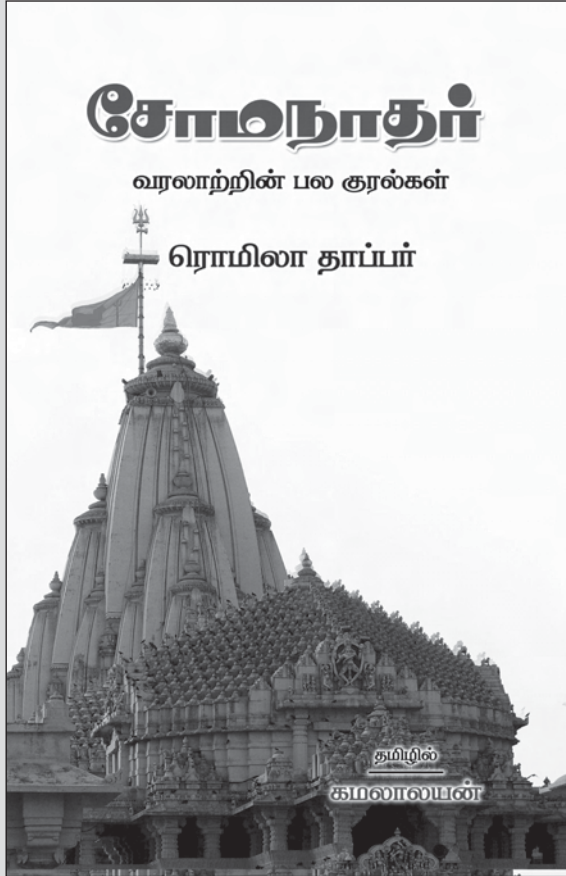
It is not by rivers, nor ponds, nor lakes,
nor by gardens and sylvan parks that
the regions look delightful, you silly one!
(But it is) from the good persons
living there (that these places derive
their charms). - (Apabrahmsa verse)

பார்வைநூல்கள்

1. சண்முகம், செ.வை, (2012) இலக்கியமும் மொழி அமைப்பும். நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிமிடெட் சென்னை - 600 098.
2. புறநானூறு (செவ்விலக்கியக் கருவூலம்) (2008). தமிழ் மண் அறக்கட்டளை வெளியீடு, தி.நகர், சென்னை - 17. ●

புதிய வடிவிலான பழைய வரலாறு

சி.ஆர். ரவீந்திரன்

சோமநாதர்

வரலாற்றின் பல குரல்கள்

ரொமிலா தாப்பர்

தமிழில்: கமலாலயன்

வெளியீடு:

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,
41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்டிரியல் எஸ்டேட்,
அம்பத்தூர், சென்னை - 600 098.
தொலைபேசி எண்: 044 - 26359906
₹ 300/-

இந்தியா ஒரு துணைக்கண்டம் என்பது உலகம் ஏற்றுக்கொண்ட ஓர் உண்மை. ஒருமையில் பன்மையையும், பன்மையில் ஒருமையையும் இனம் காணும் கண்ணோட்டம் உடையது இந்திய நாடு.

தனித்தன்மை நிறைந்த இந்திய வரலாற்றின் வளர்ச்சிப் போக்கை இனம் காணப் பல விதமான கண்ணோட்டங்களை முன்வைப்பது நடைமுறை. அதன் அடிப்படையிலேயே இந்தியாவின் வரலாற்றை அணுகி ஆய்வு செய்து வருவது வரலாற்றாசிரியர்களின் வழக்கம்.

அதைப்பற்றிய அறிதல்களையும் புரிதல்களையும் மாறுபட்ட வகைகளில் முன்வைத்து வடிவமைத்து ஆய்வு செய்து ஒரு முடிவுக்கு வந்து கருத்தை வெளிப்படுத்துவது ஒரு மரபாகவே

இருந்து வருகிறது. அதனால் ஆய்வுக்குரிய முடிவுகள் மாறுபட்டும், முரண்பட்டும் நிறுவப்படுகின்றன. அந்த வகையான வேறுபாடுகளை முழுவதுமாகக் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு விருப்பு வெறுப் பில்லாத விதத்தில் ஆய்வு செய்து முடிவுகளை வெளிப்படுத்த வேண்டும். இதற்கு மாறாகச் செயல் படும் போது அவை அடிப்படையாதத் தர்க்கங் களுக்கு இட்டுச் சென்று எதிர்விளைவை நிகழ்த்தும்.

வரலாறு என்பது இதுவரை கல்வெட்டு, சிற்பம், கர்ண பரம்பரைக் கதைகள், வாய்மொழித் தகவல்கள், சித்தாந்தம், தத்துவம், அரசியல் ஆவணங்கள், மதக்கோட்பாடுகள், இதிகாசங்கள் ஓலைச்சுவடிகள் போன்ற ஆவணங்களில் ஏதேனும் ஒன்றின் அல்லது சிலவற்றின் அடிப்படையில் ஆய்வு களை மேற்கொண்டு முடிவுகளைக் கண்டறிவது உலகின் நடைமுறையாக உள்ளது.

பன்முகத் தன்மை கொண்ட இந்தியா நிலவளமும், நீர்வளமும், மனித வளமும், இயற்கை வளமும் நிறைந்த ஒரு நாடு.

காலந்தோறும் இந்த வளங்களை நுகர்வதற் காகவும், கொண்டு செல்லுவதற்கும் அரேபிய ஆசிய ஐரோப்பிய அரசுகள் தொடர்ந்து படையெடுப்புக்களை நிகழ்த்தி வந்திருக்கின்றன என்பது ஒரு பொது உண்மை. இந்திய வாழ்க்கையோடு இணைந்து வாழ்ந்து வளம் பெற்றிருக்கின்றன.

தொடர்ந்து படையெடுப்புக்களை நிகழ்த்தி வந்த பிற நாட்டவர்கள் இந்தியாவில் தங்களது மதங்களை நிறுவுவதில் முதன்மையான ஈடுபாடு காட்டி வந்தனர். இதனால் இந்திய மதங்களுக்கும் மேற்கத்திய மதங்களுக்கும் இடையில் மக்கள் சிக்கித் தவித்திருக்கிறார்கள் என்பதும் ஒரு முடிவு.

தொடக்கத்தில் கிரேக்க ரோமானிய அரசுகள் இந்தியாவின் மீது படையெடுத்தன என்பது ஒரு வரலாற்று உண்மை.

அதைத் தொடர்ந்து, பிற்காலத்தில் அராபியர் களின் வருகை நிகழ்கிறது. தொடர்ந்து ஆசிய ஐரோப்பிய அரசுகளின் வருகையும் நிகழ்கின்றது.

அரேபிய ஆசிய ஐரோப்பிய அரசுகளின் முனைப்புக்களால் இந்தியாவுக்கு உலக நாடு களுடன் தொடர்பு கொள்ளுவது விரிவடைந்தது. மக்களின் சமூக அரசியல், பொருளாதாரக் கல்வி, கலாச்சாரப் பண்பாட்டு நிலைமைகளில் தொடர்ச்சி யான மாற்றங்கள் நிகழ்ந்தன. இந்தியா நவீன உலகத்துடன் இணைந்து வளரவேண்டிய வரலாற்றுத் தேவைகளுக்கு உள்ளானது.

இதைத்தான் “சோமநாதர் வரலாற்றில் பல குரல்கள்” என்ற தனது வரலாற்று ஆய்வு நூலின் வழியாக வெளிப்படுத்துகிறார் வரலாற்று அறிஞர் ரொமிலா தாப்பர். தன்னுடைய ஆய்வுகளுக்கு ஏராளமான நூல்களைக் கண்டறிந்து அவைகளுக் கிடையில் காணப்படும் ஒற்றுமை வேற்றுமைகளை இனம் கண்டு வகைப்படுத்தி இந்தியாவின் தனித் தன்மைகளைத் தகுந்த தரவுகளோடு விளக்கி முடிவுகளை நிறுவுகிறார்.

ஆய்வு நூலின் தொடக்கத்திலேயே இவரது அடிப்படையான நோக்கத்தை இவர் தெளிவு படுத்துவது இந்த நூலை வாசிக்கும் விருப்பத்தை ஊக்குவிக்கிறது.

“கஜினி முகமது சோமநாதர் ஆலயத்தின் மீது 1026 ம் ஆண்டில் படையெடுத்தான். கோயிலின் செல்வத்தை கொள்ளையிட்டு விக்கிரகத்தை உடைத்தான். கொள்ளையடித்தவர் கொள்ளையடிக்கப்பட்டவர்கள் ஆகிய இரு சாராரின் அணுகு முறைகளையும் திட்டவாட்டமாகத் தெளிவுபடுத்தும் விதத்தைக் குறிப்பதாகவும், அந்தக் கணத்திலிருந்தே பரஸ்பரம் ஒருவர் மீது மற்றவரிடம் பகையுணர்வைத் தூண்டுவதாகவும் இந்த நிகழ்வு அமைந்திருந்தது என்பதே இதிலிருந்து பெறப்படும் கருத்து. இந்த நிகழ்வின் மகிழ்ச்சியற்ற தொடர்பின் விளைவு களை ஆராய வேண்டும் என நான் தீர்மானித்தேன். இந்த நிகழ்வு எதையேனும் திட்டவாட்டமாகத் தெளிவுபடுத்துகிறது எனும் பட்சத்தில், அப்படி எதை இது தெளிவுபடுத்துகிறது, இந்த நிகழ்வு எந்த வகையில் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. நிகழ்வின் உள்ளடக்கம் குறித்த புரிதல் ஒருவேளை மாற்றப் பட்டிருக்கிறதா என்பதையெல்லாம் அவ்வாறு ஆய்வதன் மூலம் இனம் கண்டு கொள்ள அவற்றின் அடிச்சுவடுகளைத் தொடர முடிவு செய்தேன். இதையும் பிற நிகழ்வுகளையும் பதிவு செய்து சித்தரிப்பதன் மூலம் மேற்கண்ட வரலாறு எழுதி யதிலும் இந்த நிகழ்வின் ரூபகங்களாகக் கருதப் படுபவை எவையோ அவற்றின் பிற்காலக் கட்ட மைப்பும் கூட எனது ஆர்வத்திற்குரியவைகளே.”

தொடர்ந்து இவர் இதை மேலும் தெளிவு படுத்தும் வகையில் இதன் நோக்கத்தைப் புலப் படுத்துகிறார்.!

“இந்த ஆய்வின் நோக்கம் இது: ஒரு நிகழ் விற்கும் அதைச் சூழ்ந்து வளர்ந்தெழும் வரலா றெழுதியலுக்கும் இடையில் ஊடுபாவாக இழையோடும் உறவைத் துருவி விசாரிப்பது இந்த விசாரணையை, அந்நிகழ்வைப் பற்றிய விவரிப்புக் களை ஒரு வரலாற்றுச் சூழலில் வைப்பதன் மூலம் மேற்கொள்வது.”

மேலும், இவரது ஆய்வின் நோக்கத்தைப் புலப்படுத்தும் விதத்தில் தெளிவான புரிதல்களை நிகழ்த்துகிறார்.

“நான் பரந்துபட்ட ஆறு மூலத் தரவுகளைப் பற்றி விவாதிக்கப் போகிறேன். எண்ணிக்கையில் அதிகமாகவும், இன்று வரை மேலாதிக்கம் செலுத்தி வருகிறவையாகவும் நிலை பெற்றுள்ள முதல் தொகுதி: பாரசீக மொழியில் பெரும்பான்மையாகவும் அராபிய மொழியில் குறைவாகவும் உள்ள பல கதையாடல்களும், குறிப்பேடுகளும் அடங்கியவை. துருக்கிய பாரசீக அரசியல் பின்னணியில் பெரும்பாலும் எழுதப்பட்டவை. முதலில் கஜ்னாவித் அரசாளுகைக்குட்பட்ட பகுதியில் பரவியிருந்த கலாச்சாரப் பின்னணியில் அமைந்தவை, பிந்தைய காலப்பகுதியில் வட இந்தியப் பகுதியில் பரவியிருந்த கலாச்சாரப் பின்னணியில் எழுதப்பட்டவை. சோமநாதர் ஆலயத்திலும் அதன் வளாகத்திலும் பிரதானமாக சமஸ்கிருத மொழியில் எழுதப்பட்ட சாசனங்கள், சமணர் வாழ்க்கை வரலாறுகளும் குறிப்பேடுகளும்; ராஜபுத்திர அரசவையிலிருந்து பெறப்பட்ட காவியங்கள். பெரும்பாலும் வாய்மொழி மரபில் வெகுமக்கள் மட்டத்தில் முகமதுவின் கருத்துப்படிமம்; பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் பிரிட்டிஷ் நாடாளுமன்றப் பொதுச் சபையில் நடைபெற்ற விவாதத்தின் மூலம் அந்நாட்டின் குறுக்கீடு. இறுதியாக அந்நிகழ்வைப் பற்றி இந்தியத் தேசியவாத மீள் கட்டமைப்பு. சாத்தியமான அனைத்து மூலத் தரவுகளையும் இப்பட்டியலினுள் கொண்டுவருவது எனது நோக்கமல்ல, மாறாக நான் உருவாக்கவிருக்கும் மதிப்பீட்டின் வகைப் பாட்டில் கவனத்திற் கொண்டு பரிசீலிக்க வேண்டிய அத்தியாவசியமான வெவ்வேறுபட்ட தரவுகளைச் சுட்டிக் காட்டுவதுதான்.”

இவரது இந்த முயற்சிகளை நிறைவேற்றுவது தான் இவரது செயல்பாடு என்பதை இந்த ஆய்வு நூல் உறுதிப்படுத்துகிறது.

தனது ஆய்வுக்கு இவர், முகமது ஹபீப் எழுதிய “சுல்தான் கஜினி முகமது - ஓர் ஆய்வு (1927) என்ற நூலையும் கே.எம். முன்ஷியின்” “சோமநாதா அழிவற்ற ஓர் ஆலயம்” (1951) என்ற நூலையும் அடிப்படை ஆதாரங்களாகத் தெரிவு செய்துள்ளார்.

இவர் சோமநாதர் ஆலயத்தையும் அதைச் சார்ந்து வாழ்ந்த மக்களின் வாழ்க்கையையும் இப்படி காட்சிப்படுத்துகிறார்: “சோமநாதர் ஆலயம் அமைந்துள்ள இடம் சவுராஷ்டிரப் பகுதியில்

முந்தைய காலத்தில் பிரபாஷ பட்டினம் என்ற பெயரில் இருந்த மிக நன்கு அறியப்பட்ட தீர்த்தம் அல்லது புனித யாத்திரைத் தலமாகும். அது மூன்று நதிகளின் சங்கமப் பகுதியுடன் சேர்ந்து அருகில் அமைந்திருந்ததுடன் வேரவால் துறை முகத்திற்கு அடுத்தாற்போல் அமைந்துள்ளது. இப் பகுதியில் மேற்கொள்ளப்பட்ட அகழ்வாய்வுகள் சுட்டிக் காட்டுவது என்னவெனில் கி.மு. மூன்றாயிர மாவது ஆண்டைச் சேர்ந்த தொன்மை மிக்க சிறிய வேளாண்மைச் சமூகங்களின் குடியிருப்புக்கள் அமைந்திருந்தன என்பதையே.”

மேலும் “பிரபாஷாவின் தீர்த்தத்துடன் சோமநாதாவின் மூலத் திருவுருவை இணைக்கும் ஒரு தொன்மைக் கதை அவசியத் தேவையாய் இருந்திருக்கிறது. அக்கதை மகாபாரதத்திலும் புராணப் பிரதிகளிலும் விவரிக்கப்படுகிறது.

அதை நிறுவுவதன் நோக்கமாக அதன் சாராம்சத்தை இந்த ஆய்வு நூலில் பதிவு செய்திருக்கிறார்.

தொடர்ந்து அராபியர்கள் ஆசியர்கள், ஐரோப்பியர்கள் போன்ற வெளிநாட்டவர்கள் இந்த ஆலயத்துடன் கொண்டிருந்த தொடர்புகளையும் அவற்றின் விளைவுகளையும் தகுந்த ஆவணங்களோடு விளக்குகிறார். அத்துடன் சமணர்கள், பௌத்தர்கள், இந்துக்கள் கொண்டிருந்த தொடர்புகளைப் பற்றியும் விளக்குகிறார்.

இது வெறுமனே நிகழ்வுகளின் தொடர்ச்சிகளையோ விளைவுகளின் பட்டியல்களையோ மட்டும் விளக்கவில்லை. அவற்றிற்கிடையில் உள்ள ஒற்றுமை வேற்றுமைகளையும் வெளிப்படையாகப் புலப்படுத்துகின்றன.

முகம்மதியர் அதற்குப்பின் ஐரோப்பியர் வருகையைத் தொடர்ந்து வந்த இஸ்லாம் மதமும் கிறிஸ்துவ மதமும் எவ்வாறு இந்திய மக்களிடையே பரவியது என்பதையும் இவர் தகுந்த முறையில் ஆவணப்படுத்துகிறார்.

காலந்தோறும் சோமநாதர் கோயில் இடிக்கப் பட்ட சூழல்களையும் அது மறுஉருவாக்கம் செய்யப்பட்ட சூழல்களையும் விளக்குவதன் வாயிலாக இந்து முஸ்லிம் போர்களின் விளைவுகளை அடையாளப்படுத்துகிறார்.

“சோமநாதர்” என்ற தனது ஆய்வு நூலில் அந்நியர்களின் தொடர்ச்சியான வருகைகளையும் அவற்றின் விளைவுகளையும் வாசிப்புக்கு உகந்த விதத்தில் சுவைபடச் சித்தரிக்கிறார் இவர். ஒரு வரலாற்று ஆய்வு நூல் எந்த வகையிலெல்லாம்

கருத்துக்களை ஆதாரத்துடன் முன்வைத்து விவாதிக்கின்றன என்பதையும் இதன் வாயிலாக உணர முடிகிறது. இயங்கியல் முறையில் இந்திய வரலாறு வளர்ச்சியடைந்த முறைகளைத் துல்லியமாகவும் விருப்பு வெறுப்பு எதுவும் இல்லாமல் முன்வைத்து விளக்கி முடிவுகளை நிறுவுகிறார்.

கோயில்கள் இடிக்கப்படுவது குறித்துத் தனது கருத்துக்களைத் துணிவுடன் வெளிப்படுத்துகிறார்:

“கோயில்கள் தாக்கப்படுவதற்குப் பல காரணங்கள் உள்ளன. அரசியல் ஆதிக்கத்தினை நிறுவுதல் மரபுரிமையை சட்டபூர்வமாக்குதல் பொருளாதாரப் பயன்களை அடைதல், மத வேறுபாடுகளை வெளிப்படுத்துதல், கோயில்களின் மீதான துருக்கியத் தாக்குதல்கள். இக்காரணங்களின் பின்னணியில் வைத்து ஆராய்தல் பயன் தரும். நவீன காலங்களில் கோயில் தகர்ப்பு நினைவை உருவாக்கும் போது முஸ்லிம் ஆட்சியாளர்கள் அழித்த கோயில்கள் மட்டுமே நினைவுபடுத்தப்படுகின்றன. இந்து ஆட்சியாளர்கள் இடித்த கோயில்கள் மறக்கப்பட்டுவிடுகின்றன. இந்த அம்சம் விளக்கப்படுவதில்லை. ராஜ தரங்கினி போன்ற நூல்கள் பரவலாக வாசிக்கவும் மேற்கோள் காட்டவும் படுகின்றன. ஆனால், சங்கர வர்மா, ஹர்ஷ தேவரைப் பற்றிய கல்ஹணருடைய குறிப்புக்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டு விடுகின்றன. நினைவுகள் என்பது விழுமியங்களற்றதல்ல. கடந்த கால வரலாற்றில் எவை நினைவில் கொள்ளப்பட வேண்டும் என்பதில் மற்ற அம்சங்களுடன் வரலாறுமுதலின் அடையாளமும் பிரதிபலிக்கப்படுகிறது”.

“கோயில் தாக்குதலுக்கு ஆளாகக் கூடிய ஆபத்து இஸ்லாமியர்களின் வருகைக்கு முன்னரே தொடங்கியது ஆகும். ஆனால் மதப்போரிலும் செல்வத்தையும் அதிகாரத்தையும் பெறுவதற்கு உதவும்போதும் கோயில்களைத் தாக்குவது என்பது அதிகரிக்கிறது. முஸ்லிம் ஆட்சியாளர்கள் தாங்கள் தாக்க வேண்டிய கோயில்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதில் கொள்ளை அல்லாமல் பிற காரணங்களும் இருந்ததென வாதிக்கப்படுகிறது. சிலையுடைப்பு, அரசதிகாரத்திற்கான போட்டி, புவியியல் ரீதியாக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இடங்களிலிருந்து கோயில்களைத் தேர்ந்தெடுத்தல் போன்றவை அக்காரணங்களில் சில.”

கடைசியில் இவர் தனது பொதுப் பார்வையை இந்த வகையில் புலப்படுத்துகிறார்:

“சோமநாதாவின் மீது முகமது மேற்கொண்ட படையெடுப்பு நிகழ்வு, இரு பிரிவுப் பிளவு

எதையும் உண்டாக்கிவிடவில்லை என்பதை விளக்குவதற்கு முயன்றிருக்கிறேன் வெளிப்படையாகவும் மறைபொருளாகவும் மாறுபட்ட பிரதிநிதித்துவங்கள் உள்ளன. இந்த நிகழ்வுகளும் இந்திய வரலாற்றில் நடந்தேறிய இதைப் போன்ற மற்ற நிகழ்வுகளிலும் இத்தகைய பிரதிநிதித்துவங்களை நாம் ஆழமாக ஆய்வோமானால், இதுவரையிலும் நாம் முக்கியத்துவம் கொடுத்து வந்த அக்கறைகளைக் கடந்து பல விஷயங்கள் நமது பார்வையில் படலாம். இவற்றை மதிப்பீடு செய்தால் இந்தியாவின் கடந்த காலத்தைப் பற்றிய இன்னும் துல்லியமான கூடுதல் நுண்ணுணர்வு கொண்ட அகத் தெளிவை அந்த மதிப்பீடு நமக்கு வழங்கக்கூடும்.”

ஆழ்ந்த ஈடுபாட்டுடனும் கடுமையான உழைப்புடனும் மிகுந்த தெளிவுடனும் வடிவமைக்கப்பட்ட இந்தப் புதிய வரலாறு இன்றைய சூழலில் எல்லோருடைய கவனத்திற்கும் உள்ளாக வேண்டிய ஒன்று.

பன்முகத் தன்மை கொண்ட இந்திய நாட்டைப் பிரித்தாளும் சூழ்ச்சியில் வல்லமை பெற்ற நாடுகளை நெடுங்காலமாக நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் தொடர்ந்து ஆண்டுவருவதை உணர்வதற்கு இந்த ஆய்வு நூல் மிகவும் பயன்படக்கூடும்.

சென்ற நூற்றாண்டில் நிகழ்ந்த இந்து முஸ்லீம் கலவரத்தில் சுமார் முப்பது இலட்சம் பேர் கொல்லப்பட்ட நிகழ்வு நினைவுக்கு வருகிறது. மதக் கலவரங்களைத் தூண்டி விடுவதற்கு மாறாக மத நல்லிணக்கத்தை வளர்ப்பது இந்தியாவில் எளிது.

காரணம், ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாக இனம், நிறம், மதம், கலை, கலாச்சாரம், பண்பாடு வாழ்க்கை முறைகளில் வேறுபட்டு வரலாற்றில் தொடர்ந்து அமைதியாக இயங்கி வந்த இந்தியாவையும் அதன் மக்களையும் ஆழமாகப் புரிந்து கொள்வதற்கான வழிவகைகளைத் தூண்டக் கூடிய ஒரு சிறந்த ஆய்வு நூலாக வெளிப்பட்டிருக்கிறது.

தெளிவான, இலகுவான, எளிமையான தமிழில் இந்த நூல் மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருப்பது இதன் தனிச்சிறப்பு.

வரலாற்றை முழுமையாக இனம்கண்டு விருப்பு வெறுப்பு உணர்வு எதுவும் இல்லாமல் பொதுத் தன்மையுடைய பார்வையில் ரொமிலா தாப்பர் இந்த வரலாற்று ஆய்வு நூலை வடிவமைத்திருக்கிறார். இது காலத்தின் தேவையை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு வெளிப்பாடு. ●

மறுவாசிப்பில் வ.சு.ப.மாணிக்கனாரின் தமிழ்க் காதல்

ந.முருகேசபாண்டியன்

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் ஓலைச் சுவடிகளில் இருந்து அச்ச வடிவம் பெற்ற குறுந்தொகை உள்ளிட்ட பதினெட்டு நூல்களும் தமிழர்களிடையே உருவாக்கிய அடையாள அரசியல், சங்க இலக்கியம் குறித்த மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்தியது. அகம்Xபுறம் என்ற இலக்கியப் பாகுபாடும் இலக்கண நூலான தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரமும் பருண்மையான நிலையில் தமிழ்ப் பண்பாட்டை மீட்டுருவாக்கம் செய்தன. சம்ஸ்கிருதம்தான் கற்றோரின் மொழியென முன்னிறுத்தப்பட்ட சூழலில், இரண்டாயிரமாண்டு களுக்கு முந்தைய தமிழர் வாழ்க்கைப் பின்புலத்தில் விரிந்திடும் எட்டுத்தொகையும் பத்துப்பாட்டும் தமிழிலக்கியக் கல்வியிலும் ஆய்விலும் பெரும் மாற்றத்தை உருவாக்கின. தமிழுக்குச் செம்மொழி ஏற்புடைமை வழங்கப்பட்டமைக்குச் சங்க இலக்கியப் பிரதிகள்தான் காரணம். சங்ககாலத் தமிழர் வாழ்க்கை குறித்து உருவாக்கப்பட்டிருக்கிற பெருமித உணர்வு, தமிழ் மொழி வழியாகக் கட்டமைக்கப்பட்டிருக்கிற நுண்ணரசியல் காத்திரமானவை. சங்க இலக்கியப்

படைப்புகள் குறித்த ஆராய்ச்சி, வரலாற்றுச் சான்று களுடன் ஒப்பிடப்பட்டு, உருவான பதிவுகள் இன்றளவு செல்வாக்குடன் விளங்குகின்றன. சங்க இலக்கியப் பிரதிகள் குறித்தான பேச்சுகள் இன்று பல்வேறு தளங்களில் கோட்பாடுகள் அடிப்படையில் நிகழ்த்தப் படுகின்றன. இருபதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் சங்க இலக்கிய ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்ட தமிழறிஞர்கள், பேராசிரியர்கள் தங்களுடைய கருத்துகளை அழுத்த மாகப் பதிவாக்கியுள்ளனர். ஐம்பதுகளில் தமிழ்ப் பேராசிரியராகப் பணியாற்றிய வ.சு.ப.மாணிக்கம் The Tamil Concept of Love என்ற தலைப்பில் முனைவர் பட்டத்திற்காக மேற்கொண்ட ஆய்வு, 1962-இல் தமிழ்க் காதல் என்ற தலைப்பில் நூலாக வெளியானது. சங்க இலக்கியப் படைப்புகளைப் போற்றி எழுதுவது பரவலாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த காலகட்டத்தில், தொல்காப்பியரின் பொருளதிகாரக் கோட்பாடுகளின் அடிப்படையில் வ.சு.ப.மா. சங்க இலக்கியத்தை விரிவாக அணுகியிருந்தார். சங்க இலக்கியத்தை முன்வைத்து இன்று நூற்றுக்கும் மேற்பட்டோர்

முனைவர் பட்டம் பெற்றுள்ளனர்; பலர் ஆய்வேடுகளை நூலாக வெளியிட்டுள்ளனர். இத்தகைய சூழலில் 55 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் வெளியான தமிழ்க் காதல் நூலினை மறுவாசிப்புச் செய்ய வேண்டியுள்ளது. பின் காலனியம், பின் நவீனத்துவம், மார்க்சியம், பெண்ணியம், தலித்தியம், உளவியல், அமைப்பியல் என்று பல்வேறு கோட்பாடுகள் சார்ந்து திறனாய்வு மேற்கொள்ளப்படுகிற சூழலில், வ.சுப.மா.வின் சங்கக் கருத்தியல் போக்குகள் பெறுமிடம் கவனத்திற்குரியன. தமிழ்க் காதல் நூல் முன்னிறுத்துகிற அடிப்படையான ஆய்வு முடிவுகள், இன்றைய நவீனக் கோட்பாடுகளுடன் ஒத்திசைந்தும், வேறுபடுகிற களங்கள், சங்க இலக்கியம் குறித்த வ.சுப.மா.வின் ஆய்வுப் புலமைக்குச் சான்றாக விளங்குகின்றன.

இன்று பின் நவீனத்துவக் கோட்பாடு வலியுறுத்துகிற மறுவாசிப்பு என்ற செயல்பாடு, பிரதிக்குள் பொதிந்திருக்கிற பல்வேறுபட்ட குரல்களை முன்னிறுத்துகிறது; ஒற்றைத் தன்மையை மறுக்கிறது. இத்தகைய போக்கின் கூறுகள், தொல்காப்பியத்தில் நுட்பமாக இடம் பெற்றுள்ளன. தொல்காப்பியத்திற்கு உரையெழுதிய உரையாசிரியர்கள், தங்களுடைய கருத்தியலை நூற்பாக்கள் மீது சுமத்தி எழுதியுள்ள உரைகள், பிரதியின் பல்வேறு சாத்தியங்களை அறிமுகப்படுத்தியுள்ளன. சங்கப் பாடல்களின் அசலான கருத்துகளை நுட்பமாக அறிந்திட முயன்றுள்ள வ.சுப.மா. இலக்கண உரையாசிரியர்களின் கருத்துகளை மறுத்துப் புதிய விளக்கம் தந்துள்ளார். சங்கப் பிரதிகளை ஆராய்ந்திட பேராசிரியர் வ.சுப.மா. பயன்படுத்தியுள்ள விமர்சன அணுகுமுறை, இன்று பின் நவீனத்துவக் கோட்பாடு முன்னிறுத்தும் மறுவாசிப்புச் செயல்பாடுதான். பண்டைய இலக்கண இலக்கியப் பிரதிகளை ஆராய்ந்திடும்போது, வ.சுப.மா. தர்க்கரீதியில் தந்துள்ள கண்டுபிடிப்புகள் ஏற்புடையன. தொல்காப்பியத்தின் பின்புலத்தில் அகத்திணை மரபு குறித்த நுட்பமான புரிதல், தமிழ்க் காதல் நூல் முழுக்க அழுத்தமாகப் பதிவாகியுள்ளது. இன்று அகத்திணை ஆய்வினை மேற்கொண்டுள்ள ஆய்வாளர்கள் எதிர்கொள்கிற சிக்கல்கள் குறித்து விவாதம் நூலில் விரிவாக இடம் பெற்றுள்ளன.

அகத்திணை எனில் அன்பின் ஐந்திணை என்றும் ஏனைய கைக்கிளையும் பெருந்திணையும் ஒப்பீட்டளவில் தரமற்றவை என்றும் உரையாசிரியர்கள் உருவாக்கிய கருத்துகள், பன்னெடுங்காலமாக ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றன. அன்பின் ஏழு திணைகள் என்ற கருதுகோளின் அடிப்படையில் தரவுகளை விவாதப் போக்கில் கட்டமைத்துள்ளார் வ.சுப.மா. கைக்கிளை என்ற சொல்லுக்கு முதிராக் குறுங்கரு எனக் கருத்து அடிப்படையில் தரும் விளக்கம் நுட்பமானது. கண்டதும்

காதல் எனக் காதல் வயப்படுகிற இளைஞனின் பார்வைக் கோணத்திற்கும், புணர்ச்சிக்குத் தயாராகாத உடலிணைக்கொண்ட காமம் சாலாத மனநிலையுடைய சிறுமிக்கும் இடையிலான முரண், கைக்கிளைத் திணையின் அடிப்படையாகும். ஒரு கணம் இளைஞனின் மனதில் தோன்றும் காதல் விழைவை முன்வைத்திடும் அகத் திணையானது, கைக்கிளையில் அடங்கும். அந்தளவில் திடீரென அரும்பிடும் காதல், தூய்மையானது; அன்பிலானது என இலக்கணம் வகுத்திடும் வ.சுப.மா.வின் ஆய்வு, அகத்திணைசார் மரபில் ஏற்புடையது.

பொருந்தாக் காமம் என்பது வலிந்து பெண்ணுடன் புணர்ச்சி என உரையாசிரியர்களால் குறிப்பிடப்படுகிற பெருந்திணை குறித்து வ.சுப.மா. புதிய நோக்கில் கருத்துரைத்துள்ளார். ஆரியர் வழக்கினிலான பிரமம், பிரசாபத்தியம், ஆரிடம், தெய்வம் ஆகிய நான்கினையும் பெறும் திணை, பெருந்திணையானது என்ற நச்சினார்க் கினியரின் கூற்றைக் கேள்விக்குள்ளாக்கியுள்ளார். “இது சிறு கணக்கு நயமேயன்றிக் காரணம் ஆகாது. ஐந்துவரை எண்ணுவதற்காக ஐவிரல்களைப் படைத்தான் என்று கட்டுரைப்பது போலும்”. என நெற்றியடியாக வ.சுப.மா. மறுத்துரைத்துள்ளார். பெருந்திணைப் பெயர் ஆரியர் மணமுறைகளை எண்ணி இடப்பட்டது என்ற வாதம், அறியாமையை வெளிப்படுத்துகிறது என்பது வ.சுப.மா. வின் வாதம். கைக்கிளையும் பெருந்திணையும் அகத்திணை சார்ந்தவை அல்ல என்ற பிற்காலத்தியக் கருத்தியல் போக்கும், அவை குற்றேவல் செய்வாரின் காதல்கள் என்ற இளம்பூரணரின் கருத்தும் சரியல்ல என்று மறுக்கிறார் வ.சுப.மா. சிறிய அளவில் நடைபெற்றதை அவையல் கிளவியாகப் பெருந்திணை எனச் சொல்வது வழக்கானது என்ற சோமசுந்தர பாரதியாரின் கருத்தினை, இதையெல்லாம் மங்கல வழக்காகச் சொல்ல வேண்டிய தேவை இல்லை என்று கருத்துரைக்கிறார். ஐம்பதுகளின் பிற்பகுதியில் முனைவர் பட்டத்திற்காகச் செய்த ஆய்வில், தமிழ் மரபு ஆரிய மரபு குறித்த வ.சுப.மா.வின் நுண்ணரசியல் வெளிப்பட்டுள்ளது. இடைக்காலத் தமிழ்ச் சமுதாயத்தில் மதங்களும் சாதிகளும் முன்வைத்த கோட்பாடுகளைச் சங்க இலக்கியம், தொல்காப்பியம் போன்ற பண்டைய நூல்களில் புலவர்கள் காண முயன்றதால், குழப்பங்கள் நடைபெற்றன என்ற வரையறை கவனத்திற்குரியது. பொதுவாக அகத்திணை என்ற வரையறையை நுட்பமாக ஆராய்ந்திட்ட வ.சுப.மா.வின் விளக்கம் இன்றைக்கும் பொருந்துகிறது.

சங்க இலக்கியம் பண்டைத் தமிழரின் பெருமையைப் பறைசாற்றுகிறது; குறிப்பாகக் காதலின் மகத்துவத்தை மேன்மைப்படுத்தியுள்ளது என்று பொதுப்புத்தியில் இன்று உருவாக்கப்பட்டுள்ள கருத்தியலுக்கு மாற்றாகத் தமிழ்க் காதல் நூல் விளங்குகிறது. தூய காதல் என்று

உருவாக்கப்பட்டுள்ள புனைவை மறுதலித்து உடல் களின் காமத்தைக் கொண்டாடுகிற பிரதியெனச் சங்க இலக்கியத்தை வ.சுப.மா. முன்னிறுத்துகிறார். சங்கப் பிரதிகளில் மையமாக ஒலிக்கிற குரல்கள் அடையாளங்கண்டு வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. சங்ககாலத்தில் காதலர்கள் களவுக் காலத்தில் தங்கள் விருப்பம் போல புணர்ச்சியில் ஈடுபட்டனர் என்று அகப் பாடல்களின் வழியாக வ.சுப.மா. நிறுவுகிறார். விரும்பிய ஆணும் பெண்ணும் உடலுறவுகொள்வதை பண்டையத் தமிழ்ச் சமூகம் இயல்பானதாகக் கருதி அங்கீகரித்தது என்பது, இன்றைய தமிழர்கள் அறியாதது.

பொய்யும் வழுவும் தோன்றிய பின்னர் கரணம் எனப்பட்ட சடங்கு வகுக்கப்பட்டது என்ற தொல் காப்பியரின் நூற்பா குறித்து ஏற்கனவே உரையாசிரியர்கள் விளக்கம் தந்துள்ள நிலையில், வ.சுப.மா. அவற்றைக் கேள்விக்குள்ளாக்குகிறார். எண்ணுவார் தம் எண்ணத்தை அந்த நூற்பாவில் காண விழைகின்றனர் என்று குறிப்பிடுகிறவர், தனது கருத்தை ஆய்வு நோக்கில் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். களவுக் காலத்தில் காதலித்த பெண்ணுடன் உடலுறவுகொண்ட காதலன், பின்னர் பொய்யாக மறுத்ததால் கரணம் தோன்றியது என்பதில் வ.சுப.மா.விற்கு உடன்பாடு இல்லை. களவு வாழ்க்கையில் மட்டுமின்றி, திருமண வாழ்க்கையில் கணவன் பரத்தையுடன் சேர்ந்து வாழ்கிற வழுவின்னையும் கரணம் தடுக்காது. பின்னர் தொல்காப்பியர் குறிப்பிடுகிற பொய்யும் வழுவும் எதைக் குறிக்கின்றன? கரணம் என்பது திருமணக் காலத்தில் செய்யப்படுகிற ஒருவகையான சடங்கு. பொய்யும் வழுவும் இல்லாத பெண்ணும் ஆணும் திருமண உறவில் ஒன்றினையும் போது, நிகழ்த்தப்படுகிற சடங்குதான் கரணம் என்ற வரையறை ஏற்புடையது. அழகிய இளைஞிக்கும், இளமையான மனைவிக்கும் தோற்றத்தில் வேறுபாடு இல்லாத நிலையைப் பொய் எனவும் அண்மையில் திருமணமான பெண்ணின் எழிலான இளமைத் தோற்றம், இளைஞரின் மனதில் ஏற்படுத்துகிற ஈர்ப்பினை வழி என்றும் தொல்காப்பியர் குறிப்பிட்டு உள்ளார். இத்தகைய இளம் மனைவியும் இளைஞனும் குழம்புவதற்குக் காரணமாக விளங்குகிற வழுவும் பொய்யும் சமுதாயத்தின் குறைதான். இந்நிலையைப் போக்குவதற்குக் காரணமாகத்தான் சான்றோர் கரணத்தை உருவாக்கினர். எந்தவகையான கரணம் பின்பற்றப்பட்டது எனத் தொல்காப்பியர் குறிப்பாகச் சுட்டவில்லை. பொய்யும் வழுவும் என்பதற்கு இதுவரை மரபான முறையில் சொல்லப்பட்ட விளக்கங்களை மறுத்து, புதிய கோணத்தில் வ.சுப.மா. சொல்லியுள்ள கருத்து, அகத்திணைக் கோட்பாட்டுக்கு வலுச் சேர்க்கிறது.

பெண் குழந்தைக்குக் குழவிப் பருவம் முதலாகக் காலில் அணிவிக்கப்பட்ட சிலம்பு என்ற அணிகலனைத்

திருமணத்திற்கு முன் நீக்கப்படும்போது, அச்சடங்கு விழாவாகக் கொண்டாடப்பட்டது. சிலம்பு கழி நோன்பு சடங்கு, இளம் பெண் திருமணமானவள் என்பதைப் பிறர்க்கு உணர்த்திடும். இதுபோன்று திணைதோறும் வேறுபட்ட கரணங்கள் வழக்கினில் நிலவியிருக்கலாம் என்பது வ.சுப.மாவின் கருத்து.

பண்டைய நாளில் இளம் பெண்கள் கூந்தலில் மலர் சூடுவது வழக்கம் இல்லை. களவின்போது தலைவன் பெண்ணின் கூந்தலில் பூவைச் சூடியதால் ஏற்பட்ட பூவின் வாசம், அவளைத் தாயிடம் காட்டிக் கொடுப்பதாகச் சங்கப் பாடல் குறிப்பிட்டுள்ளது. குமரிப் பெண் கூந்தலில் பூவைச் சூடும் உரிமையைத் திருமண நாள் முதலாகப் பெறுகின்றாள். கரணம் என்ற சொல்லின் பின்னர் பொதிந்திருக்கிற பண்டைத் தமிழரின் பண்பாட்டு வாழ்க்கை நெறியைச் சங்கப் பாடல்கள் மூலம் அழுத்தமாக வ.சுப.மா. நிறுவி யுள்ளார். அவருடைய ஆய்வுப் பொருண்மையானது பண்பாட்டு மானுடவியல் நெறியில் அமைந்துள்ளது.

சங்க இலக்கிய மருதத் திணைப் பாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ள பரத்தை பற்றிய செய்திகளை முன் வைத்து, அன்றைய சமூகச் சூழலை வ.சுப.மா. ஆராய்ந்துள்ளார். அன்பின் ஐந்திணை வாழ்க்கையில் ஒத்த கருத்துடைய ஆணும் பெண்ணும் சேர்ந்து துய்க்கிற இன்பத்தை முன்னிறுத்துகிற சங்கப் பாடல்களில் பரத்தையை எப்படி அணுகுவது என்பது முக்கியமான கேள்வி. சங்கப் பரத்தை என்பவள் கீழ்மகள் அல்லள் எனத் துல்லியமாக மதிப்பிடப்படுகிற நிலையில், பரத்தை குறித்து விரிவான ஆய்வு மேற்கொள்ளப் பட்டுள்ளது. குடும்பப் பெண்ணின் ஊடலை வெளிப் படுத்த பரத்தை ஒழுக்கம் என்ற விளக்கம் பொருத்த மன்று. “பண்டைச் சமுதாயத்தில் கனிகை மடந்தையர் இயல்பாகப் பெற்றிருந்த நிலையான செல்வாக்கை நாம் மறைப்பதற்கில்லை” என்று குறிப்பிடுகிற வ.சுப.மா. அகத்திணைக் கோட்பாடுடன் அதை எப்படிப் பொருத்துவது எனக் குழம்பியுள்ளார். சங்க இலக்கியம் குறிப்பிடுகிற பரத்தை என்பவள் பண்டைய தாய்வழிச் சமூகத்தின் எச்சம். சங்கப் பிரதிகள் வலியுறுத்துகிற குடும்பம் என்ற நிறுவனத்தில் ஒருவனுக்கு ஒருத்தி என்ற வரையறையைப் பொருட்படுத்தாமல், தன்னியல்பாக வாழ்ந்த சுதந்திரமான பெண்ணைப் புலமை மரபு, பரத்தை என்று குறிப்பிட்டுள்ளது. அவளுடைய பாலியல் விழைவும் தேர்வும்கூட அன்பு வயப்பட்டது தான். எனவே வ.சுப.மா. வலியுறுத்துகிற அகத்திணைக் கோட்பாட்டு நெறிக்குள் பரத்தமை ஒழுக்கம் இடம் பெறுகிறது.

வ.சுப.மா. தனது கருத்தை அழுத்தமாக வலியுறுத்திட உரையாசிரியர்களின் தட்டையான

விளக்கங்களை விமர்சனத்திற்குள்ளாக்கியுள்ளார். ஒருவரையொருவர் விரும்பிய இளைஞனும் இளைஞியும் கரணம் என்ற திருமணச் சடங்கினுக்குப் பின்னர், தங்குதடையின்றி உடலுறவு இன்பத்தைத் துய்ப்பர் என்பதைப் பின்வரும் தொல்காப்பிய நூற்பா குறிப்பிட்டுள்ளது.

**கரணத்தின் அமைந்து முடிந்த காலை
நெஞ்சுதனை அவிழ்ந்த புணர்ச்சி**

களவுக் காலத்தில் தயக்கத்துடன் காதலர்கள் அனுபவித்த கலவி இன்பம், மணச்சடங்கு பலரறிய முடிந்த பின்னர், கற்புக் காலத்தில் கட்டற்றுப் பொங்குகிறது என்பது இந்நூற்பாவின் இயல்பான பொருளாகும். இந்த நூற்பாவிற்கு நச்சினார்க்கினியர் எழுதியிருக்கிற உரையின் பின்னர் பொதிந்திருக்கிற வைதிக அரசியலைக் கண்டறிந்த வ.சுப.மா. கடுமையாகச் சாடியுள்ளார். “இவ்வெளிய இனிய கற்பியல் நூற்பாவிற்கு நச்சினார்க்கினியர் ஒழுக்க மில்லுரை எழுதியிருக்கிறார் என்று வரைய என் எழுதுகோல் நடுங்கினும் எடுத்துக் காட்டினாற்றானே தெரியும் என்ற முறையால், எழுத என் மனம் ஒப்புக்கிறது. ‘கரணப்படி முதல் நாள் திங்களுக்கும் இரண்டாம் நாள் கந்தருவருக்கும் மூன்றாம் நாள் அங்கிக்கும் தலைவியை அளிப்பார்களாம். இத் தெய்வங்களோடு அவள் பள்ளி செய்து ஒழுகுவாளாம்; இந் நாளெல்லை முடிந்த காலத்து அங்கியங்கடவுள் நாலாம் நாள் தலைவனுக்குத் தலைவியை அளிப்ப, அவன் அவளை நுகர்வானாம்; வரைந்த பின் முன்று நாளும் கூட்டமின்மையால் நிகழ்ந்த மனக்குறை, நெஞ்சு தளை நாலாம் நாள் இரவின் புணர்ச்சியால் தீருமாம்; இது வேத வழக்கு எனத் தலைவன் தலைவியிடம் கூறுவானாம்’ என இவ்வாறு நச்சினார்க்கினியர் கருத்துரை செய்துள்ளார். தமிழர் கண்ட கற்பியல் இதுவா? தமிழினத்தின் நாகரிக ஏடான தொல் காப்பியத்துக்கு உரையா இது? இக்கருத்தெல்லாம் அல்தமிழ் நெறியன்று அகற்றுசு.” இன்றளவும் உயர் சாதியினர் இல்லத் திருமணங்களில் பிராமணர்கள் இத்தகைய மந்திரங்களைச் சம்ஸ்கிருத மொழியில் சொல்லி திருமணத்தை நடத்தி வைக்கின்றனர். தமிழர் பண்பாட்டிற்கு முரணான வைதிகச் சீரழிவு தொடர்கிறது. அகத்திணைக் கோட்பாடு, தமிழர் நெறியில் அமைந்தது என்று காரணகாரியத்துடன் நிறுவுகிற வ.சுப.மா, அதனை வைதிக நெறியுடன் இயைபுபடுத்துவதைக் கடுமையாகக் கண்டித்துள்ளார். சங்க அகப் பாடல்களையும் தொல்காப்பியரின் அகத்திணை இயலையும் நுட்பமாக வாசித்து, அவற்றின் தனித்துவத்தைக் கண்டறிந்திட்டவர் தமிழர் பண்பாட்டினுக்கும் அடையாள அரசியலுக்கும் வழிவகுத்துள்ளார்.

தலைவி, தலைவன் உள்ளிட்ட பதினைந்து மாந்தர்களுடன் இயைந்துள்ள அகத்திணைக் கோட்பாடு முழுக்கப் புனைவுமயமானது என ஒதுக்கும் போக்கு இன்றளவு நிலவுகிறது. சங்க இலக்கியத்தின் சிறப்பான அகத்திணைக் கோட்பாட்டின் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்தும் வகையில், பல்வேறு கேள்விகளை எழுப்பி, அவற்றுக்கு வ.சுப. மா. சொல்லும் தீர்வுகள், குறிப்பிடத்தக்கன. ஐந்திணையின் பொருள் வரம்பினை விரித்தால் அளவற்றுப் பெருகிட வாய்ப்புண்டு. அவை: காதலர் பிரிவு, வேறு புதிய துணையைத் தேடுதல், தலைவனுக்குத் தோழியுடன் பாலுறவு, தோழிக்கும் பாங்கனுக்கும் காதல், தலைவிக்கும் பாங்கனுக்கும் பாலுறவு, வன்புணர்ச்சி, ஐந்திணை மாந்தர் மரணம், உடன்போக்கு / இரவுக்குறியில் விலங்கு தாக்கி தலைவன் அல்லது தலைவி இறத்தல், பெற்றோர் திருமணத்திற்கு ஒப்புதல் தராமையினால், காதலர் நஞ்சுண்டு இறத்தல், பொருள் ஈட்டச் சென்ற நாட்டில், ஈட்டிய பொருளை எல்லாம் செலவழித்துவிட்டு வெறுமனே திரும்புதல். இன்ன பிற சம்பவங்கள் அகத்திணை மரபில் அடங்காதவை; பொருந்தாதவை என்ற வ.சுப. மா.வின் விவரிப்பு, பாடல் சான்ற வழக்கினை நினைவூட்டுகிறது. ஐந்திணை இலக்கியத்திற்குக் காமமே காலம் என்ற நிலையில், அங்கே தோன்றும் காதல் செயல்பாடுகளே பொருளாக அமைகின்றன.

வ.சுப.மா. அகத்திணைக் கோட்பாட்டினைப் பாலியல் கல்வி என்று குறிப்பிடுவதில் நுண்ணரசியல் பொதிந்துள்ளது. ஒருவகையான லட்சிய நோக்கினுக்குக் காமம் சார்ந்த சங்கப் பாடல்கள் முக்கியத்துவம் தந்துள்ளன; உடல்களின் வேட்கையைப் போற்று வதுடன், பாலியல் துய்ப்பைக் கொண்டாட்டமாக்கி யுள்ளன, பாலியல் துய்ப்பை முன்னிறுத்திய உடலரசியல் வரலாற்றில் காமம் சார்ந்த சங்கப் பாடல்கள் தனித்துவமானவை.. “காமம் நிலையாது, மெய்யுறு புணர்ச்சி தீது. துறவுக் கோட்பாடுகளை ஐந்திணைக்கண், அகத்திணைக்கண் காண முயலுதல் ஆண் வயிற்றில் கருக் காண்பதை ஒக்கும்” என்ற வ.சுப.மா.வின் நிலைப்பாடு ஏற்படையது. காமத்தின் பயனின்மையை அறிவுறுத்தவே அகத்திணையைத் தொல்காப்பியர் இயற்றினார் என்ற உரையாசிரியர் இளம்பூரணரின் கருத்து, மூலஆசிரியரின் நோக்கத்திற்கு முற்றிலும் மாறுபாடானது. ஜென சமயத்தைச் சார்ந்த இளம் பூரணர் காமத்தைப் பாவம் எனவும் மெய்யின்பத்தைச் சிற்றின்பம் எனவும் பெண்ணை அணங்கு எனவும் குறிப்பிடுகிற சமயக் கருத்தியலை அகத்திணைக்குப் பொருத்துவதை வ.சுப. மாறுப்பது, இன்றைய பெண்ணிய வாசிப்பினில் முக்கியமானதாகும். பூமியில் மனித உடல்களைப் புறக்கணித்து, புலங்களால் கிடைக்கிற இன்ப நுகர்வைத் தவிர்ப்பதுடன், இயற்கையான

பாலியல் விழைவைக் குற்ற மனத்துடன் தொடர் புடையதாக்குகிற மத அடிப்படைவாத அரசியல், காலந்தோறும் எப்படி அதிகாரம் செலுத்துகிறது என்பதற்கான மூலம் உரையாசிரியர் காலத்தில் தொடங்கிவிட்டதை வ.சுப.மா.வின் மறுப்புரையில் அறிய முடிகிறது.

பழந்தமிழ் இலக்கியப் பயிற்சியுடையவரால் சங்க இலக்கியப் பாடல்களை வாசித்து, அவற்றின் பொருளையும் கவித்துவச் செழுமையையும் புரிந்திட இயலும். எனினும் பிற்காலத்தில் வகுக்கப்பட்ட திணை, துறைக் கோட்பாடுகள், சங்க இலக்கிய வாசிப்பில் புதிய அணுகு முறையை உருவாக்கின. அவ்வடிப்படையில் தொல் காப்பிய அகத்திணையியல் அடிப்படையில் சங்கப் பாடல்களை விளக்கி, அகக்கோட்பாட்டின் பன்முக அம்சங்களை வரையறுத்துள்ளது, தமிழ்க் காதல் நூலின் தனித்த அடையாளமாகும். திணை, துறை என்ற நிலையில் பாடல்களில் ஊடாடும் கருத்தியல் போக்கு களைத் துல்லியமாக வரையறுத்திட முயன்றது, இன்றளவும் அகத்திணை ஆய்வில் முன்னோடியாக விளங்குகிறது. இயற்கைப் புணர்ச்சி, இடந்தலைப்பாடு, பாங்கற் கூட்டம், தோழியிற் புணர்ச்சி, பகல் / இரவுக் கூட்டங்கள், வெறியாட்டு, அலர், மடலேறுதல், உடன் போக்கு, பொருள்வயின் பிரிவு, பரத்தை, நொதுமலர்

வரைவு போன்ற அகத்திணைக் கலைச்சொற்களை இளம் ஆய்வாளர்கள் நுண்ணிதின் அறிந்திடமாறு, ஆழமாகவும் அகலமாகவும் தமிழ்க்காதல் நூலில் விளக்கப் பட்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

தமிழ்க் காதல் நூலுக்கு முகவுரையில் வ.சுப.மா. குறிப்பிட்டுள்ள அகப் பாடல்கள் குறித்த மதிப்பீடுகள், இன்றைய மறுவாசிப்பிலும் கவனத்திற்குரியனவாக விளங்குகின்றன. அவை: “அகத்திணை கற்ற கணவனும் மனைவியும் பிறந்த உலகை மதிப்பர், எடுத்த உடம்பை மதிப்பர், கொண்ட மனத்தை மதிப்பர், ஒருவர் ஒருவர் தம் காம நாடிகளைப் புரிவர், காமக்குறைவு கடமைக் குறைவாம் என்று உணர்வர். வித்தில்லாக் காமப் பழத்தை உண்பர், மெய்யின்பத்தை உயிரின்பமாகப் போற்றி ஒழுகவர், அகத்திணை வாழ்க்கையை அன்புத் திணை வாழ்க்கையாகக் காண்பர்”. இரண்டாயிரமாண்டு களுக்கு முன்னர் வாழ்ந்த சங்கத் தமிழரிடமிருந்து பாலியல் தொடர்பான செய்திகளை அறிந்திடும் சூழலில், பாலியல் கல்விக்கும் அகத்திணைக் கோட்பாடு முன்னோடியாக விளங்குவது, வரலாற்றில் விநோதம் தான்.

(காரைக்குடி, அழகப்பா பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறையில் 22-02-18 அன்று நடைபெற்ற அறக்கட்டளைக் கருத்தரங்கச் சொற்பொழிவில் நிகழ்த்தப்பட்ட உரையின் கட்டுரை வடிவம்)

03-02-2018 அன்று தேனியில் நடைபெற்ற தமிழ்நாடு முற்போக்கு கலை இலக்கிய மேடை விருது வழங்கும் விழாவில் 'மூத்தப் படைப்பாளிகளுக்கான பாரதிதாசன் நினைவு விருதை' எழுத்தாளர் கதைப்பித்தன் அவர்களுக்கு திரைப்படக் கலைஞர் ரோகினி வழங்கினார்.

கவிதை உறவு இலக்கிய பரிசுகள் 2017

சிறந்த நூல்களுக்கு மொத்தம் ரூ. 1,00,000/-

• முதல் பரிசு ரூ. 5000 • இரண்டாவது பரிசு ரூ. 3000 • மூன்றாவது பரிசு ரூ. 2000

1. மரபுக்கவிதை அமரர் துரைசாமி நாடார் - இராஜம்மாள் நினைவுப் பரிசு
(ஊர்வசி சோப், குயின்ஸ் லேண்ட் நிறுவனங்கள் வழங்குவது)
2. புதுக்கவிதை அமரர் ஊர்வசி செல்வராஜ் நினைவுப் பரிசு
(ஊர்வசி சோப், குயின்ஸ் லேண்ட் நிறுவனங்கள் வழங்குவது)
3. மனிதநேயம், வாழ்வியல் அமரர் சுப்பையா - தங்கம்மாள் நினைவுப் பரிசு
(சுதா பதிப்பகம் திருமதி சிதம்பரம்மாள் இராதாகிருஷ்ணன் வழங்குவது)
4. சிறுகதை திரு. மெய்யப்பன்-சீரங்கத்தம்மாள் நினைவுப் பரிசு
திரு. ரூஸ்வெல்ட் வழங்கும் பரிசு
5. செவ்வியல் இலக்கியக் கட்டுரைகள் பேராசிரியர் இரா. மோகன்-நிர்மலா மோகன்
வழங்கும் பரிசு
6. பொதுக் கட்டுரைகள் பொறியாளர் மதுரை திரு. ஜே. சுரேஷ் வழங்கும் பரிசு
7. குழந்தை இலக்கியங்கள் குழந்தை எழுத்தாளர் அழ. வள்ளியப்பா நினைவுப் பரிசு
கவிஞர் கார்முகிலோன் வழங்கும் பரிசு
8. குறுநாவல்/நாவல் தமிழ்ப் பண்பாட்டை மேம்படுத்தும் படைப்புகள்
(திரிசக்தி குழுமத் தலைவர் திரு. சுந்தரராமன் வழங்குவது)
9. கல்வியியல்/இளைஞர் நலம்/ ஆளுமை மேம்பாடு நான் ஒரு ஐஏஎஸ் அகாடமி வழங்கும் பரிசு
10. ஆன்மிகம்/மதநல்லிணக்கம் ஸ்ரீ அரவிந்தர் அன்னை சாதகர் திரு. எஸ். மோகன் வழங்கும் பரிசு

விதிமுறைகள்

- நூல்கள் 2017ல் வெளியானவையாக இருக்க வேண்டும். • ஒவ்வொரு தலைப்பிலும் 3 படிிகள் அனுப்ப வேண்டும். • கடிதப் போக்குவரத்து வேண்டாம். • நூல்கள் கிடைத்த விவரம் அறிய தன்முகவரியிட்ட அஞ்சலட்டை அனுப்புக. • நூல்கள் வந்து கிடைக்க வேண்டிய கடைசி நாள் 10.4.2018

முகவரி: கலையாமணி ஓர்வாடி எஸ். இராதாகிருஷ்ணன்

எண். 420E, மலர் காலனி, அண்ணாநகர், சென்னை - 600 040.

மார்க்சியத் திறனாய்வும் தமிழ் இலக்கியமும்

பா.ஆனந்தகுமார்

மார்க்சியம் என்பது, மனித சமுதாயங்களின் இயங்கியலை அறிவதற்காக உருவாக்கப்பட்ட கொள்கையாகும். இது, சமூகங்களின் இயக்கத்தை வர்க்க உறவுகளின், வர்க்கமுரண்பாடுகளின் அடிப்படையில் விளக்குகின்றது. வரலாற்றுப் பொருள்முதல்வாதமும் இயக்கவியல் பொருள்முதல்வாதமும் மார்க்சியத்தின் அடிப்படைத் தத்துவங்களாகின்றன. மார்க்சியத் தத்துவத்தை ஜெர்மன்நாட்டைச் சேர்ந்த கார்ல்மார்க்சம் ஃபிரடெரிக் ஏங்கல்சும் 19ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப் பகுதியில் தோற்றுவித்தனர். இத்தத்துவம் பின்னர், ருஷ்யப்புரட்சியைத் தோற்றுவித்த லெனினாலும் சீனத்தில் மாபெரும் புரட்சியை உருவாக்கிய மாசேதுங்கினாலும் மேலும் வளர்த்தெடுக்கப்பட்டது. மார்க்சியத்துக்கு முன்பிருந்த தத்துவங்களெல்லாம், உலகத்தை விளக்கத்தான் செய்தன. மார்க்சியம் மட்டும்தான் உலகத்தை மாற்றுவதற்கு வழிகாட்டியது. ஏங்கல்ஸ் குறிப்பிட்டதுபோல மார்க்சியம் என்பது, வெறும் கோட்பாடு மட்டுமன்று; அது, செயல்முறைக்கான தத்துவமாகும்.

இலக்கியத்தை ஆராயும் பல்வேறு அணுகுமுறைகளுள், மார்க்சியத் திறனாய்வு அணுகுமுறையும் ஒன்றாகும். மார்க்சிய அணுகுமுறை, கார்ல் மார்க்ஸ், ஏங்கெல்ஸ் ஆகியோரின் வரலாற்றியல், பொருளாதார வியல், சமூகவியல் கொள்கைகளை ஆதாரமாகக் கொண்டமைந்துள்ளது. மார்க்சியத்தின் சோசலிசம் மற்றும் இயக்கவியல் கொள்கைகளின் அடிப்படையில் இது உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.

1. கம்யூனிஸ்ட் கொள்கை பிரகடனம் (1848)
2. அரசியல், பொருளாதார விமர்சன பங்களிப்பிற்கான முன்னுரை (1859)
3. மூலதனம் (1867)
4. ஜெர்மானிய கருத்துநிலை (1845-66)

ஆகிய நூல்கள் மார்க்சியத்தின் அடிப்படைத் தத்துவங்களை விளக்குவதாக அமைந்துள்ளன. மார்க்சியம் இலக்கியத்தைச் சமுதாயத்தின் பிரதிபலிப்பாகவும் சமுதாய வாழ்வியலிலிருந்து மேலெழுகின்ற மேற்கட்டுமானத்தின் ஒரு பகுதியாகவும் கருதுகின்றது. மார்க்சியத்தின் இலக்கியப் படைப்பாக்க முறையாக சோசலிச யதார்த்தவாதம் அமைந்துள்ளது.

மார்க்சியத் திறனாய்வு இலக்கியத்தை அது தோன்றிய வரலாற்றுச் சூழல்களின் அடிப்படையில் ஆராய்கின்றது. வரலாற்றுக்காரணிகளைக் கருத்திற் கொள்ளாத திறனாய்வு போதாமையுடையது என்று ஹங்கேரிய நாட்டு மார்க்சியத் திறனாய்வாளர் ஜார்ஜ் லுக்காச் குறிப்பிடுகின்றார். இலக்கியத்தை ஆராய்வதற்கான கொள்கைகளைத் தனியாக மார்க்சம் ஏங்கெல்ஸ் உருவாக்கவில்லை. ஆனால், கலை இலக்கியம் பற்றிய அவர்களுடைய விமர்சனங்கள் பல இடங்களில் துண்டுதுண்டாகச் சிதறிக்கிடக்கின்றன. கம்யூனிஸ்ட் கொள்கைப் பிரகடனத்தில் 'உலக இலக்கியம்' என்ற கருத்தாக்கத்தை விளக்கியுள்ளனர். மேலும் மிலின், ஷேக்ஸ்பியர், பல்சாக் முதலான படைப்பாளர்களின் படைப்புக்கள் குறித்த விமர்சனக் குறிப்புக்கள் இவர்களது எழுத்துக்களில் விரவிக் கிடக்கின்றன. இருப்பினும், மார்க்ஸ் உருவாக்கிய வரலாற்றுப் பொருள் முதல்வாதக் கொள்கை, இலக்கியத்தை ஆராய்வதற்கான பல அடிப்படைக் கருத்தாக்கங்களைக் கொண்டுள்ளது. பிரித்தானிய மார்க்சியத் திறனாய்வாளரான டெர்ரி ஈகிள்டன் குறிப்பிடுவதைப்போல, 'மார்க்சியத் திறனாய்வு என்பது, இலக்கிய உற்பத்தி, அதன் பகிர்வு, புத்தக வெளியீடு, படைப்பாளர்கள் மற்றும் வாசகர்களின் சமுதாயக்கூட்டமைவு ஆகியவற்றை விளக்குகின்ற வெறும் இலக்கியத்தின் சமூகவியல் அல்ல.' மாறாக, அது இலக்கியப்படைப்பினை மிக முழுமையாக விளக்குவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. மார்க்சியத் திறனாய்வு என்பது, இலக்கியம் பற்றிய வரலாற்றியல்

அணுகுமுறை மட்டுமன்று; அது, இலக்கியத்துக்குள் இருக்கும் வரலாற்றைப் புரட்சிகர நோக்கில் புரிந்து கொள்ள முயற்சிசெய்கின்றது. இலக்கியத்தை மார்க்சியக் கொள்கையின் அடிப்படையில் அணுகுவதற்கு, பின்வரும் வினாக்கள் துணைபுரியும்.

- இலக்கியத்தில், வர்க்கச்செயல்பாட்டின் பங்கு யாது?
- வர்க்க உறவுகளைப் படைப்பாளர் எங்ஙனம் பகுப்பாய்வுக்குட்படுத்தியுள்ளார்?
- ஒடுக்குமுறை குறித்துப் படைப்பாளர் கூறுவது யாது?
- வர்க்கமுரண்பாடுகள் புறக்கணிக்கப்பட்டு உள்ளனவா? அல்லது குற்றம் சுமத்தப்பட்டு உள்ளனவா?
- கதைமாந்தர்கள் ஒடுக்குதலை எவ்வாறு வென்றெடுக்கின்றனர்?
- இலக்கியப்படைப்பு, சமூகப்பொருளாதார நிலைமையை அங்ஙனமே பேண விரும்புகின்றதா? அல்லது மாற்றத்தை முன்மொழிகின்றதா?
- சமூகம், பொருளாதாரம், அரசியல் குறித்த படைப்பாளியின் கருத்துநிலைகள் யாவை?

சுருங்கக் கூறின், இலக்கியத்தில் இடம்பெற்றுள்ள சமூகப் பொருளாதார அரசியல் கூறுகளான, வர்க்கப் பிரிவினை, வர்க்க முரண்பாடு, ஒடுக்குதல் ஆகியவற்றை ஆராய்வதையே முதன்மை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.

வரலாற்றுப் பொருள்முதல்வாதம் அடித்தளமும் மேற்கட்டுமானமும்

மார்க்சியத் தத்துவத்தின் மிக முக்கியமான பகுதி வரலாற்றுப் பொருள்முதல்வாதம் ஆகும். மனித சமூகத்தையும் அதன் வரலாற்று முன்னேற்றத்தையும் அவற்றின் உற்பத்தி உறவுகளின்வழிப் புரிந்துகொள்வதே வரலாற்றுப் பொருள்முதல்வாதமாகும். வரலாற்றுப் பொருள்முதல்வாதம் சமுதாயஅமைப்பை, அடித்தளம் (Base), மேற்கட்டுமானம் (Super Structure) என இரண்டாகப் பிரிக்கின்றது. நமது புறவயமான சமுதாய வாழ்வியலை - சமுதாய இருப்பை அடித்தளமாகக் கொள்கின்றது. இது, உற்பத்தி சக்திகள், உற்பத்திக் கருவிகள் மற்றும் உற்பத்தி உறவுகள் செயல்படுகின்ற பொருளாதார அமைப்பைப் பற்றியது. பொருளாதார அடித்தளம் என்பதிலிருந்து மேலெழுகின்ற அரசியல், சட்டம், சமயம், கலை, இலக்கியம் என்பனவற்றை மேற்கட்டுமானமாகவும் வரையறுக்கின்றது. பொருளாதார உற்பத்தி உறவுகளின் சாராம்சமான அடித்தளம் என்பதைச் 'சமுதாய இருப்பு' (Social Being) என்றும் மேற்கட்டுமானம் என்பதைச் 'சமுதாய உணர்வுநிலை'

(Social Consciousness) என்றும் அது மேலும் விளக்குகின்றது. இதற்கடுத்தநிலையில், சமுதாய இருப்பு என்கின்ற அடித்தளம்தான், சமுதாய உணர்வுநிலை என்கின்ற மேற்கட்டுமானத்தைத் தீர்மானிக்கின்றது என்று அடித்தளத்தின் தீர்மானகரமான பாத்திரத்தை மார்க்சியம் வரையறுக்கின்றது. உணர்வுநிலை வாழ்வைத் தீர்மானிப்பதில்லை; மாறாக, வாழ்க்கையே உணர்வு நிலையைத் தீர்மானிக்கின்றது. மார்க்சம் ஏங்கல்சும் 'ஜெர்மானியக் கருத்துநிலை' என்ற நூலில் இதனை விளக்கியுள்ளனர். எனவே, இலக்கியம் என்பதை மேற்கட்டுமானத்தின் ஒரு பகுதியாக மார்க்சியம் வரையறுக்கின்றது. இதன் காரணமாக, இலக்கியமும் சமுதாய இருப்பிலிருந்து உருவாகியுள்ள சமுதாய உணர்வுநிலைகளுள் ஒன்றாக அமைகின்றது.

அடித்தளத்திற்கும் மேற்கட்டுமானத்திற்குமான உறவை ஒன்றிலிருந்து ஒன்று என எந்திரகதியாக விளக்குவதை ஏங்கல்சும் மறுத்துரைத்ததாக 'டெர்ரி ஈகிள்டன்' குறிப்பிடுகின்றார் (2002:ப.9). அடித்தளத்திலிருந்து மேற்கட்டுமானத்தின் பகுதிகள் உருவானாலும் அவை தம்மளவில் தனித்த சார்பியலான சுதந்திரம் கொண்டவை. அதுமட்டுமின்றி, அடித்தளத்திலிருந்து உருவாகும் மேற்கட்டுமானம் மீண்டும் அடித்தளத்தைப் பாதிக்கிறது; அதில் மாற்றத்தைக் கொண்டுவருகிறது. பொருளியலான உற்பத்திக்கும் அழகியல் உற்பத்திக்கும் இடையில், சமச்சீரற்ற உறவுநிலை இருப்பதாக மார்க்ஸ் கருதுகின்றார் (மேலது,ப.10). எனவே, மார்க்சியம் மனிதனை அவனது சமுதாய உறவுநிலைகளில் வைத்துப் பொருத்திப் பார்ப்பதைப் போலவே, இலக்கியத்தையும் அதன் விளைநிலமாகிய சமூகத்துடன் பொருத்திப்பார்க்கிறது. இலக்கியம் மேற்கட்டுமானத்தின் பகுதி என்றாலும், அது படைப்பாளியின் மனத்தை ஊடுருவி உருவாகும் அழகியல் வெளிப்பாடாக இருப்பதால் அதன் சார்பியல் சுதந்திரம், சட்டம், சமயம் முதலான பிறவற்றைவிடக் கூடுதலாகவே இருக்கின்றது.

மார்க்சுக்குப் பின்னர், அடித்தளம் மேற்கட்டுமானம் என்கிற கருத்தியல் வகையினங்கள் குறித்து புதிய விவாதங்கள் நிகழ்ந்துள்ளன. குறிப்பாக, 'பிரெஞ்சு மார்க்சியப் பள்ளியைச் சார்ந்த அல்தூஸர், 'அடித்தளம் பொருளாதார செயல்முறை, சட்ட அரசியல் செயல்முறை, கருத்தியல் செயல்முறை எனும் மூன்று வழிமுறைகளில் கட்டமைக்கப்படுவதாக'க் குறிப்பிடுகின்றார். மேலும், மேற்கட்டுமானத்தின் பகுதிகளுள் ஒன்றான அரசினைப் பின்வரும் இரண்டு வகையினதாகப் பகுத்துக்காட்டுகின்றார். அவை:

1. கருத்துநிலைசார்ந்த அரசுக் கருவிகள் (Ideological State Apparatus)
2. ஒடுக்குமுறைசார்ந்த அரசுக் கருவிகள் (Repressive State Apparatus)

கருத்துநிலைசார்ந்த அரசுக் கருவிகளுள் பள்ளி, கல்வி, மதம் முதலிய நிறுவனங்கள் அடங்கும். ஒடுக்குமுறை சார்ந்த அரசு கருவிகளுள் சட்டம், இராணுவம், காவல், நீதிமன்றம் என்பன அடங்கும்.

அடித்தளம், மேற்கட்டுமானம் என்ற வகைப்பாடு வரலாற்றுப் பொருள்முதல்வாதத்தின் மையமான பகுதியாக விளங்குகின்றது. இலக்கியத்தை அது தோன்றிய சமூகப் பொருளாதாரப் பண்பாட்டுத் தளத்தில் வைத்துப் பார்ப்பதுதான் வரலாற்றுப் பொருள்முதல்வாதத்தின் அடிப்படை ஆகும். இவ் வரலாற்றுப் பொருள்முதல்வாத அணுகுமுறையை சரித்திரவியல் - சமூகவியல் கண்ணோட்டம் என்று தொ.மு.சி.ரகுநாதன் குறிப்பிட்டு அதனைப் பின்வருமாறு விளக்குவார்.

"காலத்தைக் கடந்துநிற்கும் இலக்கியத்தைப் படைக்கும் காவியகர்த்தாவும் கூட, தான் வாழ்ந்த காலம், அந்தக்காலத்துச் சமுதாய நிலை, அந்தச் சமுதாயத்தில் நிலவிய அரசியல், பொருளாதார, சமூக உறவுகள், இவற்றின் விளைவாக எழுந்த சிந்தனைகள், தத்துவங்கள், போராட்டங்கள், அவற்றின் ஒட்டுறவு, முரண்பாடு மற்றும் வளர்ச்சி, வீழ்ச்சி ஆகியவற்றுக்குக் கட்டுப்பட்டவனே. அவற்றை மறந்தோ, துறந்தோ அவனால் இலக்கியம் படைக்க முடியாது... தான் சார்ந்து அல்லது தேர்ந்து நிற்கும் கருத்துகளையும் சக்திகளையும் அறிந்தோ அறியாமலோ இனம்காட்டுவான்" (இளங்கோவடிகள் யார்?, முன்னுரை, ப.7).

"வரலாற்றுப் பொருள்முதல்வாதம் நம்மைப் பொருத்தமட்டில், வெறும் அணுகுமுறை வாய்ப்பாடல்ல; எண்ணித்துணிந்த ஒரு கருத்தியல் நிலைப்பாடு" (பாரதி மறைவு முதல் மகாகவி வரை, ப.9) எனக் குறிப்பிடும் ஈழத்துப் பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி, வரலாற்றுப் பொருள்முதல்வாத அணுகுமுறை இலக்கிய ஆய்விற்குப் பயன்படுத்தப்படுகின்றபோது, படைப்புக்கு வெளியே துருத்தாமல் உள்ளார்ந்து நிற்கவேண்டும் என்று கூறுகின்றார். மேலும், "இலக்கியத்தின் தளத்தில் நின்று கொண்டு வரலாற்றை ஆராய்ந்து அறிந்துகொள்ளவும் இம்முயற்சியில் வரலாறு, அரசியல் தொடர்பியல், பொருளியல், சமூகவியல் போன்ற சமூக அறிவியல் புலமைப்புலங்கள் யாவும் இடம்பெறும். மேலும், ஆய்வுமுறை என்பது பாலுள் நெய்யாக உள்ளார நிற்கவேண்டும்" (மேலது, ப.10) என வரலாற்றுப் பொருள்முதல்வாத அணுகுமுறையை இலக்கியத்தில் பொருத்திப் பார்க்கும்போது பின்பற்ற வேண்டிய முறைமையை நுட்பமாக விளக்குகிறார்.

பிரதிபலித்தல் கோட்பாடு

மார்க்சியத் திறனாய்வுக் கொள்கையில், பிரதிபலித்தல் கோட்பாடும் மிக முக்கியமான ஒன்றாகும். 'இலக்கியம் சமுதாயத்தின் பிரதிபலிப்பு' என்கிற

பிரதிபலித்தல் கோட்பாடு மார்க்சிய அழகியலில் முதன்மையானதாகும். புறவயமான அறிதல்மூலம், இலக்கியத்தில் படைக்கப்படும் உலகம் சமுதாயத்தின் பிரதிபலிப்பு ஆகும். முகம்பார்க்கும் கண்ணாடியின் பிரதிபலிப்பு அன்று; இது வித்தியாசமான பிரதிபலிப்பு; இது படைப்பாளியின் மனத்தை ஊடுருவி நிகழ்த்தப்படும் பிரதிபலிப்பு; முப்பட்டகக் கண்ணாடி வழியாக ஊடுருவும் சூரிய ஒளியின் ஒளிவிலகல் விரிவைப் போன்ற பிரதிபலிப்பு இது. 'புறவயஉலகின் அகவயப் படிமம்தான் இலக்கியம்' என்பது, லெனினின் பிரதிபலிப்புக் கோட்பாடாகும்.

மார்க்சம் ஏங்கல்சும் 'பிரதிபலிப்பு' என்கிற உருவகத்தை இலக்கியத்திற்குப் பொருத்திக்காட்டவில்லை. ஆயின் அறிவுத்தோற்றவியலில் 'மனித உணர்வு நிலையானது. சுற்றுப்புறத்தைப் பிரதிபலிக்கிறது' என்றும், 'புலன்உறுப்புக்கள் புறப்பொருள்களைப் பிரதிபலிக்கின்றன' என்றும் 'அடிப்படை மேற்கட்டுமானத்தில் பிரதிபலிக்கின்றது' என்றும் பேசியுள்ளனர். (மேற்கோள்: தோதாத்ரி: 1991: ப. 46) லெனின்தான் இயங்கியல் பொருள்முதல்வாத அறிதல் கோட்பாட்டுடன் பிரதிபலித்தல் கருத்தினை இணைத்துப் பிரதிபலித்தல் கோட்பாட்டினை உருவாக்கினார். மேலும் ருசிய நாவலாசிரியர் 'தல்ஸ்தோயினை 1905இல் நிகழ்ந்த ருசியப் புரட்சியின் கண்ணாடி' எனக் குறிப்பிட்டார். பியர் மாஷெரி புறவய யதார்த்தத்தின் ஒருபக்கம் ஒரு கோணத்தில் பிரதிபலிக்கப்படுகிறது என விவாதித்தார். மேலும், 'ஓர் உடைந்த கண்ணாடி அதன் பிம்பங்களை சிதறுண்ட வடிவத்தில்தான் தோற்றுவிக்கும். அது எதைப் பிரதிபலித்தது எதைப் பிரதிபலிக்கவில்லை என்பது வெளிப்பாட்டுத் தன்மையானது' எனக் கூறினார். ஜெர்மானிய நாடகாசிரியரான பெர்தோல் பிரெக்ட், 'சலை வாழ்வைப் பிரதிபலிக்கிறது என்றால், அது தனிச்சிறப்பான கண்ணாடிகள் வழியே தான் நிகழ முடியும்' என்றார். ஜார்ஜ் லுக்காசு, 'புறவுலகைப் பற்றிய எல்லாப் புரிந்துகொள்ளுதலும் மனித உணர்வுநிலையில் பிரதிபலிப்பதன் வாயிலாக நிகழ்கிறது' என்கிற லெனினின் பிரதிபலித்தல் பற்றிய அறிவுத்தோற்றவியல் கொள்கையை ஏற்றுக்கொள்கின்றார். உணர்வுநிலை ஒரு செயல்பாட்டு ஆற்றலாக விளங்குவதாகக் குறிப்பிடும் அவர், 'அழகியல் உணர்வு நிலை என்பது வெறுமனே உலகைப் பிரதிபலிக்கிறது என்பதைவிட உலகின்மீது படைப்பாக்க இடையீடு செய்கிறதென' விளக்குகின்றார். லியோன் பிராட்ஸ்கி, 'அழகியல் படைப்பென்பது கலைக்குரிய தனிச்சிறப்பான விதிகளின்வழியே புறவய யதார்த்தத்தை வளைக்கிறது, மாற்றுகிறது மற்றும் உருமாற்றுகிறது' என்கிறார். (டெர்ரி ஈகிள்டன்: ப. 47) இதற்கு மேலாக பியர் மாஷெரி 'இலக்கியத்தின் விளைவு என்பது அடிப்

படையில் போலச்செய்தல் என்பதைவிட உருச்சிதைவு ஆகுமென்கிறார்.

யதார்த்தவாதம்

மார்க்சியத்தின் இலக்கியப் படைப்பாக்க முறையாக நடப்பியல் - சோஷலிச நடப்பியல் அமைகிறது. இலக்கியத்தில், சமூக யதார்த்தம், சத்தியம், சமூக மெய்ம்மைகள் ஆகியவை பிரதிபலிக்கப்பட வேண்டும் என்று மார்க்சியம் கோருகிறது. 'இலக்கியத்தில் நடப்பியல் அல்லது யதார்த்தவாதம் என்பது, வாழ்க்கையின் உண்மையான மெய்ம்மைகளை அணுகுகிறது என்று மக்சீம் கோர்க்கி கருதுகின்றார். இலக்கியத்தில் சோஷலிச நடப்பியல் என்பது நடைமுறையிலுள்ள சோஷலிசப் படைப்பாக்கத்தின் மெய்ம்மைகளைப் பிரதிபலிப்பதாகும் என்று, கோர்க்கி மேலும் விளக்குகின்றார் (1982: ப. 304). சோஷலிச நடப்பியல் என்பது 1917இல் ருசியப்புரட்சி நிகழ்ந்தபோது அங்கு உருவெடுத்த ஓர் இலக்கியப் படைப்பாக்க முறையென்றாலும், அது சோஷலிசத்தை உலகில் விரும்பிய, வரவேற்ற - எல்லோராலும் பின்பற்றப்பட்டது. வாழ்க்கையின் உண்மையான, நேர்மையான பிரதிபலிப்பாக அமையும் சோஷலிச யதார்த்தவாதத்தை டிமிட்டி மார்சோவ் என்கிற திறனாய்வாளர் பலவிதமான அழகியல் வெளிப்பாடுகளை அனுமதிக்கும் திறவைத்தன்மை கொண்ட முறைமையாகப் பார்க்கின்றார். மேலும், அதனைத் தன்னைத்தானே புதுப்பித்துக் கொள்கிற - காலத்தின் போக்கிற்கேற்ப தன்னைச் செழுமைப்படுத்திக் கொள்கின்ற இயங்கியல் தன்மைகொண்ட அழகியல் அமைப்பாக விளக்குகின்றார் (1984: ப. 15).

சோஷலிச நடப்பியல் என்கிற, அழகியல் அமைப்பிற்குள் படைப்பாளி தனது படைப்பிற்கான பாடு பொருளைத் தெரிவு செய்வதிலும், அழகியல் அனுபவத்தை வெளிப்படுத்தும் பன்முகப்பட்ட உருவ உத்திமுறைகளைச் செய்வதிலும் - சுதந்திரமான வனாகவே திகழ்கின்றான். பாத்திரங்களையும் சூழல்களையும் வகைமாதிரிகளாக்கிப் படைத்தல், மார்க்சிய அழகியலின் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க தன்மையாகும். இதன் காரணமாகவே ஏங்கெல்ஸ் "வகைமாதிரியான சூழல்களில் வகைமாதிரியான பாத்திர வார்ப்புகளை நிகழ்த்திக் காட்டுவதுதான் நடப்பியல்" என வரையறுத்துக் காட்டினார்.

தமிழ்ச்சூழலில் தொடக்கத்தில் சோஷலிச யதார்த்தவாதத்தை மார்க்சியத்தின் படைப்பாக்க முறையாக - இலக்கிய அணுகுமுறையாக - முன்னிறுத்தியவர், தொ.மு.சி.ரகுநாதன் ஆவார். இவரது 'பஞ்சம் பசியும்' நாவல் தமிழின் முதல் சோஷலிச யதார்த்தவாத நாவலாக அமைந்தது. இதனைத் தொடர்ந்து இதே பாணியில் டி.செல்வராஜ், 'மலரும் சருகும்', 'தேநீர்'

முதலான பல நாவல்களை உருவாக்கினார். ஈழத்துப் பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி தமிழ்ச்சூழலுக்கு விமர்சன யதார்த்தவாதமே (Critical Realism) பொருத்தமானதென விவாதித்தார். “யதார்த்தம் என்பது வெறுமனே உள்ளது அன்று. உள்ளதன் உண்மையைக் குறிப்பது. யதா-அர்த்தம் - எது பொருளோ, உண்மையோ அது. அது பற்றிய தெளிவு இருத்தல் வேண்டும்” எனக் குறிப்பிட்டு அவர் யதார்த்தவாதத்தின் பண்பினைப் பின்வருமாறு விளக்குகின்றார்: “சமூக இருப்புக்கும் மனித அசைவியக்கத்திற்குமுள்ள உறவுகளைத் தெளிவுபடுத்துவதே யதார்த்தவாதத்தின் பண்பு.” மேலும் அவர் “யதார்த்தவாதத்தின் சாரம் சமூகப் பகுப்பாய்வு ஆகும். சமூகத்தில் மனிதன் இயங்குவதையும் சமூக உறவுகளையும் தனிமனிதனுக்கும் சமூகத்துக்குமுள்ள உறவையும் சமூகத்தின் கட்டமைப்பை ஆராய்வதும் சித்திரிப்பதும் இதன் பணி” என்று தெளிவுபடுத்துகிறார். புரட்சியே நடக்காத நாட்டில் புரட்சிகர மாற்றங்களைக் கொண்டு வர முடியாது. சமூகத்தின் முழுமையான தரிசனத்தையும் கண்டு உண்மையான, நிலையான, சாத்தியமான வழிகளைச் சுட்டுவதற்கு விமர்சன யதார்த்தவாதமே பயன்படும் என்பது பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பியின் கருத்தாக அமைகின்றது.

இலக்கியமும் கருத்துநிலையும்

கருத்துநிலைக்கும் (Ideology) இலக்கியத்துக்குமான உறவுநிலை குறித்தும், ஊடாட்டம் குறித்தும் மார்க்சியத் திறனாய்வாளர்கள் விளக்கியுள்ளனர். “கருத்துநிலை என்பது ஒருவர், தமது சமூகநிலை காரணமாக உருவாக்கிக் கொள்ளும் கருத்து நிலைப்பாடு ஆகும். இந்த நிலைப்பாடே அவர் உலகத்தைப்பார்க்க, அதனை விளங்கிக் கொள்ள இயலும்” (2011: ப.2) எனப் பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி குறிப்பிடுகின்றார். மார்க்ஸ் கருத்துநிலை என்பதனை, நம்பிக்கைகளின் தொகுதி, மதிப்புகள் (Values), மனிதர்கள் புறவுலக யதார்த்தம் எனக் கருதியவற்றைக் காண்பதற்கும் விளக்குவதற்குமான சிந்தனை முறை என வரையறுத்தார். அல்தூஸரின் மார்க்சியத் தத்துவத்தில் கருத்துநிலை முதன்மையான இடத்தைப்பெற்றுள்ளது. அவர் “இதனை ஒரு சமூகத்தில் தொழிற்படும் ஆதிக்க அரசியல் மற்றும் பண்பாட்டு நம்பிக்கைகள், மதிப்புகள் மற்றும் விதிமுறைகள் அல்லது தனிமனிதர்களுக்கும் அவர்களது உண்மைச்சூழ்நிலைகள் சார்ந்த இருப்பிற்குமான கற்பனையான உறவுநிலையின் பிரதிநிதித்துவம்” என்று

கருத்துநிலை குறித்து விளக்குகின்றார். ஏங்கல்ஸ், கலைக்கும் கருத்துநிலைக்குமான உறவு, மிகவும் சிக்கலானது எனக் குறிப்பிடுவார். இலக்கியத்துக்கும் கருத்துநிலைக்குமான உறவை இரண்டு எதிரெதிர் நிலைகளிலிருந்து விளக்குவதை டெர்ரி ஈகிள்டன் எடுத்துக்காட்டியுள்ளார்.

1. இலக்கியம் என்பது, ஒரு குறிப்பிட்ட கலை வடிவிலான கருத்துநிலை அல்லாது வேறொன்றுமில்லை. அதாவது, இலக்கியம் என்பது, வெறும் அது தோன்றிய காலத்தின் கருத்துநிலைகளின் வெளிப்பாடுகளே! இலக்கியப் படைப்புகளை வெறுமனே ஆதிக்கக் கருத்துநிலைகளின் வெளிப்பாடாகப் பார்க்கும் இப்பார்வையை ‘மலினமாக்கப்பட்ட மார்க்சியத் திறனாய்வு’ என்று அவர் குறிப்பிடுவார்.
2. இதற்கெதிரான மற்றொரு நிலைப்பாட்டிலிருந்து இலக்கியம் என்பது, எப்பொழுதும் கருத்துநிலையின் காலவரம்பினைக் கடந்து செல்வது என்று ‘எர்னஸ்ட் ஃபிஷர்’, ‘கருத்துநிலைக்கு எதிரான கலை’ (Art Against Ideology) என்ற நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார் (மேற்கோள்: டெர்ரி ஈகிள்டன், ப.16).

அல்தூஸர், ‘கலை என்பதனை வெறும் கருத்தியலாகக் குறைத்துவிட முடியாது. கலை என்பது, கருத்தியலுடன் ஒரு குறிப்பிட்ட வகையான உறவுநிலையைக் கொண்டு உள்ளது’ என்கிறார். அல்தூஸரின் சகாவான பியர் மாஷெரி, இலக்கியத்துக்கும் கருத்துநிலைக்குமான உறவை, ‘மாயத்தோற்றம்’ (Illusion), புனைகதை (Fiction) என்ற இரண்டு கலைச் சொற்களின்வழி விளக்குகின்றார். மாயத்தோற்றம் மனிதனின் சாதாரண கருத்துநிலை அனுபவம் சார்ந்தது. படைப்பாளி தம் அனுபவத்தை வேறுபட்ட உருவத்திலும் கட்டமைப்பிலும் உருமாற்றிக் கட்டமைக்கிறான். அவருடைய கருத்தின்படி, கலை என்பது கருத்துநிலை மாயத் தோற்றத்திலிருந்து நம்மை விடுவிக்க உதவுகின்றது என்பதாகும். இலக்கியத்துக்கும் கருத்துநிலைக்குமான உள்ளுறவைக் கா.சிவத்தம்பி மிகநுட்பமாக விளக்குகின்றார்: “இலக்கியமும் அவ்வாறு தான்; அது கருத்துநிலைக்குள் தோய்ந்துகிடக்கின்றது. விறகில் தீ போல, பாலிற்படு நெய்போல” (2011: ப.2).

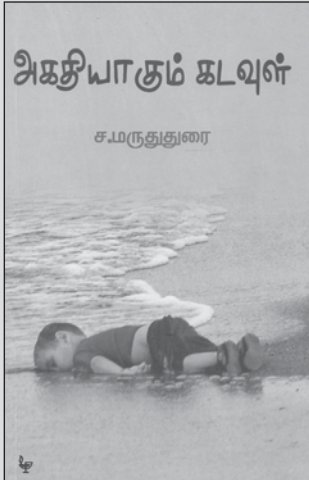
தொடரும்...

‘நியூ செஞ்சுரியின் உங்கள் நூலகம்’ இதழுக்கு
மின்னஞ்சல் மற்றும் கூரியரில் கட்டுரைகள் அனுப்புவோர்
தங்களது தெளிவான முகவரியை அனுப்பி வைத்தால் மட்டுமே
இதழ்ப் பிரதியை அனுப்பி வைக்க இயலும்.

கவிதையும் கடவுளும்

ஜி.சரவணன்

அகதியாகும் கடவுள்

ச.மருதுதுரை

வெளியீடு:

அன்னம்

மனை எண் 1, நிர்மலா நகர்,

தஞ்சாவூர் - 613007.

தொலைபேசி எண்: 04362-239289

₹ 75.00

கவிதை வாசிப்போரின் எண்ணிக்கையை விடவும் கவிதை எழுதுவோரின் எண்ணிக்கை அதிகரித்துவிடவே கவிதைகள் மீதான ஈர்ப்பும் ரசனையும் வெகுவாகப் புறந்தள்ளப்பட்ட சமீப காலங்களில் அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக அபூர்வமான சில கவிதை நூல்கள் வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன. அவ்விதத்தில் சமீபத்தில் ச.மருதுதுரை எழுதி அன்னம் வெளியீடாக வெளிவந்துள்ள 'அகதியாகும் கடவுள்' கவிதைத் தொகுப்பைச் சொல்லலாம்.

கவிஞர் ஏகமும் நிறைந்த வாழ்வுத்தளத்திலிருந்து ஏதுமற்ற ஞானவெளியைக் கண்டடையும் இடைவெளியில் நின்று தவிக்கும் அல்லாட்டத்தைக் கண்ணுற முடிகிறது. யதார்த்தமானதொரு இருப்பிலிருந்து ஒரு பார்வையாளனாக புறவெளிக் காட்சிகளைக் காண நேர்கிறபோது சகிக்கவும்முடியாமல் விலகவும் முடியாமல் அதேநேரத்தில் எதையேனும் நிகழ்த்தியாக வேண்டும் என்கிற உந்துதலில் கவிதைகளில் ஆசுவாசங் கொள்கிறார் கவிஞர்.

‘எத்தனை பயணங்கள்
எத்தனை மனிதர்கள்
என்னென்ன துயரங்கள்
எத்தனை மரணங்கள்
இல்லையே ஒரு சித்தார்த்தன்
எனக்குள்’

என்று அங்கலாய்க்கிறார்.

தொகுப்பின் முதற் கவிதையிலேயே கவிஞர் தன் இருப்பு குறித்த சித்திரத்தை எவ்வித மழுப்பலு மின்றி,

‘என்னுள் இருக்கும் பெரியாரும்
கவிஞருள் உறையும் கடவுளும்’

என்று மிகத் தெளிவாகச் சொல்லிவிடுகிறார்.

கடவுள் குறித்தக் கவிதைகள் சில எண்ணிக் கையில் இத்தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ளன. ஒரு கவிதையில் கடவுள் மருத்துவராக வருகிறார். ‘கடவுளே வணக்கம்’ என்று சொல்கிற பகுத்தறி வாளரிடம் ‘என்னை நீங்கள் நம்புவதில்லை என்பதை எத்தனை நாகரீகமாய் சொல்கிறீர்கள்’ என்று இனிப்பான பதிவை உரைக்கிறார் கடவுள்.

இன்னொரு கவிதையில் கடவுள் குறித்த வியாக்கியானங்கள் விவாதங்கள் பதில்களுக் கிடையில் அவரவரது கோப்பைகளில் அவரவர் தேவைகளுக்கும் அளவுக்கும் தக்கதான கோப்பை களில் நிரம்பிக்கொள்கிறார் கடவுள். வெளியெங்கும் வியாபித்திருப்பதாகக் கருத்தாக்கம் கொண்ட கடவுளைக் கவிஞர் ஒரு சிறுகோப்பையில் நிரப்பி நம்முன் ஏந்திக்காட்டுகிறார்.

மற்றொரு கவிதையில் கடவுளின் உற்ற நண்பராய் பெரியார் காட்சி தருகிறார். பெரியாரைச் சந்தித்த கடவுள் ‘நான் இல்லை என்பதே சரி’ என்று சொல்லிவிட்டுச் செல்கிறார். விண்ணுலகில் கார்ல்மார்க்கலை சந்தித்த பின்னர் இயேசுபிரான் ‘கடவுள் இருக்கிறாரா’ என்று கேட்டதான அய்ரோப்பிய கதையை நினைவூட்டும் கவிதையிது.

‘அகதிகளுக்கு இல்லையா கடவுள்’ என்ற வரி இலங்கையையும் சிரியாவையும் கண்முன் கொண்டு வந்து அடுத்தவிடம் நகரவிடாமல் அலைக்கழிக்கிறது. இவ்வரியோடு தொடர்புடைய ஆழ்சிந்தனைப் பார்வையிலேயே இத்தொகுப்புக்கான தலைப்பாக ‘அகதியாகும் கடவுள்’ என வைத்திருக்கக்கூடும்.

‘பாத்திரம் தேய்த்தலில்
பாத்திரமாகவே மாறிவிட்டவள்’

காலகாலமாக வீட்டுக்குள் முடங்கியிருக்கும் பெண்களின் இருப்பை அவள் எக்காலமாயினும்

பாத்திரங்களுக்கிடையிலான மற்றொரு பாத்திரம் தான் எனும் சசப்பான நிஜத்தை. இக்கவிதை வலி மிகுந்த யதார்த்தத்தோடு பதிவு செய்கிறது.

கவிஞர் தன்னைப் பற்றிய சுயமதிப்பிடல் களை பல கவிதைகளில் செய்து பார்த்துள்ளார்.

‘புத்தனைத் தேடி
ஆசிரமம் ஆசிரமமாக
அலைந்தவனைக் கண்டு
சித்திரத்தில் இருந்த என் புத்தன்
சிரித்தபடி’

இன்னொரு கவிதையில்,

‘வாழ்ந்த வாழ்வின் பொருள் கேட்டு
சேர்த்த பொருட்களெல்லாம் எனைப் பார்த்து
சிரிக்காத மரணம்’

பரபரப்பு மிகுந்ததும் பெரும் நெருக்கடியும் சுமையானதுமான மருத்துவத்துறையில் உயர் பொறுப்பிலிருக்கும் மருத்துவர் இக்கவிதைகளைப் படைத்த கவிஞர் என்பது சற்று வியப்பான விசயம் தான். இக்கால மருத்துவர்களிடம் துளியளவும் காணப்படாத ஈரநெஞ்சமும் மனசாட்சியும் மனித நேயமும் இவரிடம் காணமுடிவதிலிருந்து தமிழ் கூறு நல்லுலகிற்கு ஒரு நல்ல கவிஞர் கிடைத் திருக்கிறார் என்பதோடு நல்லிதயங் கொண்ட மருத்துவர் ஒருவர் நம் காலத்தில் வாழ்கிறார் என்பதும் ஒரு நல்ல செய்தியாகும்.

‘நட்சத்திர மருத்துவமனைகளின் வெளியேற்றங்களின்’ என்ற கவிதையில்

‘.....
கொழிக்குது ரொக்க ஆஸ்பத்திரி
அஞ்சித் திரியிற ஏழை உசுருக்கு
ஆறுதல் செய்வதற்குள்
தடுமாறித் தவிக்குது
தரும ஆஸ்பத்திரி.
பாரம் தாளாது
பந்தம் போதாது
கூனிக்குறுகிக் கெடக்குது தருமம்.
சொல்லுங்க ராசாக்களே
ரொம்ப படிச்சவங்க நீங்க
தருமம் இளைத்ததென்ன
தற்செயலா?’

ஏழைகள் சிகிச்சை செய்து உயிர் பிழைக்க வழியற்ற அவலத்தை நம் மருத்துவமனைகளின் லட்சணத்தை இந்தக்கவிதையில் படமாக்கியுள்ளார் கவிஞர்.

மரணத்தின் பொதுமையை உணர்த்திச் செல்லும் மரணங்களைக் கண்டு மனம் கசியும் கவிஞர் 'மருத்துவமனைச் சுவர்கள் மனிதத் துயரங்களை அறிந்திருக்குமா' என்று எழுப்பும் கேள்வியும் 'கல்லாக இருப்பதாலேயே கல் என்று பொருளல்ல' என்ற தத்துவப் பார்வையும் குறிப்பிடத்தக்க அம்சங்களாகும்.

என்னுள்ளே
சற்றே தயக்கத்துடனான
ஒரு மருத்துவன்.
அரைகுறை வாசகன்
நெடுநாட்களாய் ஓயாத விமர்சகன்
சமீப காலமாக ஒரு பார்வையாளன்
வெகு உன்னிப்பாய் உற்றுநோக்குகிறான்.
என்னவென்று கேட்டால்
இப்படி எதையேனும்
எழுதி வீசிவிட்டு செல்கிறான்.

எனும் வரிகளில் கவிஞர் தன்னைப் பற்றிய தன்னிலை விளக்கத்தையும் கவிதை குறித்த அப்பிராயத்தையும் கூறிச் செல்கிறார்.

'நோய் கண்டு வந்தான்
வறுமை வாங்கித் திரும்பினான்
கையிலொரு ஃபைலோடு.

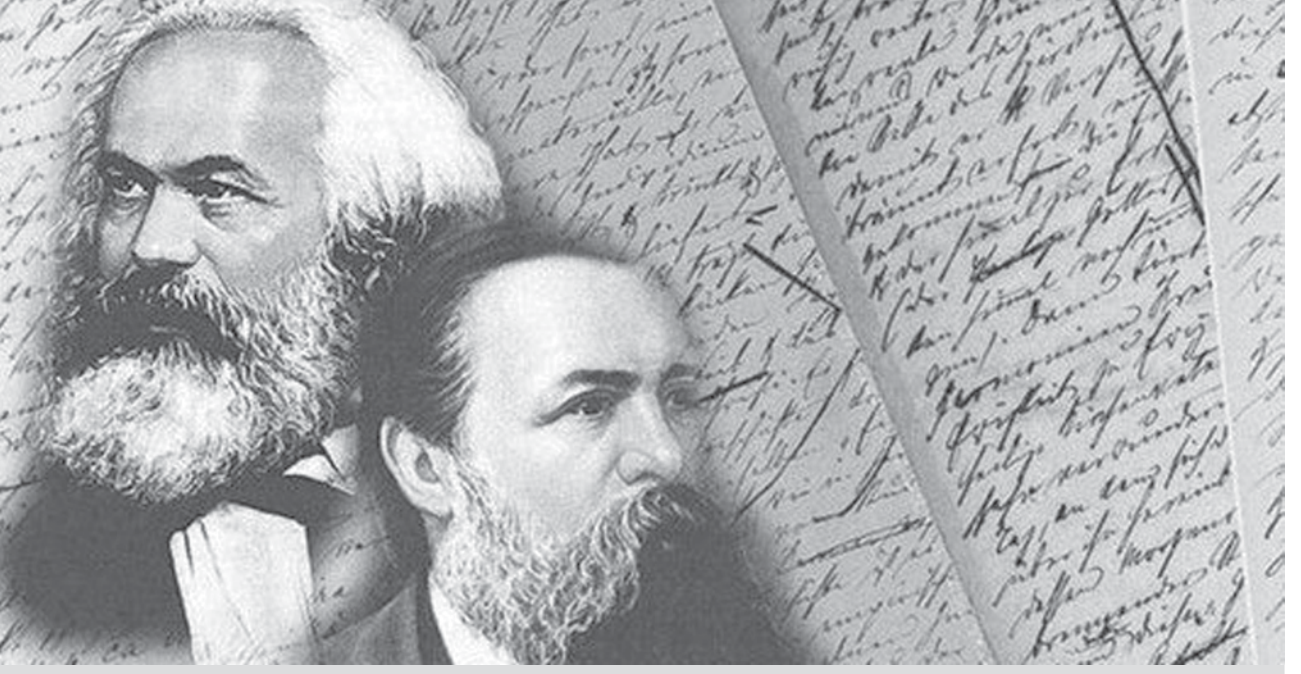
வறுமைக்குள் தள்ளப்பட்டது மறந்து
வறுமைக்குள் தள்ளிய
எங்கள் வல்லமையை வியந்து
வாயாரப் பேசிச் செல்கிறான்
ஒவ்வொருவராய்ப் பார்த்து.
நான் ஒரு வெற்றிபெற்ற
கார்ப்பரேட் டாக்டர்.'

இன்றைய மருத்துவமனைகளின் லட்சணங்களையும் சிகிச்சைக்கு வரும் நோயாளிகளின் கையறு நிலையை வசதியாகப் பயன்படுத்தித் திளைக்கும் இன்றைய வணிகமய மருத்துவர்களின் அப்பட்டமான சித்திரத்தை பொட்டிலடித்தாற் போல் உரைக்கும் இக்கவிதையொன்றே போதுமானது மருத்துவரான இக்கவிஞரின் கவிமனத்தைப் புரிந்துகொள்ள.

அணிந்துரையில் வெ.இறையன்பு ஐ.ஏ.எஸ் அவர்கள் கூறியுள்ள மாதிரி 'எழுதுவதைப்போல சிறு உதட்டுப் பிதுக்கலோடு மரணத்தைக் கடக்க நினைப்பவர் அல்லர் அவர்' என்பது எத்தனை நிஜமானது என்பது தொகுப்பை வாசித்து நிறைக்கையில் நிரூபணமாகிறது. நல்லதொரு கவிதைத் தொகுப்பை வெளியிட்டுள்ள அன்னம் பதிப்பகம் பாராட்டுதலுக்குரியது. ●

17&18-02-2018 நாட்களில் கோவை கொங்கு நாடு கலை அறிவியல் கல்லூரி நூலகம் மற்றும் சேலிஸ் அமைப்புடன் இணைந்து கல்லூரி பல்கலைக்கழக பேராசிரியர் பணிக்கான இலவசத் தேர்வுப் பயிற்சி நடைபெற்றது. கல்லூரிச் செயலர் டாக்டர் சி.ஏ.வாசுகி அவர்கள் தலைமையில் முதல்வர் டாக்டர் வி.பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள் துவக்கி வைத்த நிகழ்ச்சியினை டாக்டர் ஆர்.செந்தில்குமார் ஒருங்கிணைத்தார்.

என்.சி.பி.எச்.

மார்க்ஸ் எங்கெல்ஸ் நூல்கள் தொகுப்புப் பணி

பதிப்பாசிரியர் குழு

கார்ல் மார்க்ஸும் (1818-1883) பிரெடெரிக் எங்கெல்ஸும் (1820-1895) புரட்சிகரச் சிந்தனையிலும் போராட்டங்களிலும் ஈடுபட்ட சாதனைகள் செய்தவர்கள். அவர்களது எழுத்துகள் இன்றுவரை திரும்பத் திரும்ப வாசிக்கப்படுகின்றன. அதனால்தான் உலகம் முழுவதிலும் அவர்களது நூல்களுக்குப் புதிய பதிப்புகளும், மொழியாக்கங்களும் வந்துகொண்டே உள்ளன.

நியூசெஞ்சுரி புத்தக நிறுவனம் மார்க்ஸ்-எங்கெல்ஸ் நூல்களைத் தமிழில் வெளியிடுவதிலும் பரப்புவதிலும் தனிப்பெரும் பணி செய்துள்ளது. சோவியத் ஒன்றியப் பதிப்பகங்களுடன் இணைந்தும் தனியாகவும் மார்க்ஸ்-எங்கெல்ஸ் நூல்களை மொழியாக்கம் செய்வதிலும் பரப்புவதிலும் 1951ஆம் ஆண்டு முதல் தொடர்ந்து

முனைப்புடன் செயலாற்றி வருகின்றது. இந்தப் பணியின் தொடர்ச்சியாகவும் புதிய மைல் கல்லாகவும் இப்போது மார்க்ஸ்-எங்கெல்ஸ் தேர்வு நூல்களின் தமிழாக்கத்தை இருபது தொகுதிகளாக வெளியிடுகின்றது.

**மார்க்ஸ்-எங்கெல்ஸ் எழுத்துத் தொகை
பதிப்பு வரலாறு**

மார்க்ஸ்-எங்கெல்ஸ் எழுத்துகள் அனைத்தையும் திரட்டுவதற்கு, சோவியத் ஒன்றியம் முதல் முயற்சியை மேற்கொண்டது. இதற்காக, மார்க்ஸ்-எங்கெல்ஸ் ஆய்வு நிறுவனம் உருவாக்கப்பட்டது. இந்நிறுவனம் 1927-ல் மூலமொழிகளில் மார்க்ஸ்-எங்கெல்ஸ் முழுமையான எழுத்துத் திரட்டை வெளியிடுவதற்கான முயற்சியை மேற்கொண்டது. இவ்வெளியீட்டிற்கு முதலில்,

டேவிட் ரியஸனோவ் (1870-1930) பதிப்பாசிரியராகப் பணியாற்றினார். அவருக்குப் பின் அந்தப் பொறுப்பை மேற்கொண்டவர் விளாத்திமிர் அடோர்த்ஸ்கி (1878-1945) ஆயினும் இம்முதற் முயற்சியில் முழு ஆக்கத் திரட்டு வெளியீடு முடிவுபெறவில்லை. இதற்கு முன்னதாக, 1928 முதல் 1947 வரை ருஷ்ய மொழியில் மார்க்ஸ்-எங்கெல்ஸ் 'முழு ஆக்கத் திரட்டு' வெளியிடப் பெற்றது. இதன் இரண்டாம் பதிப்பு, விடுபட்ட நாளிதழ் கட்டுரைகளையும் கையெழுத்துப் படிசளையும் உள்ளடக்கி 1955ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பெற்றது. இந்த வெளியீடு மொத்தம் 39 தொகுதிகளையும் 4 இணைப்புகளையும் சேர்த்து மொத்தமாக 47 புத்தகங்களைக் கொண்டிருந்தது. இந்தப் பதிப்பைப் பின்பற்றி, 1956 முதல் ஒன்றிணைந்த ஜெர்மன் சோசலிச ஒற்றுமைக் கட்சியின் மார்க்ஸிய-லெனினிய ஆய்வு நிறுவனம், ஜெர்மன் மொழியில் மார்க்ஸ்-எங்கெல்ஸ் முழு ஆக்கத் திரட்டை வெளியிட்டது. இது 39 தொகுதிகளையும் 2 இணைப்புகளைச் சேர்த்து 44 புத்தகங்களாக வெளி வந்தது. (சில தொகுதிகள் ஒன்றுக்கும் மேற்பட்ட புத்தகங்களாக வெளிவந்தன).

ஆங்கிலத்தில் 'மார்க்ஸிய நூலகம்' என்ற தலைப்பில் தொடர் வரிசையாக அமெரிக்காவின் சிகாகோ நகரிலிருந்த கெர் அண்ட் கம்பெனி மார்க்ஸ்-எங்கெல்ஸ் நூல்களை, 20ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் வெளியிட்டது. பின்னர் இதே பெயரில் லண்டனிலுள்ள லாரன்ஸ் & விஷர்ட் நிறுவனமும் நியூயார்க் இண்டர்நேஷனல் பப்ளிஷர்ஸும் சோவியத் அரசு வெளியீட்டகத்தின் உதவியுடன் 1920ஆம் ஆண்டு முதல் மார்க்ஸ்-எங்கெல்ஸ் நூல்களை வெளியிட்டு வந்தன. ஆங்கிலத்தில் மார்க்ஸ்-எங்கெல்ஸ் 'தேர்தெடுக்கப்பட்ட படைப்புகள்' என்ற பெயரில் சோவியத் ஒன்றியத்தின் அயல்மொழிப் பதிப்பகம் 1940கள் முதல் ஒவ்வொரு முறையும் மாறுபட்ட வகையில் தொகையாக்கம் செய்து வெளியிட்டு வந்தது.

பின்னர் ஆங்கிலத்தில் மார்க்ஸ்-எங்கெல்ஸ் முழு ஆக்கத் திரட்டை வெளியிடும் திட்டத்தை சோவியத் ஒன்றியம், அமெரிக்கா, பிரிட்டன் ஆகிய நாடுகளைச் சேர்ந்த முன்னேற்றப் பதிப்பகம், இண்டர்நேஷனல் பப்ளிஷர்ஸ், லாரன்ஸ் & விஷார்ட் ஆகிய மூன்று பதிப்பகங்களும் இணைந்து மேற்கொண்டன. இவ் வெளியீட்டுத் திட்டத்திற்கு மாரிஸ் கான்ஃபோர்த், மாரிஸ் டப், எரிக் ஹாப்ஸ்பாம், ஹொவர்ட் லெஸ்ஸாம், ட்ரிக் ஜே ஸ்ட்ரூய்க் முதலான தலைசிறந்த ஐரோப்பிய மார்க்ஸிய அறிஞர்கள் பதிப்பு-ஆசிரியர்களாகப் பணியாற்றினர். முன்பு ஆங்கிலத்தில் வெளிவந்த மொழியாக்கங்கள் மேலும் செழுமை செய்யப்பட்டு முழு ஆக்கத் திரட்டில் இடம்பெற்றன.

ஆங்கிலத்தில் மொழியாக்கம் செய்யப்பட்டு வெளியிடப்பட்ட இந்த மார்க்ஸ்-எங்கெல்ஸ் முழு ஆக்கத் திரட்டு மொத்தம் 50 தொகுதிகளைக் கொண்டதாகும். இது மூன்று பகுதிகளாக அமைந்துள்ளது. முதல் பகுதி, மார்க்ஸ் எங்கெல்ஸ் எழுத்துகள் காலவரிசைப் படுத்தப்பட்ட வகையில் முதல் 27 தொகுதிகளை உள்ளடக்கியுள்ளது. இரண்டாம் பகுதியில், 'மூலதனம்' நூலும் அரசியல் பொருளாதார, தத்துவக் கையெழுத்துப் படிசளும் உள்ளன. இவை 28 முதல் 37 வரையான பத்து தொகுதிகளில் இடம்பெற்று உள்ளன. மூன்றாவது பகுதி மார்க்ஸ்-எங்கெல்ஸ் கடிதங்களாகும். இவை 38 முதல் 50 வரையான 13 தொகுதிகளில் இடம்பெற்று உள்ளன. எனினும், பெரும் எண்ணிக்கையிலான இந்த ஆங்கில முழு ஆக்கத் திரட்டும் கூட மார்க்ஸ்-எங்கெல்ஸ் எழுத்துகள் முழுவதையும் - குறிப்பாக மார்க்சின் இறுதிக் காலக் கையெழுத்துப் படிசளைக் - கொண்டிருக்கவில்லை. இக்கையெழுத்துப்படிசளின் முக்கியத்துவத்தை அண்மை ஆண்டுகளில் பல மார்க்ஸிய ஆய்வாளர்கள் எடுத்துக்காட்டி வருகின்றனர்.

தமிழில் மார்க்ஸ்-எங்கெல்ஸ் படைப்புகள்

1931 அக்டோபர் மாதம் பெரியாரின் 'குடி அரசு' இதழில் 'கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அறிக்கை'யின் ஒரு பகுதியை மொழியாக்கம் செய்து வெளியிடப்பட்டதிலிருந்தே, தமிழில் மார்க்ஸ் எங்கெல்ஸ் எழுத்துப் பதிப்பின் வரலாறு தொடங்குகிறது எனலாம். 1948ஆம் ஆண்டு முதல் தமிழில் மார்க்ஸ் எங்கெல்ஸ் நூல்கள் வெளிவரத் தொடங்கின. 1960ஆம் ஆண்டிற்குள் 'கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அறிக்கை', 'கூலி உழைப்பும் மூலதனமும்', 'விஞ்ஞான சோசலிசமும் கற்பனாவாத சோசலிசமும்', 'தத்துவத்தின் வறுமை' முதலான நூல்களை நியூ செஞ்சரி புத்தக நிறுவனம் வெளியிட்டது. பின்னர் 'கூலி விலை லாபம்', 'குடும்பம், தனிச்சொத்து, அரசு ஆகியவற்றின் தோற்றம்', 'இயற்கையின் இயக்க இயல்', 'ஔரிங்குக்கு மறுப்பு', 'மெய்யறிவின் வறுமை', 'அரசியல் பொருளாதார விமர்சனத்துக்கு ஒரு கருத்துரை', 'பாரிஸ் கம்யூன்' முதலான நூல்களை சோவியத் பதிப்பகங்கள் வெளியிட்டு நியூ செஞ்சரி புத்தக நிறுவனத்திற்கு அவற்றின் விற்பனை உரிமையை முழுமையாக வழங்கின. இதே காலத்தில் 'கோத்தா வேலைத் திட்டத்தின் மீதான விமர்சனம்', 'இந்திய வரலாறு பற்றிய குறிப்புகள்', 'இந்தியாவைப் பற்றி', 'சீனாவைப் பற்றி', 'அடிமை நாடுகள் பற்றி', 'எங்கெல்ஸின் இளமைக்காலக் கடிதங்கள்' முதலான நூல்களை நியூ செஞ்சரி புத்தக நிறுவனமும் வெளியிட்டது. பல கால உழைப்பினால் ஆன 'மூலதனம்' நூலின் மூன்று பாகங்களின் தமிழாக்கத்தை 2003ஆம் ஆண்டு நியூ செஞ்சரி புத்தக நிறுவனம் வெளியிட்டது.

தமிழில் மார்க்ஸ்-எங்கெல்ஸ் தேர்வுநூல்களை பன்னிரண்டு தொகுதிகளாக 1983 முதல் 1989 வரை மாஸ்கோ முன்னேற்றப் பதிப்பகம் வெளியிட்டு அவற்றின் விற்பனை உரிமையை நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனத்துக்கு வழங்கியது. இத்தொகுதிகளில் முன்பு வெளிவராத மார்க்ஸ் எங்கெல்ஸின் பல எழுத்துகள் இடம்பெற்றன என்றாலும், முன்பு வெளிவந்த 'மெய்யறிவின் வறுமை', 'அரசியல் பொருளாதார விமர்சனத்துக்கு ஒரு கருத்துரை', 'இயற்கையின் இயக்க இயல்', 'டிரிங்குக்கு மறுப்பு' போன்ற பல நூல்கள் இடம் பெறவில்லை.

மார்க்ஸ்-எங்கெல்ஸ் இருபது தொகுதி தேர்வுநூல்கள்

கார்ல் மார்க்ஸின் இருநூறாவது பிறந்த நாளைக் (மே 5, 2018) கொண்டாடும் விதமாக வெளியிடப் பெறும் மார்க்ஸ்-எங்கெல்ஸ் இருபது தொகுதி தேர்வு நூல்கள் இதுவரை தமிழில் வெளிவந்த அவர்களது அனைத்து எழுத்து களையும் கொண்டுள்ளது. அத்துடன் மார்க்ஸ், எங்கெல்ஸ் வாழ்க்கை வரலாறுகளையும் கொண்டுள்ளது; இதுவரை தமிழில் வெளிவந்துள்ள அவர்களது கடிதங்கள் அனைத்தும் கால வரிசையில் தொகுக்கப்பட்டு, தனித் தொகுதியாக வெளிவருகின்றது.

முதலாவது தொகுதியில் 'மார்க்ஸின் முனைவர் பட்ட ஆய்வேட்டிற்கான முன்னுரை', 'கோல்திஷே ஜேட்டுங் 179ஆம் இதழின் தலையங்கம் பற்றி', 'உரிமை பற்றிய ஹெகலுடைய தத்துவ விமர்சனத்திற்கு ஒரு பங்களிப்புக்கு அறிமுகம்', 'பிரெஞ்சுப் பொருள்முதல் வாதத்திற்கெதிரான போர்', 'புனிதக் குடும்பம்' நூலின் ஆறாம் இயலின் ஒரு பகுதி, பொருளாதார, தத்துவக் 'கையெழுத்துப் படிக்களின் ஒரு பகுதியான அந்நியமான உழைப்பு', 'பாயர்பாக் பற்றிய ஆய்வுரைகள்' 'ஜெர்மன் கருத்துநிலை'யில் உள்ள 'பாயர்பாக் : பொருள் முதல்வாதக் கண்ணோட்டத்திற்கும் கருத்துமுதல்வாதக் கண்ணோட்டத்திற்கும் எதிர்ப்பு' என்னும் இயல், 'கம்யூனிசத்தின் கோட்பாடுகள்', 'கூலிஉழைப்பும் மூலதனமும்', 'கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அறிக்கை', 'முதலாளித்துவ வர்க்கமும் எதிர்ப்புரட்சியும்', 'கம்யூனிஸ்ட் கழக மையக் குழுவின் வேண்டுகோள்', 'டாமெரின் புதிய யுகத்தின் மதம் நூலுக்கு எழுதிய விமர்சனம்', 'கொலோனில் சமீபத்தில் நடந்த வழக்குகள்' முதலான எழுத்துகள் இடம்பெற்றுள்ளன.

இரண்டாவது தொகுதியில் 'மெய்யறிவின் வறுமை' நூலும் மூன்றாவது தொகுதியில் 'பிரான்சில் வர்க்கப் போராட்டங்கள்', 'ஜெர்மனில் புரட்சியும் எதிர்ப்புரட்சியும்', 'லூயி போனபார்ட்டின் பதினெட்டாம் புரூமேர்' ஆகியனவும் இடம்பெற்றுள்ளன.

நான்காவது தொகுதியில் 'அரசியல் பொருளாதார விமர்சனத்திற்கு ஒரு பங்களிப்பு' நூல் இடம் பெற்றுள்ளது. ஐந்தாம் தொகுதியில் 'நியூயார்க் ட்ரிப்யூன்' இதழில் வெளியான கட்டுரைகள் இடம் பெற்றுள்ளன. ஆறாம் தொகுதியில் 'சர்வதேசத் தொழிலாளர் சங்கத்தின் தொடக்க அறிக்கை', 'விதிமுறைகள்', 'மதிப்பு விலை லாபம்', 'தற்காலிக மத்தியக் கவுன்சிலின் பிரதிநிதிகளுக்குச் சில பிரச்சினைகள் குறித்த ஆணைகள்', 'அகிலத்தில் கற்பனையான பிளவுகள்', 'அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டின் தேசியத் தொழிலாளர் சங்கத்துக்கு வேண்டுகோள்' முதலான முதலாம் அகிலம் தொடர்பான எழுத்துகள் இடம் பெற்றுள்ளன. ஏழாம் தொகுதியில் 'பிரான்சில் உள்நாட்டுப் போர் நூல்' முதலான பாரிஸ் கம்யூன் தொடர்பான எழுத்துகள் இடம்பெற்றுள்ளன.

எட்டாம் தொகுதியில் கார்ல் மார்க்ஸின் 'மூலதனம்' முதல் தொகுதிக்கான மதிப்புரைகள், 'மூலதனம்' நூலின் முதல் பாகத்தின் சுருக்கம், 'மூலதனம்' நூலில் இந்தியாவைப் பற்றிய குறிப்புகள் ஆகியவை இடம்பெற்றுள்ளன. ஒன்பதாவது தொகுதியில் 'குடியிருப்பு பிரச்சினை', 'கோதா வேலைத்திட்டம் பற்றிய விமர்சனம்' முதலானவை இடம்பெற்றுள்ளன.

பத்தாவது தொகுதியில் 'டிரிங்குக்கு மறுப்பு' நூல் இடம்பெற்றுள்ளது. பதினோராவது தொகுதியில் 'கற்பனாவாத சோசலிசமும் விஞ்ஞான சோசலிசமும்', 'மார்க்சும் புதிய ரைலாந்து இதழும்', 'கம்யூனிஸ்ட் சங்கத்தின் வரலாறு குறித்து' முதலான எழுத்துகள் இடம்பெற்றுள்ளன. பன்னிரண்டாம் தொகுதியில் 'குடும்பம், தனிசொத்து, அரசு ஆகியவற்றின் தோற்றம்' நூல் இடம்பெற்றுள்ளது. பதிமூன்றாம் தொகுதியில் 'இயற்கையின் இயக்கவியல்' என்னும் எங்கெல்ஸுடைய பெருநூலின் கையெழுத்துப் படி இடம்பெற்றுள்ளது.

பதினான்காவது தொகுதியில் 'லூத்விக் பாயர் பாக்கும் மூலச்சிறப்புள்ள ஜெர்மன் தத்துவத்தின் முடிவும்' என்ற நூலும் கிறிஸ்தவ சமயம் பற்றிய எங்கெல்ஸின் ஆய்வுக் கட்டுரைகளும் இடம்பெற்று உள்ளன.

பதினைந்தாவது தொகுதியில் 'வரலாற்றில் வன்முறையின் பாத்திரம்', 'கூலிமுறை' [லேபர் ஸ்டேண்டர்ட் இதழில் எங்கெல்ஸ் எழுதிய கட்டுரைகள்], 'சமூக-ஜனநாயக வேலைத்திட்ட நகலைப் பற்றிய விமர்சனம்', 'எதிர்கால இத்தாலியப் புரட்சியும் சோசலிஸ்ட் கட்சியும்', 'பிரான்சிலும் ஜெர்மனியிலும் உழவர் பிரச்சினை' முதலானவை இடம்பெற்றுள்ளன.

பதினாறாவது தொகுதியில் 'இந்திய வரலாறு பற்றிய கார்ல் மார்க்ஸின் குறிப்புப் புத்தகம்' இடம்

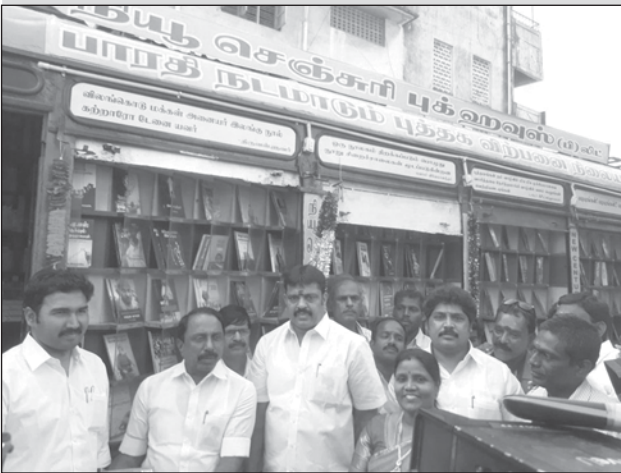
பெற்றுள்ளது. பதினேழாவது தொகுதியில் எங்கெல்சின் 'இளமைக்காலக் கடிதங்களும்' மார்க்ஸ் - எங்கெல்ஸ் எழுதிய கடிதங்களும் இடம்பெற்றுள்ளன.

பதினெட்டாம், பத்தொன்பதாம் தொகுதியில் சோவியத் அறிஞர் குழு எழுதிய 'கார்ல் மார்க்ஸ் வாழ்க்கை வரலாறு'ம் இருபதாம் தொகுதியில் 'எங்கெல்ஸ் வாழ்க்கை வரலாறு'ம் இடம்பெற்றுள்ளன.

இந்தத் தொகுதிகள் ஒவ்வொன்றுக்கும் தமிழ் மார்க்சிய மெய்யியல் அறிஞர் ந.முத்துமோகன் எழுதியுள்ள அறிமுகவுரைகள் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கன.

அவை, ஒவ்வொரு தொகுதியிலும் இடம்பெற்றுள்ள மார்க்ஸ்-எங்கெல்ஸ் எழுத்துகளுடைய அறிவு, தத்துவ, அரசியல் பின்புலத்தைத் தெள்ளத் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டுகின்றன. அத்துடன் இவ்வெழுத்துகளின் இன்றைய பொருத்தப்பாட்டையும் எடுத்துக்காட்டுகிறது.

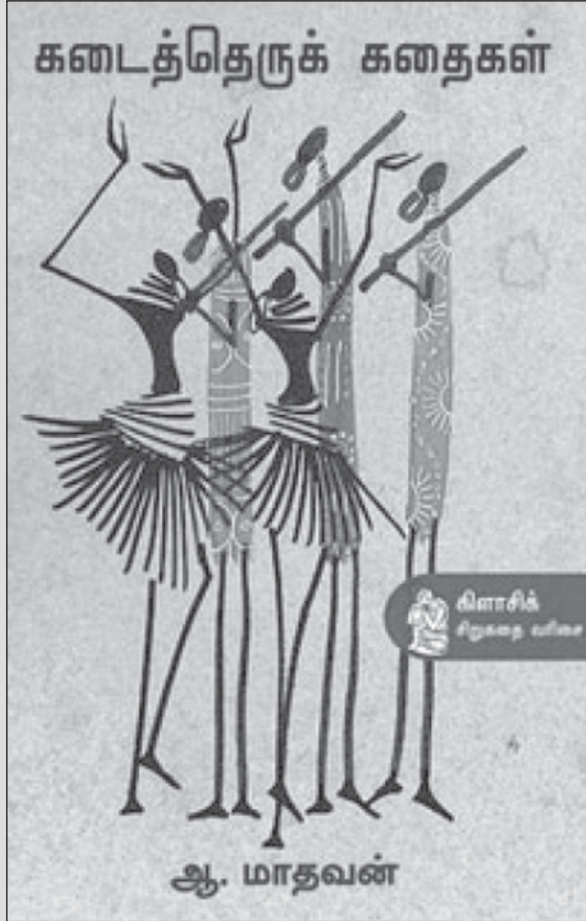
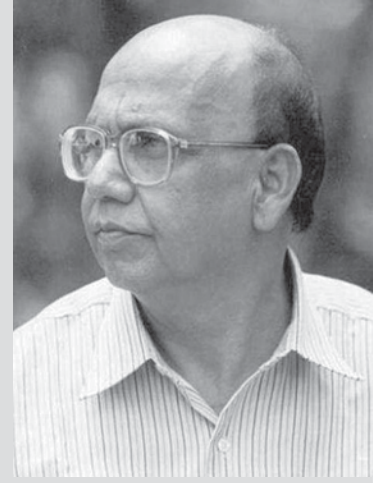
மார்க்ஸ்-எங்கெல்ஸ் தேர்வுநூல்கள் இருபது தொகுதிகளில் செய்யப்பட்ட திருத்தங்களும், புதிய சேர்க்கைகளும் தமிழ் வாசகர்களுக்கு மார்க்ஸ் எங்கெல்ஸ் எழுத்துகளை இன்னும் அணுக்கமாக நெருங்கிச் செல்வதற்கு மிகச் சிறந்த கருவிகளாகப் பயன்படும். ●

15-02-2018 அன்று சென்னை கோடம்பாக்கம் ப.செ.க. கணபதி அரசு மேல்நிலைப் பள்ளியில் நடமாடும் புத்தகக் கண்காட்சி துவக்க விழாவில் என்.சி.பி.எச்.சின் பாரதி நடமாடும் புத்தக விற்பனை நிலையத்தை தமிழகப் பள்ளிக் கல்வித் துறை அமைச்சர் மாண்புமிகு கே.ஏ. செங்கோட்டையன் அவர்கள் திறந்து வைத்தார். தமிழகத்தின் அனைத்துப் பள்ளி வளாகங்களிலும் நடமாடும் புத்தக விற்பனை நிலையத்தில் புத்தக விற்பனைக்கானத் தமிழக அரசின் அனுமதியையும் அப்போது அவர் வழங்கினார்.

வக்கிரங்களின் விளையாட்டு ஆ. மாதவனின் கதைகள்

தி.சு.நடராசன்

மனித வாழ்க்கையில் நூற்றெட்டுக் கோணங்கள். அவற்றிலே உன்னுடையது எது? வக்கிரமும் பொறுக்கித் தனமும் சோரமும், மனிதாபிமானமற்ற சேட்டையும், பேமாளித்தனமும்... என்று இப்படியாகப்பட்டதா? அல்லது இப்படியாகப்பட்டது மட்டுமா உன் வாழ்க்கை? இருக்கலாம் என்பது உன்னைப் படைத்த எழுத்தாளனின் முடிவு என்றால், அதுதான் முடிவு. நானாவித மக்களின் நடமாட்டமும் போக்குவரத்தும் சுறுசுறுப்பும், பொருளாதாரக் கொடுக்கல் வாங்கலும், புரிதலும், கொஞ்சம் கொண்டாட்டமும், கொஞ்சம் சிரிப்பும், கொஞ்சம் எக்களிப்பும் கொண்டு நீ இருந்திருக்கிறாயா? வாழ்க்கையின் அந்தப் பொழுதுகளும் அந்தப் பக்கங்களும் வேண்டாம் என்று படைப்பாளி ஒதுக்கம் காட்டினால் உன்மேல் விழும் அவருடைய பார்வைக்கோணமே அதுதான் என்றால், அதுதான் அவருடைய நியாயம். கச்சடாக்கள் மட்டுமே வியாபாரச் சரக்குகளாக இருக்குமானால், வியாபாரியின் பாடு, சரளமாக நடக்குமானால், திருவனந்தபுரம் சாலைக்கம்போளம் என்றால் என்ன, திருநெல்வேலி சாமிநெல்லையப்பர் கோயில் வீதி என்றால் என்ன? அதுவே உனக்கு அடையாளமாகிவிடுமா என்ன?

பதினோரு கதைகளாக, ஒரு இருநூறு பக்கங்களில் ஒரு கடைவீதி சமைக்கப்படுகிறது. திருவனந்தபுரம் நகரத்தின் இதயமாகக் கருதப்படும் பத்மநாபசுவாமி ஆலயத்தின் எதிரேயுள்ள 'சாலைக்கம்போளம்' எனும் சாலைக் கடைவீதியை ஒரு வரலாற்றுப் பதிவாகப் புவியியல் வரைவின் சுவாரசியத்தோடு ஆ. மாதவன் கொண்டு வந்திருக்கின்றார். வியாபாரம் நடக்காத பொழுதுகளில், திறக்காத கடைகளின் வெளிப்புறத்தே ஒதுங்கியும் ஒளிந்தும் கிடக்கும் வாழ்க்கையை அந்தக் கடைவீதியின், மங்கல்களிலிருந்து கவனிக்கிறார்; கடைத் தெருக்கதைகள் என விவரிக்கிறார் (1975). இதனைத் தவிர 'கிருஷ்ணப்பருந்து' என்ற நாவல் ஒன்றும் இவர் எழுதியுள்ளார்.

இவர் காட்டுகின்ற கடைத்தெருவில் நாம் எதிர் கொள்ளும் மனிதர்கள் பெரும்பாலும் எல்லோருமே விளிம்புநிலை மாந்தர்களே. விளிம்புநிலை என்பது சமூக, சாதி அடுக்குகளின் விளிம்பு நிலையைச் சொல்ல வில்லை; பொருளாதார இடுக்குகளில் சிக்கிக் கீழே விழத் தயாராகிக்கொண்டிருப்பவர்களைத்தான் சொல்லுகிறோம். உதிரிவர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தான் இந்தக் கதைகளில் நிரம்பிக் கிடக்கிறார்கள். சரக்குகளைத் தூக்கிப்போடும் (ஆனால் அந்த உழைப்போடு அவர்கள் இணைத்துக் காட்டப்படவில்லை) சுமட்டுக்காரர்களே அதிகம். இவர்களில் பெரும்பாலோர், குடும்பப் பின்னணிகள், பிணைப்புக்கள் - இல்லாதவர்களே. நிரந்தரமற்ற வாழ்க்கைப்பாடுகளுக்கிடையே சிக்கிக் கொண்டவர்கள்; ஆனால் அது பற்றிய உணர்வோ சிந்தனையோ இல்லாதவர்கள். விழுமியங்கள் வாழ்க்கை மதிப்புக்கள் என்று குறிப்பிடும்படியாக எதுவும் இல்லாதவர்கள். வருங்காலம் பற்றிய கனவுகள் என்று எதுவும் இல்லாதவர்கள். நிகழ்காலத்தின் அயர்வுகளிலிருந்து எழுந்துபோகத் தெரியாதவர்கள். நியதிகளற்ற வாழ்க்கைநிலைகள், வெகுளித்தனங்கள், அலைக் கழிப்புக்கள், ஏமாறுதல்கள் என்று பழகிப்போனவை. இவர்களின் வாழ்க்கைத் தடங்களில் சோரம்போதல்களும் முக்கிய இடம் வகிக்கின்றன. ஆனால், இந்தச் சோரம் போதல்களில் முன்கை எடுத்துக்கொள்பவர்கள் பெண்களே; ஆண்கள் அல்ல.

இந்த வகைப்பட்ட உலகம்தான் ஆ.மாதவன் காட்டும் கடைத்தெரு உலகம். இப்படியாகப்பட்ட உலகத்தை விமரிசனமோ, மாற்றுச் சிந்தனையோ இல்லாமல், இப்படி வாழ்வதற்குத்தான் இவர்கள் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதாகிய ஒரு கோணத்தில் நின்று அதனுடைய இயல்பு நவீனசியாக எடுத்துரைப்புச் செய்வதிலே ஆசிரியர் கவனம் காட்டுகின்றார். இது ஒரு முனைப்பு. வாழ்க்கையின் இந்த ஒரு பக்கம், மிகவும் குருமானது - வக்கிரம் நிறைந்தது - அபத்தமானது - என்று சொல்லுகிறதன் வலிமை ஆ. மாதவனின் தனித் தன்மை.

இந்தக் கதைகளிலே பெரியது என்று சொன்னால், அது, “எட்டாவது நாள்”. ஓரளவு மற்றக் கதைகளின் சாரமாகவும் இது கருதப்படக்கூடியது. இது, செய்யது பட்டாணி என்பவனின் வரலாறு. இவனுடைய எழுபது வயதுக்காரத் தந்தைக்கு வேறொரு பெண்ணுடன் (இத்தனைக்கும், இவன் தாயில்லாத இந்தப்பட்டாணியிடம் தாயின் பாசத்தைக் காட்டுகிறவள்) - தொடர்பு இருப்பதைக் கண்டு அந்தத் தந்தையையும் இரண்டு அக்காமார்களையும் அப்படியே விட்டு (ஏதோ மனித மதிப்பை முன்னிறுத்துவது போன்று) ஓடிவந்து விடுகிறான். அப்போது அவனுக்குப் பதினான்கு வயது. பின்னர், இந்தக் கடைத்தெருவிலே சுமட்டுக்காரனாக

இருக்கிறான். திண்ணைகளிலும், திறந்துகிடக்கும் கருமடத்திலும் படுத்துறங்குகிறான். வலது கையிலே ஆணைக்கால் வியாதி. சாலைக்கம்போளத்தின் நடு வீதியிலே சிறு பையன்களின் தொந்தரவிலும் கல்லெறியிலும் சேதப்பட்டுச் செத்துப்போகிறான். அவனுக்குச் சில அனுபவங்கள்; முக்கியமாகப் பெண்களுடன். அதுதான் இந்தக் கதை. பெண்களுடைய சோரம் போதல்களையும் தெருவில் திரியும் சிறுபையன்களின் காரணமும் மனிதாபிமானமும் அற்ற வக்கிரமான சேட்டைகளையும் காட்டுவதற்காக அமைந்த ஒரு கதை, இது.

செய்யதுபட்டாணிக்கு இருபத்தைந்தாவது வயதில் ஒரு அனுபவம். அந்த வீதியில் உள்ள ஒரு மேல் வீட்டிற்கு ஒரு இரவில், மழையில், சாமான்கள் கொண்டு போய் வைக்கப் போகிறான். கொல்லைப்புறம் வழியாக வந்த அவனை, மழை பெய்கிறதே என்று சொல்லி இருந்து விட்டுப்போகச் சொல்லுகிறான் அந்த வீட்டின் தம்புராட்டி. சரி என்று இருக்கிறான். மழையோடு கூடிய அந்த இருட்டில், வலியப்போய் அவனைத் தொட்டிழுத்துக் கற்பழிக்கிறான் அந்தத் தம்புராட்டி; பசியாறுகிறான். முதலாவது அனுபவம், முதலாவது பெண். இரண்டாவதாக இன்னொரு பெண். இவள், நாகர்கோவிலிருந்து இரவு கடைசி பஸ்ஸில் திருவனந்தபுரம் வருகிறாளாம். இவன், ‘சொமடு உண்டோ’ என விசாரிக்கிறான். உடனே இவள், தாகத்திற்குத் தண்ணீர் தேடி அலைந்தவள் போல, அவனிடம் சொல்லுகிறாளாம். “சொமடு ஒண்ணும் இல்லை. நான் தன்னே ஒரு சொமடாணு. என்னெக் கொண்டு போவாமெங்கில் கொண்டு போய்க்கோ...” தன்னுடைய தாராள மனதைத் திறந்துவிடுகிறான். பணத்திற்காகவா? இல்லை. வெறும் உடல் பசிக்காகவா? அதற்காக, நாகர்கோயிலில் ஆம்பளைகளே இல்லையாக்கும் என்று நினைக்கிற மாதிரியாகவோ அல்லது எப்படியிருந்தாலும் நம்முடைய ஆளுகள் மாதிரி வருமா என்று நினைக்கிற மாதிரியாகவோ பஸ்ஸுக்குப் பணம் செலவழித்துத் திருவனந்தபுரம் வருகிறான். முன்பின் தெரியாத பட்டாணியிடம் கேட்கிறான். இவனும், தாராள மனதுடன், இவளுக்குச் சலுகை செய்கிற விதத்தில், இன்னும் ஒரு இரண்டு பேரைக் கூட்டிவருகிறான். கருமடத்தின் மூலையில் மூன்று பேராக அவள் உடலைக் கிளறியெடுக்கிறார்கள். இந்தப் பட்டாணிக்கு இரண்டாவதாகவும் வாய்ப்புக்கிட்டுகிறது. ஆகக்கூடி, நாலு தடவை. “சங்கதியெல்லாம் முடிஞ்சு... பெண்ணை எழுப்பினா... அவ்வளவுதான். ஆள் இல்லை. குளோஸ்”. ஒரு “குழுப் பாலியல்” நிகழ்ச்சி. அதில் ஏற்பட்ட ஒரு மனிதப்பலி. குருமான இந்தச் செயல் பற்றி எந்த மன அசைவும் எந்தக் கிலேசமும், எந்தச் சமூகஉணர்வும்

இல்லாமல் ஆசிரியர் குளோஸ் பண்ணிவிடுகிறார். ஆசிரியரின் உளவியலும் நோக்கமும் என்ன? புரியலாம்; தெரியலாம்; போதும். பெண்ணுடலை வெறும் சடப் பொருளாக அல்லது சதைப்பொருளாக ஆக்கியது போதும்.

பெண்கள் சோரம்போகிற நிகழ்ச்சி. இந்தப் பட்டாணிக்கதையில் மட்டுமல்ல; உம்மிணி எனும் இன்னொரு கதையிலும் உண்டு. அவன் திண்ணையிலே படுத்துறங்குபவன். ஒருநாள், அவன் அங்கு இருக்க, அதனைச் சிறிதும் கண்டுகொள்ளாமல், அதே திண்ணையின் இன்னொரு ஓரத்தில் ஒரு பெண், இன்னொரு ஆம்பளையைக் கூட்டி வந்து அவனோடு சேர்ந்துபடுத்துப் போகிறாள். பாவம் - இதற்குப் பிறகுதான் இந்த உம்மிணிக்குத் தான் ஒரு ஆண் என்ற ஆசை அவிழ்கிறது. போகட்டும். 'பறிமுதல்' என்ற ஒரு கதை. இதுவும், முன்பு சொன்னோமே, பட்டாணிக்கதை. அதுபோல ஒரு 'குழு-பாலியல்' கதைதான். இங்கும் ஒரு பெண்ணின் உடலுக்கு நாலுபேர் கூட்டுச் சேர்கிறார்களாம். அப்புக்குட்டன், அந்தச் சாலை வீதியில் தமிழ்ப்பள்ளிக்கூடத்துத் திண்ணையிலே படுத்திருக்கிறான். 'அட்ரஸ் இல்லாத' பொம்பளை ஒருத்தி அங்கே வருகிறாள். ஏற்கனவே நாலு கச்சடா ஆளுகளோடே அவளுக்குப் பேரம் முடிந்திருக்கிறது. 'முன்பேறா' (முன் தொகையாக) ஒரு இருபத்திரண்டு ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் யார் அவளிடம் முதலில் போவது என்று அவர்களுக்குள் சிறு சச்சரவு அப்படியிருக்க வேலை முடிந்தவுடன் அந்தப் பணத்தை அந்த ஆள்கள் பறித்துக்கொண்டால் என்ன செய்வது? பாதுகாப்பு எனக் கருதி முன்பின் தெரியாத இந்த அப்புக்குட்டனிடம் அந்தப் பணத்தைக் கொடுத்து வைக்கிறாளாம். அது சரி. அந்தக் 'குழு-பாலியலினால்' இவளுக்குக் கடைசியில் என்ன ஆயிற்று? தெரியாது.

தெரியாமல் கிடக்கிற கடைத்தெரு சாமானியர்களை, ஆசிரியர் இப்படி மட்டுமே காட்டுகிறார் என்று முடிவு பண்ணிவிட வேண்டாம். இது பெரும்பான்மை, அவ்வளவுதான். இவர்களிடையே நேயத்தோடும், அன்போடும் உள்ள சிலர் சேர்க்கப்படாமல் இல்லை. அத்தகைய ஒருவன், கோவிந்தன். அந்தத் தெருவில் சாக்கடையாக ஓடும் ஓடையை வாரிச் சுத்தம் செய்கிற ஓடைக்காரன் கட்டை கோவிந்தன் - அவன். மனைவியோடும், மகனோடும் குடும்பமாக வாழும் அந்தத் தொழிலாளிதான் செய்யது பட்டாணியிடம் பாந்தமாக நடந்து கொள்கிறவன். இந்தக் கதையில் மட்டுமல்ல, உம்மிணி, பாச்சி முதலிய வேறுசில கதைகளிலும் வருகிறான். கதைகளுக்குள் ஒரு சங்கிலித்தெடர் இருக்கிறது என்ற தோற்றத்தை அவனுடைய படைப்பு காட்டுகிறது.

கடைத்தெருக் கதைகளை இவற்றின் முனைப்பும் ஒளிவீச்சும் கொண்டு பார்த்தால் மூன்று பாகுபாடுகளை இனம் காணலாம். முதலில் - ஏற்கனவே நாம் எடுத்துக் காட்டிய கதைகள். இவையே பெரும்பான்மை. அடுத்து - 'பதினாலு முறி', 'ஈடு', 'காளை', 'விசுவரூபம்', 'தூக்கம் வரவில்லை' ஆகியவை. இவற்றிலே ஏமாற்றப்படுதல், போலீசின் அடாவடித்தனம், முதிர்கன்னியின் ஏக்கம், கருணைக்கொலை முதலிய தருணங்கள், தார்மீக உணர்வுடன் சித்திரிக்கப்படுகின்றன. 'பதினாலு முறி'யில் வருகின்ற பார்வதி, ஏற்கனவே நாம் காட்டிய பெண்களிலிருந்து வித்தியாசமானவள். மானம், மதிப்பு, சுத்தம் என்று வளர்ந்தவள்; அப்படியே இருந்தவள். குன்னையன் எனும் மறவன் இவளைப் பலவந்தப் படுத்திக் கற்பழித்துவிட, இவள் மானம் போயிற்றே என்று தூக்கில் தொங்கிவிடுகிறாள். போலீசின் அடாவடித்தனத்தில் கணவன் சலித்துப் போகிறான். 'ஈடு' கதையிலும் மனிதாபிமானமற்ற போலீசாரின் அடாவடித்தனம்தான். காளை என்னும் கதையில் பாப்பி எனும் முதிர்கன்னி உள்ளூக்குள் உறங்கிக் கிடக்கும் உணர்வுகள் எழுந்து துரத்தப் பக்கத்துவீட்டுச் சின்னக் கொல்லனால் தீண்டப்பட்டு சாம்பிப் போகிறாள். இந்தப் பெண்ணுடைய மறைந்து கிடக்கும் உணர்வுக்கு இவளுடைய தங்கையின் வெளிப்படையான அலங்காரங்களும், சேட்டைகளும் முரண்பாடாக இயங்குவது, கதையின் எடுத்துரைப்புக்கு வலுச்சேர்க்கிறது. 'தூக்கம் வரவில்லை'யில் எண்பது வயதுக்கு மேல் சாகவும் முடியாமல் மகனை வாழவும் விடாமல் சங்கடப்பட்டுக் கொண்டிருந்த தாயை மகன் மாடசாமி யாருக்கும் தெரியாமல் மூட்டைப்பூச்சி மருந்து கொடுத்துக் கொன்றுவிடுகிறான். அந்தக் குற்றஉணர்வு, அவனைத் தூங்கவிடாமல் அரித்துக்கொண்டிருக்கிறது.

இப்படி, இங்கே, இரண்டாவது கோணமாக நாம் அறிகிற கதைகள், மனித சமூக உணர்வுகளையும், நிகழ்வுகளையும் நடப்பியலோடு எடுத்துரைப்புச் செய்கின்றன. சொல்லுகின்ற முறைமையிலும் மொழியிலும் நடையிலும், இந்த நடப்பியல், பளிச்சென்று நம்முன் நிற்கிறது. இனி, மூன்றாவதுதான் கோணம், அன்பு, நேசம் இவற்றின் மையத்தில் நின்று விலங்குகளை, மனிதவயப்படுத்தி வரைந்து காட்டுவதைக் குறிக்கிறது. பாச்சி, கோமதி என்ற கதைகள் இவ்வாறு அறியப்படுகின்றன.

கோமதி, ஒரு பசு. அந்தக் கறுப்பியை ஒரு மனித உயிராகவே மதித்துக் கதையைப் பின்னுகிறார் மாதவன். கோமதி சுதந்திரமானவள். அவளுடைய கம்பீரமான தோற்றமும், சுதந்திரமான நடையும் ஆட்டமும் மற்றவர்களுக்கு உபத்திரவம்; ஆனால், கண்டன்

வாகவக்கும் ஜானிமணியனுக்கும் அவள் இஷ்டதோழி. சில சமயம் அதன் மடிமேல் தலைவைத்துப் படுத்திருப்பான் மணியன். கடைசியில் சில மக்களும் போலீசும் அதனைச் சிறைபிடிக்க முயலுகிறார்கள். முடியவில்லை. படுத்துவிட்ட அந்தப் பசுவை இழுத்துக் கொண்டு போகவந்தவன், கவனம் குறைந்து நிற்கும் போது பெருமூச்சுடன் மணியனைப் பார்த்துக் கொண்டே அது எழுந்து குளம்பு தெறிக்க ஓடுகிறது. கதை இத்தோடு முடியவில்லை. ஜானிமணியனும் பின்னாலேயே ஓடுகிறான். கதை, இப்படி முடிகிறது. “பிறகு, கோமதியையும், ஜானி மணியனையும் பழுவங்காடி வட்டாரத்திலே யாரும் பார்க்கமுடியவில்லை”. ஏதோ காதலியும் காதலனும் தப்பித்து ஓடிவிட்டதைப் போன்ற ஒரு எடுத்துரைப்பு. மனிதனுக்கும், விலங்குக்கும் இடையில் சுத்தமான ஒரு நேசம் - ஒரு புரிதல் - மனித வயப்பட்ட உணர்வுகளோடு எடுத்துரைப்புச் செய்யப் படுகிறது.

அந்தக் கதை, இப்படித் தொடங்குகிறது: “கோமதி நல்ல கறுப்பி. ஆனால், மதமதத்த உடம்புக்காரி”. அது அப்படியென்றால், ‘பாச்சி’ என்ற கதை, இப்படித் தொடங்குகிறது. “பாச்சி, செத்துப்போனாள். வாழ்வு, அறித்யம் என்று சொல்வார்கள். அது உண்மைதான். பாச்சி செத்துப்போவாள் என்று கனவில் கூட நினைத்த தில்லை”. இப்படித் தொடங்குகிற கதை, இப்படி முடிகிறது: “பாச்சி செத்துப்போனாள். நாணு வெறுமையில் நின்றான். வெயில் ஏறிக்கொண்டிருந்தது”.

எங்கிருந்தோ வந்த பாச்சியிடம் இவனுக்கு அப்படி ஒரு ஓட்டுதல்; பாச்சிக்கும்தான். “இந்த மாதிரி வாயில்லாப் பிறவிகளிடம் இருக்கிற அன்பும் சிநேகிதமும் விசுவாசமும் மனுஷப் பிறவிகளிடம் எங்கே இருக்கிறது... சொந்தமா, பந்தமா, யார் இருக்கிறா? ஒருத்தருமில்லே... அப்படியே நாள்போறது. இந்த ஜென்மத்துக்கிட்டே ஒரு பிடிப்பு... ராத்திரியெல்லாம் பக்கத்திலேதான் படுத்துக்கிடக்குது. காலை நக்குது. முகத்த எட்டி எட்டிப் பார்க்கிறது. விசுவாசம்... பற்றுதல்... மறக்க முடியமாட்டென் என்குது”. அப்படிப்பட்ட ஓட்டுதல், இந்த நாயுடனான ஓட்டுதல். அப்படிப்பட்ட பாச்சியின் சாவு, நாணுவுக்குப் பெரும் இழப்பு; வெறுமை.

இந்த ஆற்றாமையை ஒரு கவிதை போல இந்தக் கதை விவரிக்கிறது. இது ஒரு இரங்கற்பா (elegy); கையறுநிலை. மில்லனுடைய லிசிடாஸ் (Lycidas) ஷெல்லியினுடைய அடோணைஸ்யிட் (Adonais), டென்னிசனுடைய ஒரு நினைவஞ்சலி (In Memoriam) போன்ற இரங்கற்பா தான் இதுவும். சோகத்தையும், வெறுமையையும் அங்கலாய்ப்பையும் பகிர்ந்துகொள்ளுவதில் உணர்வுடைய மொழியும், நடையும் எடுத்துரைப்பின் நளினமும், கச்சிதமாகத் துணை நிற்கின்றன. நிகழிடம்.

பொருத்தமான தளமாகவும், ஒரு வரைபடத்தின் பிரதியாகவும் காட்சிப்படுத்தப்படுகிறது. மிகையாக இல்லாமல், உண்மையாகச் சொல்லப்போனால் மாதவனின் கதைகளில் இதற்கு ஒரு மகுடம் சூட்டலாம். மு. வரதராசனின் “குறட்டை ஒலி” என்ற கதைக்கும் இத்தகைய சிறப்பு உண்டு.

இப்படி ஆ. மாதவன், அவர் வியாபாரம் பண்ணிய சாலைக் கம்போளத்தில் ஓரம்சாரம் ஒதுங்கிக் கிடந்த சாமானியர்களை ஒரு உயிர்த் துடிப்போடு கொண்டு வந்து நிறுத்துகிறார். அதன்போது நாம் பார்த்த சொற் சித்திரங்கள் இத்தன்மையான என்று சொல்லுவோம். இதுவும், இதனோடு, முதலில் அந்தச் சாலைத் தெருவின் அமைப்பும் ஒழுங்கும் கவனிக்கக்கூடியதாகவும் புவியியலின் மீதுள்ள அக்கறை ஒரு வரலாற்று ஆவணமாக ஆகியிருக்கிறதாகவும் உள்ளது என்பதையும் கவனிக்கிறோம். எல்லாக் கதைகளிலும் இது பதிவாகியுள்ளது. இரண்டாவதாக, மொழியும் துள்ளலோடு கூடிய சீரான நடையும் எடுத்துரைப்பின் பிரத்தியேகமான பாணியும் எழுச்சியோடு கூடியதாகவும் இயல்பாகவும் உள்ளன. மலையாளத் தமிழ், கொஞ்ச தமிழாக நிரவிப் பாய்கிறது. இந்த மொழி, மொழியியலில் ஆர்வமுள்ளோர்க்குப் பாடம் நடத்துகிறது.

அடுத்து, இந்தக் கதைகளில் மூன்று கோணங்கள், மூன்று பகுதிகளாகப் பதிவாகியுள்ளன. ஒன்று மவுனமும் உக்கிரமும் கூடியதாகவுள்ள ஒரு வக்கிரம், மனிதாபிமானமற்ற நடத்தை, சோரம் பெண்மையின் மீதான ஒரு உதாசீனம், சமூக விழுமியம் பற்றிய கண்மூடல் - இவை வலுவான கோடுகளாக வரையப்பட்டிருக்கின்றன. இரண்டு - இந்தப் பெரும்பகுதிப் போக்கிலிருந்து மாறுபாடாக, மனித வாழ்க்கையின் முரண்நிலையும் சோகமும் நடப்பியலின் நீர்மத்தோடு வெளிப்பட்டு நிற்கின்றன. இது நடப்பியல் என்றால், இன்னொரு கோணம் ஒன்று உண்டு. அன்பு, பாசம், நேசம் முதலிய சமூக விழுமியங்கள், விலங்குகளை மையமிட்டுத் தூலப்படுத்தப்படுகின்றன. இது, இப்படிக் கொஞ்சமாக என்றாலும் இந்த எழுத்துக்கள், பருமனாகத் தம்மை அடையாளப்படுத்திக் கொள்ளத் தவறவில்லை. ஒரு மொத்தமாக ஆ. மாதவன் கொஞ்சமாக எழுதியிருந்தாலும் சமூக, பொருளாதார ரீதியிலான விளிம்பு நிலையில் ஒதுங்கிக் கிடக்கும் மனிதர்களை மட்டுமே கதை மாந்தர்களாக ஆச்சி, அவர்களையும் வக்கிரங்கள் கொண்டவர்களாகவும், மனித விழுமியங்களைக் கண்டு கொள்ளாதவர்களாகவும் அல்லது அறியாதவர்களாகவும் தமக்கு விதிக்கப்பட்ட எல்லைகளில் அரவமில்லாமல் வாழ்ந்து தீர்ந்து போகிறவர்களாகவும் கலாம் செய்யாமல் காட்டுகிறவிதத்தில் ஆ. மாதவன், தனக்கென அப்படியாகப்பட்ட ஒரு அடையாளத்தை நிர்ணயித்துக் கொண்டிருக்கிறார்.

இருத்தலியலின் இலக்கிய முன்னோடி

முனைவர் வை.காதம்பரி

நிலவறைக் குறிப்புகள்

ஃபியோதர் தஸ்தொய்வஸ்கி

தமிழில்: எம்.ஏ.சுசீலா

வெளியீடு:

நற்றிணை பதிப்பகம் (பி) லிட்.,
6/84, மல்லன் பொன்னப்பன் தெரு,
திருவல்லிக்கேணி, சென்னை - 600 005.

தொலைபேசி எண்: 044 - 28482818

₹ 200/-

தத்துவமும் இலக்கியமும் ஆதி காலம் தொட்டே பிரித்துப்பார்க்கமுடியாத சிக்கலான சவால்களாகவே இருந்து வந்துள்ளன. தஸ்தோவஸ்கியின் படைப்புக்கள் எல்லாமே இவ்வாறான சிக்கலான அமைப்பு கொண்டவையாக இருந்தாலும் 1863 இல் எழுதப்பட்ட 'நிலவறைக்குறிப்புகள்' (1863, Notes From The Underground) என்னும் இச்சிறு புதினம் தன் வடிவத்திலும் இச்சவாலை எதிர்கொண்டிருக்கிறது. இரு பாகங்களாகப் பகுக்கப்பட்டிருக்கும் இப்புதினம் 'இருத்தலியல்' (Existentialism) ஒரு இலக்கிய முன்னோடியாக அறியப்பட்டுள்ளது. முதல் பாகம் தத்துவ விசாரமாகவும், இரண்டாம் பாகம் கதை சொல்லியின் தன்கதைச் சுருக்கமாகவும் அமைந்துள்ளது இதன் சிறப்பு.

சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறேன் பாருங்கள்.

நிலவறைக்குள் மற்றும் பதுங்கி வாழும் வாழ்வு

அவ்வளவு நல்லதில்லை என்பதும்

அதிலிருந்து மாறுபட்ட... மிகவும் வித்தியாசமான வேறு ஏதோ

ஒன்றைத் தேடி அதைக் கண்டடையமுடியாமல்தான்

நான் தவித்துக்கொண்டிருக்கிறேன்

என்பதும் எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். 99

பாகம் ஒன்று, எலிவளை போன்றதொரு நிலவறைக்குள் தன் எண்ணங்களுடன் தன்னைப் புதைத்துக் கொண்ட - நோயும் சிடுசிடுப்புமான - வேலையை விட்டு விட்ட, ஓரளவு சொத்துள்ள நாற்பது வயது மனிதனின் எண்ணச்சிதறல்கள், - இருத்தலியலின் அவதி (Existential Angst) யை விவரிக்கும் தன்முகத்தர்க்கம் (Monologue). அறிவியலின் தாக்கத்தால் உருவான “நியதி”வாதத்திற்கும் (Determinism born out of scientific reasoning) “புனைவிய”லுக்கும் (Romanticism) இடையேயான வாதப்பிரதிவாதங்களைத் தனிமையில் வெளிப்படுத்தும் புதினத்தின் எதிர்மறைநாயகனுக்கு (Antihero) பெயர் இல்லை. பெயர் அவசியமும் இல்லை. அவன், தான் சார்ந்த சமூகம் மற்றும் நாவலாசிரியரின் பிரதிபலிப்பு; இரண்டும் இரண்டும் நான்கு - நான்கு தான் - அதற்கு மேல் ஒன்றுமே இல்லை எனும் அறிவியலின் ‘நியதி வாத’த்தில் சிக்குண்டு சீரழிந்து போயிருக்கும் கற்பனாவாத சமூகத்தின் பிரதிநிதி, “என் இருத்தல் என் சிந்தனைகளின் பொருட்டே” (Cogito, Ergosum) என்னும் ‘இருத்தலியல்’ தத்துவம், புதினத்தின் எதிர்மறைநாயகனை சீற்றம் கொண்டவனாகவும் அறிவியலால் கட்டமைக்கப்பட்ட சமூகத்தை நொறுக்கித் தள்ள வேண்டும் எனும் ஆத்திரம் கொண்டவனாகவும் காட்டுகிறது.

நிலவறை மனிதன் உண்மையில் ஆங்கிலக்கவி பைரனின் மான்ஃப்ரெட்டைப் (Manfred) போலக் கற்பனாவாதி; அறிவியலுக்கு உட்பட்ட சமூக சிந்தனையிலும் அகப்பட்டுக்கொண்டவன். ஆகவே சமதளமற்ற - 1. உண்மையான (Real) புறந்தள்ள இயலாத நியதிகள் கொண்ட உலகம், 2. ஏற்றதான (Ideal) -அதாவது அழகும் உன்னதமுமான கற்பனைக்கெட்டா உலகம் என்ற இரண்டு உலகங்கள் உரசும் இடத்தில் மனிதனின் சிந்தனைகள் எவ்வாறு இருக்கலாம் என்பதை சித்தரிக்கும் புதினமாக இதை ஏற்றுக்கொள்ளலாம்.

நமக்குப் பைத்தியக்காரத்தனமாகத் தோன்றும் ஒவ்வொரு வாக்கியமும் உலகம் முழுமையுள்ள சிந்தனாவாதிகளால் சிலாகித்துப் பேசப்படுவது என்பது நினைவுகூரத்தக்கது. மொத்தத்தில் தஸ்தோவ்ஸ்கியின் எதிர்மறைநாயகன் வசிக்கும் இருட்டு நிலவறை , தன் மாறுபட்ட சிந்தனைகளில் சிக்கித் தவிக்கும் மனிதர்களையும், சமூகத்தையும் அடையாளம் காட்டும் ஓர் உருவகம். தஸ்தோவ்ஸ்கியின் எழுத்துக்கள் ‘நவீன இய’லுக்கு (Modernism) முன்னோடியாகும். எழுத்து என்பது ‘நேரியல்’ (Linear) முறையில் இருக்க வேண்டும் என்னும் விதியைப் புறந்தள்ளும் இப்புதினத்தை ‘சய ஓட்டத்தின்’ (Stream Of Consciousness) முன்னோடியாகக் கொள்ளலாம்.

‘ஈரப்பனிப்பொழிவின் பொருட்டு’ என்னும் இரண்டாம் பாகம், இருபது வருடங்கள் பின்னோக்கிச் சென்று நாயகனை புத்தகங்கள் வாசிப்பவனாக, கற்பனாவாதியாக, அரசு அலுவலகம் ஒன்றில் சாதாரண வேலை பார்க்கும், எவராலும் ஏறெடுத்துப் பார்க்கப்படாத, சீண்டப்படாத இளைஞனாக சித்தரிக்கிறது. இவ்விளைஞனுக்குத் தான் கவனிக்கப்படவேண்டும், கேட்கப்பட வேண்டும் என்ற அவாவும் வேட்கையும் மிகுதியாகவே இருக்கிறது. இராணுவ உயர் அதிகாரியால் அலட்சியப்படுத்துவதை ஏற்காத அவன் உள்ளம், ஏதோ ஒரு விதத்தில் - இலக்கியம், தத்துவம் மற்றும் ஒற்றையர் சண்டை (Duel)யின் மூலம் தான் அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டும் என விழைகிறது. தன் நண்பர்களாலும் ஏற்கப்படவேண்டும் எனும் அவா நிறைவேறாத நிலையில் தான் சந்திக்க நேரும் லிசா என்னும் விலை மாதுவின்பால் பரிவு கொண்டு தன்னுடன் அழைக்கிறான். ஆனாலும் அவள் அவனிடம் வந்து சேரும் போது விரட்டி விடுகிறான்.

இப்புதினம் நான்கு தளங்களில் இயங்குகிறது. முதலாவதாக - நிலவறை நாயகன், உயர்ந்த, சம

நிலையான (சமமான), தாழ்ந்த என்ற மூன்றுவிதமான உலகங்களில் வாழ்கிறான். அறிவியலின் 'நியதி' வாதத்தால் இரண்டும் இரண்டும் நான்கு என்று கட்டமைக்கப்பட்ட உலகம் வெளிப்பார்வைக்கு ஒன்றுபோல் இருந்தாலும் ஊழலான வேலையாள் எனும் பாகுபாடு இதனூடே ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் இருப்பது திண்ணம். ஒருவர் அவமானப்படுத்துவதும் மற்றவர் காழ்ப்புணர்ச்சி கொள்வதும் சமமற்ற நிலையிலேயே. இரானுவக் கனவானுக்கு நிலவறை மனிதன் பொருட்டல்ல; நிலவறை மனிதன் ஸ்வெர்கோவ் மற்றும் நண்பர்களால் புறக்கணிக்கப்படுகிறான்; தன் வேலையாள் அப்போலானாலும் புறக்கணிக்கப்படுகிறான்; நிலவறை மனிதன் அப்போலோனுக்கு சம்பளத்தைக் கொடுக்காமல் இழுத்தடித்து அவமானப்படுத்துகிறான்; லிசாவை உதாசீனப்படுத்துகிறான். ஆக, சமமின்மை போகும் வரை சமநிலை சாத்தியம் அல்ல (Equality cannot be established without getting rid of inequality) எனும் கோட்பாடு நிலைநிறுத்தப்படுகிறது

இரண்டாவதாக புதினத்தின் பின்புலமாக இருக்கும் புற அறிவுக்குட்பட்ட அப்போலோனியன் மற்றும் அக அறிவுக் குறியீடான டயானிசியன் (Appollonian and Dyonisian) எனும் கிரேக்க வாழ்வியல் கோட்பாடுகள்.

மூன்றாவதாக தஸ்தோவ்ஸ்கி, தன்னுடைய ஒரு பேட்டியில் கூறியுள்ளது போல, "தணிக்கை செய்யப்பட்ட பக்கங்களுடன் சேர்த்து வாசித்தோமானால் 'இருத்தலியலிய'லின் மறுபக்கமான இறைநம்பிக்கையின் இன்றியமையாத தன்மையை அறிய முடியும்". "நிலவறை நரசத்துக்கு ஒழியட்டும்" (பாகம் 1, அத் 11).

சே! இப்போது கூட நான் பொய்தான் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறேன் பாருங்கள். நிலவறைக்குள் மற்றும் பதுங்கி வாழும் வாழ்வு அவ்வளவு நல்லதில்லை என்பதும் அதிலிருந்து மாறுபட்ட ...மிகவும் வித்தியாசமான வேறு ஏதோ ஒன்றைத் தேடி அதைக்கண்டடைய முடியாமல்தான் நான் தவித்துக்கொண்டிருக்கிறேன் என்பதும் எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். (பாகம்-2)

நிலவறை மனிதனின் மேற்கூறிய சொற்களில் "நிலவறை நரசத்துக்கு ஒழியட்டும்" (To Hell With The Mouse Hole) எனும் சொற்றொடர் "நான் ஒரு நோயாளி" என்பதுடன் பொருத்திப் பார்க்கப்பட்டுத் திரும்பத் திரும்ப மறுவாசிப்புக்கு உட்படுத்தப்பட்ட ஒன்றாகும்.

தஸ்தோவ்ஸ்கியை - குறிப்பாக அவரது Grand Inquisitor எனப்படும் 'பெரும்புலன் விசாரணை

அதிகாரி'யை வாசித்தவருக்கு "எலிவளை நரசத்திற்கு ஒழியட்டும்" என்னும் சொற்றொடர், அறிவியல் மோகத்தின் வெளிப்பாடான பொருளாதார சிந்தனைகளால் இருளில் மூழ்கியிருக்கும் மனிதனது ஆன்மா, நம்பிக்கை எனும் வெளிச்சத்தால் இலகுவாக்கப்பட வேண்டும் என்பது புரியும். மேற்கூறிய இதுவே.

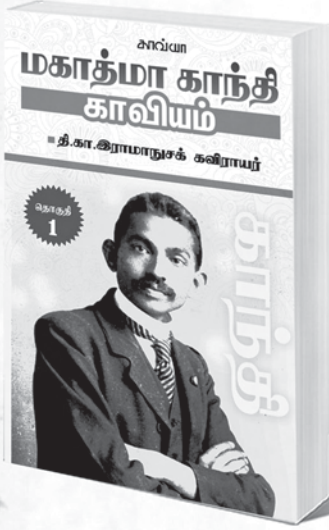
நான்காவதாக இப்புதினம் ஒரு ஒப்புதல் பாணியில் (Confessional mode) எழுதப்பட்டுள்ளது என்பதையும் விளக்கும். புனிதர் அகஸ்டின் (St Augustine's Confessions) தொடங்கி, ஒப்புதல்கள் மனித மனதின் இருட்டு மூலைகளை - எலிவளைகளை ஆராய்வதாகவே இருந்து வந்துள்ளன. இம் மரபின் நீட்சியே இப்புதினம்.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் சிந்தனையைக் கூற படுத்தி செம்மைப்படுத்தியதில் தஸ்தோவ்ஸ்கியின் பங்கு பெரிது என்றால் மொழிபெயர்ப்பாளர் எம்.ஏ.சுசீலா இலக்கிய உலகிற்கு அளித்திருக்கும் இக்கொடை மிகப் பெரிது. தஸ்தோவ்ஸ்கி எனும் மலைப்புத் தரும் இலக்கிய மேதைமையைத் தெளிவான நடையில் தொய்வு இல்லாமல், சரியான புரிதலுடன், தேர்ந்தெடுத்த பொருத்தமான சொற்களில் மொழியாக்கம் செய்வதென்பது ஒரு சாதனை. ருஷ்ய மொழியிலிருந்து ஆங்கில மொழியாக்கம் செய்வதற்குக் குறைந்தது 100 வருடங்கள் பிடித்திருந்த இந்நூல் (முதல் ஆங்கில மொழியாக்கம் - 1968), வெகு சீக்கிரத்திலேயே தமிழ் வாசகர்களை வந்தடைந்திருக்கிறது. அதுவும் ஒரு வருட காலத்தில். நூலாசிரியரின் கனமான சிந்தனைகளை வெளிப்படுத்துவதற்காக கூடியவரை நேரடி மொழி பெயர்ப்பு என்ற வகையைக் கையாண்டு எளிய நடையில் மொழிமாற்றம் செய்திருப்பது குறிப்பிடத் தக்கது. எளிய அடிக்குறிப்புகள் மொழிபெயர்ப்புக்கு வலுச்சேர்க்கின்றன. மொத்தத்தில் மலைப்பைத் தரும் இம்மொழியாக்கம், 'அசுடன்' மொழியாக்கத்துக்காக மூன்று விருதுகள் பெற்றிருக்கும் சுசீலாவுக்கு மேலும் விருதுகளைப் பெற்றுத் தரலாம்.

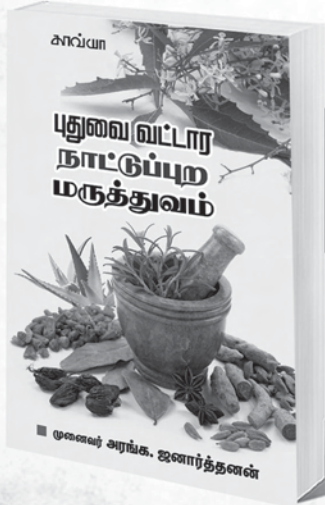
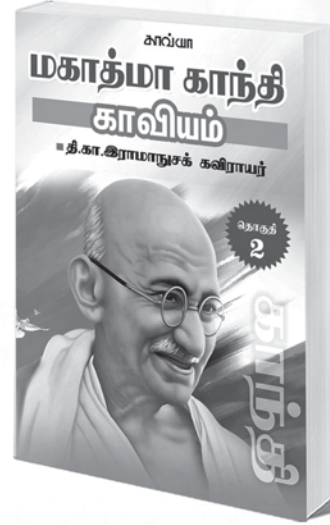
என்னுடைய இருபதுகளில் இருத்தலியல் குறித்த என் தேடுதலில் எனக்குப் பொக்கிஷம் போலக்கிடைத்த "நிலவறைக்குறிப்பு"ளை - ஆங்கில மொழியாக்கத்தில் நான் படித்த தரம் மற்றும் சுவை குறையாமல் என் தமிழில் நான் வாசிக்க உதவி புரிந்த சுசீலாவிற்கு என் நெஞ்சார்ந்த நன்றி. குறைந்தது மூன்று ஆங்கில மொழியாக்கங்களை ஒப்புநோக்கி செய்யப்பட்டிருக்கும் இம்மொழியாக்கம் பன்முகத்தன்மை கொண்ட எம்.ஏ.சுசீலாவின் எழுத்தாற்றலுக்கு ஒரு சிறந்த சான்றாகும்.

காவ்யா வின்

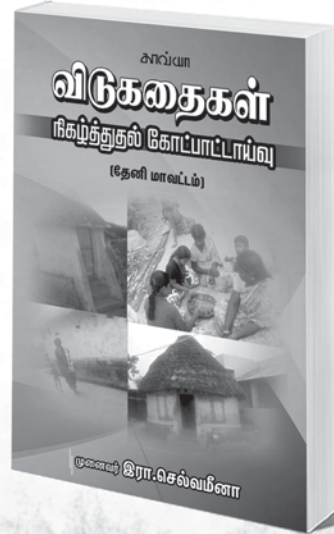
புதிய வெளியீடுகள்

தொகுதி: 1,2
விலை
ரூ. 1700/-

விலை
ரூ. 360/-

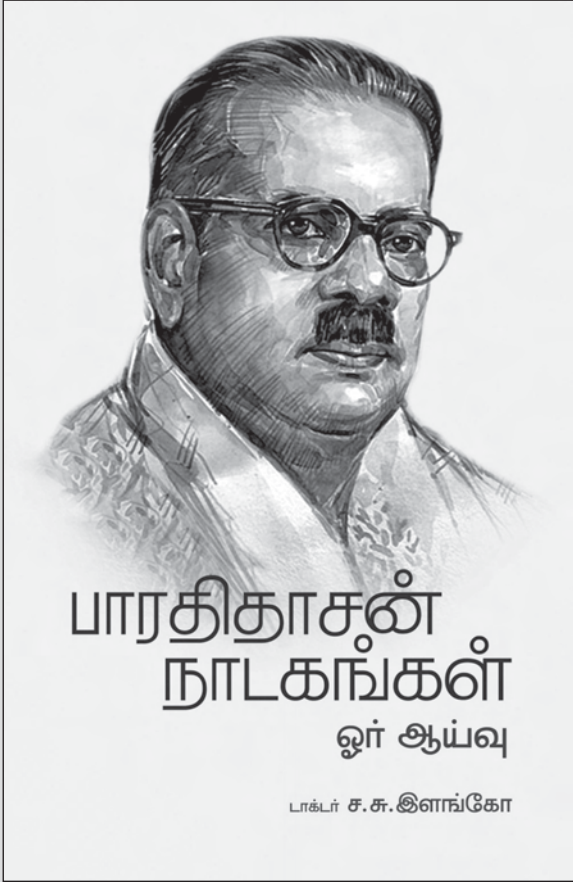

விலை
ரூ. 360/-

16, இரண்டாம் குறுக்குத் தெரு, டிரஸ்ட்புரம், கோடம்பாக்கம், சென்னை - 600 024
பேச : 044 - 23726882 , 9840480232
மின்னஞ்சல் : kaavyabooks@gmail.com இணையம் : www.kaavyaa.com

பாவேந்தர் என்னும் நாடக வேந்தர்

முனைவர் ஜே.ஜெகதர்சகன்

பாரதிதாசன் நாடகங்கள்

ஓர் ஆய்வு

டாக்டர் ச.சு.இளங்கோ

வெளியீடு:

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,
41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்,
அம்பத்தூர், சென்னை - 600 098.

தொலைபேசி எண்: 044 - 26359906

₹ 800/-

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றைப் புரட்சிக் கவிஞரைத் தவிர்த்துவிட்டு எழுத முடியாது. அது போன்றே பாரதிதாசனை எழுதுவோர் ச.சு.இளங்கோ என்னும் அறிஞரின் ஆய்வுகளைத் தாண்டி செல்ல முடியாது. பாரதிதாசனின் ஓர் எழுத்தாகிலும் பதிவின்றிப் போகக் கூடாது என்ற மிகத் தீவிரத் தன்மையுடன் இயங்கியவர். புரட்சிக் கவிஞரை அவரை விடவும் அதிகம் அறிந்தவர் ச.சு.இளங்கோ. பாவலரேறு பெருஞ்சித்திரனாரின் கருத்தை ஏற்றுத் திருக்குறளுக்குத் தாம் எழுதிய உரையை இடையிலேயே நிறுத்திக் கொண்டார் பாவேந்தர். மேலும் அதனை அச்சாக்கும் முயற்சியையும் தவிர்த்தவர். புரட்சிக் கவிஞர் எழுதிய திருக்குறள் உரையை பாரதிதாசன் திருக்குறள் உரை (ஆய்வும் பதிப்பும்) என்னும் பெயரில் நூலாகக் கொண்டுவந்தவர் ச.சு.இளங்கோ. சுற்றுலாச் செல்லும் பள்ளிச் சிறுவனைப் போல பெருவிருப்பத்துடன் நல்ல நூல்களைத் தேடிப் பிடித்துப் பதிப்பிப்பதில் பேரார்வம் மிக்கவர் அவர்.

பொதுவாகத் தமிழ்ச் சூழலில் பன்முகத் தன்மைகள் கொண்ட ஆளுமைகள் ஏதேனும் ஒரு துறையைச் சார்ந்தே அடையாளங் காட்டப்படுவது வழக்கமாக உள்ளது. பெரியார் தன்னுடைய கருத்தியல் - போராட்டம் சார்ந்து அறியப்படுவதுபோல் அவருடைய எழுத்தின் வழியே அறியப்பட்டது மிகக் குறைவே. அறிஞர் அண்ணா அரசியல் சார்ந்து அறியப்படுவதைப் போன்று அவருடைய எழுத்தின் வழியே வெகு மக்கள் அறிந்தவை சொற்பமே. அதுபோன்றுதான் பாரதி தாசனைக் கவிஞராக அறிந்ததைப் போன்று நாடக ஆசிரியராக இந்தச் சமூகம் அறிந்திருக்கவில்லை. எனவே, புரட்சிக் கவிஞரின் மாறுபட்ட பெரிதும் அறிந்திராத வேறொரு கோணத்தைத் தம்முடைய மாளாத வேட்கையினாலும் பற்றினாலும் பாரதிதாசனின் 47 நாடகங்களைத் தேடிப்பிடித்து ஆய்வுக்குட்படுத்தி அழகிய நூல் வடிவில் நம் கையில் தவழ வைத்துள்ளார் ச.சு. இளங்கோ. பாரதிதாசனின் நாடகங்கள் - ஓர் ஆய்வு என்பதே அந்நூலின் தலைப்பாகும். இவர் ஆய்வுக்குட்படுத்தியுள்ள 47 நாடகங்களில் 4 நாடகங்கள் நூலாக்கம் பெறாதவை. 11 நாடகங்கள் கையெழுத்துப் பிரதிகளாக இருந்தவை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

தமிழ் இலக்கியச் சூழலில் நாடகம் இன்றுவரை கொள்கைகளைப் பறைசாற்றுவதற்கு உகந்த கருவிகளில் ஒன்றாக இருந்து வருவது குறிக்கத்தக்கது. தொடக்கக் காலத்தில் புராணங்கள், அவதார புருஷர்கள் ஆகியோரின் பெருமையினைப் பறைசாற்றவும், இறை நம்பிக்கையை ஊட்டவும் பயன்பட்ட நாடகங்கள், பின்னாளில் தம்முடைய கொள்கைகளை மக்கள் மன்றத்தில் எடுத்துவைக்கின்ற கருவியாக மாற்றம் கண்டது. விடுதலை உணர்வை ஊட்டவும் வெள்ளையருக்கு எதிராக மக்களைத் திரட்டவும் நாடகங்கள் பெருமளவில் பயன்பட்டன. திராவிட இயக்கத்தின் வீச்சு நாடகங்களின் வழியேயும் வெளிப்பட்டன. அதனால்தான் தாம் நூறு மேடைகளில் பேசுவதினால் எழுகின்ற விழிப்புணர்வை, அண்ணாவின் ஒரு மேடை நாடகம் செய்து விடும் என்று வெளிப்படையாகக் கூறினார் தந்தை பெரியார்.

எனவே, முத்தமிழில் ஒன்றாகிய நாடகத்தமிழில் தொடக்க காலத்தில் இருந்த குறைபாட்டைப் போக்கும் வகையில் அதை நல்லறிவூட்டுவதற்கு ஏற்ற கருவியாக இலகுவாக மடைமாற்றம் செய்தவர் பாவேந்தர். அந்த நடுப்புள்ளியின் அடிப்படையிலேயே புரட்சிக் கவிஞரின் நாடக ஆக்க முயற்சிகள் அமைந்தன. அதனைக் குறித்து 'தமிழ் இன்பம்' நூலில் பாரதிதாசன் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார். இந்நாட்டில் நாடகங்களின் நிலை எப்படி உள்ளது? மறைந்திருந்து வாலியைக் கொன்றவன் கதையை யா இந்நாளில் நம் இளைஞர் காணும்படி விடுவது?

அண்ணியார் மதியாத காரணத்தால் தான் பெற்ற ஏழு பிள்ளைகளையும் அலற அலறக் கிணற்றில் தள்ளியவளைக் கற்பலங்காரி என்று காட்டும் நாடகத் தையா நம் மகளிர் காணும்படி விடுவது?

உடன் பிறந்தானின் உயிரையும் அவனின் நாட்டையும் பெருமையையும் அயலான் காலடியில் வைத்த அறக்கேடனை ஆழ்வான் என்று காட்டும் கதையைப் பார்க்க விடுவதா?

தழைந்த குடித்தனத்தின் தலைமகனைக் குழம்பு வைத்துக் கொடு என்று மொழிந்த பண்டாரத்திற்கு அவ்வாறே வழங்கிய கதை வழக்கொழிந்து போனால் போதும் என்றால், கண்ணீரைப் பொழிந்து விடும் ஆட்களுக்கு அறிவு புகட்ட வேண்டுமா? வேண்டாவா? (ப-15) என்ற கேள்விகளுக்குப் புரட்சிக்கவிஞரின் பதில்களே 47 நாடகப் படைப்பாக்கமாகும். புரட்சிக் கவிஞர் 47 நாடகங்களைப் படைத்துள்ளார் என்பதும் அவை பல்வேறு நிலைகளிலும் சமூக மேம்பாட்டிற்கு வழிகோலியவை என்பதும் தமிழ் கூறும் நல்லுலகம் இந்நூலின் வழி அறிந்துகொள்ளும் முக்கியச் செய்தியாகும்.

நாடகம் எழுதுவோர்க்குச் சமூகப் பற்றும் மக்களுக்குப் பயன்படும் வகையில் படைக்கும் குறிக்கோளும் இருக்க வேண்டியது அவசியமாகும். சமுதாயப் பயன்பாட்டை அளந்தறிந்து கொண்டு படைக்கும் படைப்புகளே நேர்மை வாய்ந்தவையாகும். (ப-13) என்று ச.சு. இளங்கோ அவர்கள் குறிப்பிடுவது புரட்சிக் கவிஞருக்கு முற்றாகப் பொருந்துபவை என்பதை இந்நூல் போக்கு எடுத்துவைக்கிறது.

பாவேந்தரின் நாடகங்களை முற்றாக ஆய்ந்த இந்நூலாசிரியர், திராவிட இயக்கப் பாசறையில் பயிற்சி பெற்ற பாவேந்தர். தமிழ்ச் சமுதாயத்தில் நிலவுகின்ற குறைபாடுகளைக் கடிந்துரைக்கும் நோக்கத்தோடும், புதிய வாழ்வுமுறையைப் பதிய வேண்டும் என்ற திட்டத்தோடும் இலக்கியப் பாங்கில் நாடகத்துறைப் படைப்புகளை எழுதியுள்ளார். புரட்சிக் கவிஞர் சமூகத்திற்குப் பயன்படும் வகையில் சீர்திருத்தக் கொள்கைகளை முதன்மைப்படுத்தி நாடகங்களை ஆக்கியுள்ளார். வெறும் பொழுதுபோக்கும் வகையில் அவர் நூல்களையாக்கவில்லை. மாறாக நாட்டுக்கும் மொழிக்கும் மனித இனத்திற்கும் வளம் சேர்க்கும் நோக்கத்துடனே அவரது படைப்புகள் உருவாகியுள்ளன என்று பாவேந்தரின் நாடகங்கள் குறித்த ஆய்வு முடிவை இந்நூலின் தொடக்கத்திலேயே முன்வைக்கிறார். தொடர்ந்து அவர் கொண்டு செல்லும் ஆய்வுப்போக்கு அவருடைய ஆய்வு முடிவை மெய்ப்பிக்கும் சான்றுகளை நுட்பமாக எடுத்துக் கூறுவதை மையமிட்டு நகர்த்துகிறது.

இது ஒரு நூல் என்ற அளவில் இருந்தாலும் இது ஒரு நூலல்ல. பல நூல்களாகப் படைக்கப்பட வேண்டியதை ஒரு நூலாகத் தந்துள்ளார் இளங்கோ. ஏனெனில் உலக நாடக வரலாற்றை அறிந்துகொள்ள இந்நூல் பெரிதும் உதவுகிறது. போகிற போக்கில் கருத்துகளை அள்ளித் தெளித்துவிட்டு செல்லாமல், ஒவ்வொரு கருத்துக்கும் வலுவூட்டும் ஆழமான சான்றுகள் நூலெங்கும் உள்ளன. உலக நாடக இலக்கியத்தின் வரலாறு - அதன் தொடக்க நிலை - பரவலாக்கம் - மேலை நாடுகளில் நாடகங்கள் ஏற்படுத்திய தாக்கம் என நூறு பக்க அளவில் கருத்துகள் மையம் கொண்டுள்ளன. பாவேந்தரின் நாடகங்கள் வெறுமனே புனைவு இலக்கியம் என்கிற நிலையைத் தாண்டி சமூக அக்கறையும் மொழி, இனநல மேம்பாட்டு உணர்வும் இழையோடுவதை அறிந்துகொள்ள முடிகிறது.

பாவேந்தர் தமது நாடகங்களில் கையாண்ட யாப்பு வடிவம், பாவும் பாவினமும், பாவேந்தரின் நாடக இசைப்பாடல்கள், அவை அமைந்துள்ள இராகத்தைக் குறித்த எண்ணிக்கையோடு கூடிய விவரங்கள் போன்ற முக்கியத்துவம் வாய்ந்த புள்ளி விவரங்கள் துல்லியமாக அளிக்கப்பட்டுள்ளன. பாவேந்தரின் நாடகங்கள்

இலக்கிய ஆய்வு, வரலாற்றாய்வு, கொள்கையின் அடிப்படையில் அமைந்த ஆய்வு, சமூக அடிப்படையில் அமைந்துள்ள ஆய்வாகவும் காணப்படுகின்றன. நாடகங்களின் சிறிய பகுதி முதற்கொண்டு நாடகத்தின் அனைத்துக் கூறுகளையும் ஆய்வுக்குட்படுத்தி பயணிக்கிறது. பாவேந்தர் என்னும் ஒப்பற்ற கவி வல்லாரின் மாறுபட்ட கோணத்தையும் அவரின் படைப் பாளுமையையும் சமூகப் பற்றையும் இந்நூல் எதிரொலிக்கிறது. முதுமுனைவர் ச.ச. இளங்கோ அவர்களின் ஆய்வுப்போக்கும் நடை ஒழுங்கும் யாவற்றையும் எடுத்துரைக்கும் பாங்கும் மிகவும் கச்சிதமாகக் காணப்படுகின்றன. இவர் பின்னிணைப்பாக அளித்துள்ளவை அவரின் உழைப்பின் அளவை நமக்குப் பறைசாற்றுகின்றன. பாவேந்தரின் நாடகங்களைக் கற்க விரும்புவோர்க்கு அடிப்படை விளக்கக் கையேடாகவும் ஆழ்ந்த புதிய கருத்துகளைத் தாங்கியும் அமைந்துள்ளது இந்நூல். பாவேந்தரின் நாடகங்களை எல்லாக் கோணங்களிலும் தீவிரமாக ஆய்ந்து கருத்துகள் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன. பாரதிதாசன் என்கிற மகத்தான பாவலனின் இருப்பை அழுத்தமாக எடுத்துவைத்ததில் இந்நூலுக்குத் தமிழ்க் கூறும் நல்லுலகம் என்றென்றும் நன்றிக்கூரியதாகும். ●

‘சொற்கோ’ த.ஸ்டாலின் குணசேகரன்

12-01-2018 சத்தியமங்கலம் ஸ்ரீ பண்ணாரி அம்மன் அறக்கட்டளையின் லிட்டில் ஃப்ளவர் மெட்ரிக் மேல்நிலைப் பள்ளியின் 34வது ஆண்டு விழாவில் தாளாளர் கே.என்.சந்திரசேகரன் அவர்கள் ‘மக்கள் சிந்தனைப் பேரவை’யின் தலைவர் த.ஸ்டாலின் குணசேகரன் அவர்களுக்கு ‘சொற்கோ’ என்ற பட்டத்தை வழங்கினார்.

காயல் சமரம்

ஒரு வரலாற்றுப் பார்வை

ஏ.எம்.சாலன்

பண்டிட் கருப்பன்

இந்திய நாட்டைப் பொறுத்தமட்டில், கேரள மாநிலம், பல்வேறு புரட்சிகரமான போராட்டங்களை நடத்திய மாநிலம் ஆகும். அவற்றுள், தீண்டாமைக்கு எதிராக நடத்திய போராட்டங்கள் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கவைகளாகும்.

உதாரணத்திற்கு, கோயில் நுழைவுப் போராட்டம், கல் மலையறுப்பு தன்மானப் போராட்டம், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் குழந்தைகளைப் பள்ளிக் கூடத்தில் சேர்ப்பதற்காக நடத்திய போராட்டம், வைக்கம் போராட்டம், குருவாயூர் போராட்டம், கம்யூனிஸ்டுகள் தலைமையில் நடைபெற்ற கையூர் விவசாயிகள் போராட்டம் - என, இப்படிப் பல போராட்டங்கள் கேரளாவில் நடந்துள்ளன.

இவைகளைப் பற்றியெல்லாம் வரலாற்று ஏடுகளில் ஆங்காங்கே சின்னஞ்சிறு தலைப்புகளில் சில குறிப்புகள் காணப்பட்டாலும் கூட, அவை வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த சம்பவங்களாக மக்கள் முன்னால் எடுத்துக்காட்டப்படவில்லை.

மட்டுமல்ல! நம் நாட்டில் 'சாதியை மையமாகக் கொண்டெழுந்த போராட்டங்களுக்கும், சாதிய ஒடுக்குமுறைகளுக்கும் எதிராக மக்களைத் திரட்டி, (ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் தலைவர்கள்) நடத்திய தலைவர்களைப் பற்றியும் நம் வரலாறு

அதிகமாகக் கண்டு கொள்வதில்லை. ஆனால், 'இந்தியச் சமூகத்தின் வரலாறு என்பது, மேட்டிமைச் சாதியினரின் ஒடுக்குமுறைக்கு ஆளாகிய அடித்தள சாதிகளையும், அதை எதிர்த்து நிகழ்ந்த போராட்டங்களையும் உள்ளடக்கியது. இப்போராட்டங்களை ஒதுக்கித் தள்ளிவிட்டு இந்தியச் சமூக வரலாற்றை முழுமையாக அறிந்து கொள்ள முடியாது. வர்க்கப் போராட்டத்திற்கு இணையாக, சாதிய மேலாண்மைக்கு எதிரான போராட்டங்கள் இந்திய- மண்ணில் நிகழ்ந்துள்ளன; நிகழ்ந்து வருகின்றன' - என்பார், தமிழ் கலை இலக்கியப் பண்பாட்டு ஆய்வாளரான பேராசிரியர். ஆ. சிவசுப்பிரமணியன் அவர்கள்.

இன்றும் கூட நம் நாட்டில், வரலாற்றாசிரியர்களும், அறிவுஜீவிகளும் (ஜனநாயக உணர்வு கொண்டோர் இடதுசாரி அறிவுஜீவிகள் போன்றவர்களைத் தவிர) சாதி ஒடுக்குமுறை, சாதி சமத்துவம் போன்றவைகளை முக்கிய விஷயமாக எடுத்துக் கொண்டு பேசுவதில்லை. "மன்னராட்சி ஒழிக்கப்பட்டு, மன்னர் பரம்பரைகளும் அழிந்து, வருணா சிரம தர்மமும் உடைந்து, நொறுங்கி, ஜனநாயகம் மலர்ந்துள்ள இக்காலகட்டத்தில், சாதி உணர்வோடு, சாதி மேலாதிக்கத்தைத் தூக்கிப் பிடித்துக் கொண்டு நடப்பவர்கள், நம்மில் ஏராளம் பேர் உண்டு' என்கிறார், நாவலாசிரியர் பொன்னீலன்.

ஒரு குறிப்பிட்டக் காலம் வரையில், நம் நாட்டின் பல பிரதேசங்களைப் போலவே கொச்சி சமஸ்தானத்தில் சாதிக் கொடுமை வழக்கத்தில் இருந்து கொண்டிருந்தது. பிற சாதி மக்களைப் போல் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு உடை உடுத்திக் கொண்டு நடக்கவோ, கல்வி கற்கவோ, ஆதிக்கச் சாதியினர் நடந்து வரும் போது, எதிரே செல்லவோ பொது இடங்களில் சஞ்சரிக்கவோ, தங்கள் பெயரில் சொத்துக்களை வைத்துக் கொள்ளவோ முடியாத காலகட்டம், அது. ஏன், தங்கள் உரிமைகளைப் பெறுவதற்காக வேண்டி சங்கம் அமைக்கவோ, கேரள மண்ணில் உரிமை கொண்டாடவோ, பொது இடங்களில் கூட்டம் நடத்தவோ கூட (குறிப்பாக தரைப்பகுதியில்) ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்கு உரிமை மறுக்கப்பட்டிருந்தது.

பொதுவாக, அக்காலகட்டம், கேரளத்தில் ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள், விழிப்புணர்வு பெற்று மேட்டிமைச்சாதியினரின் ஆதிக்கத்திற்கும், சாதிக் கொடுமைகளுக்கும் எதிராகக் கச்சைக் கட்டிக் கொண்டு இறங்கியிருந்த காலகட்டமாகும். ஒடுக்கப்பட்ட மக்களை பிராமணர்கள் கோயிலுக்குள் நுழைய அனுமதிக்காததினால் தங்களுக்கென ஒரு சிவனை பிரதிஷ்டை செய்து வணங்கத் தொடங்கி

யிருந்தனர். ஆண்களையும் பெண்களையும் ஒன்று திரட்டி, சங்கம் அமைத்துப் போராடத் துவங்கியிருந்தனர். பல சாதிகளை ஒன்றிணைத்து, சாதி சமத்துவத்தைக் கொண்டு வர, "சமபந்தி போஜனம்" நடத்தப்பட்டது. தங்கள் குழந்தைகளைப் பள்ளிக் கூடங்களில் சேர்க்க வேண்டும் என்றும், தங்கள் சாதியில் படித்தவர்களுக்கு அரசு அலுவலகங்களில் வேலை வழங்கவேண்டும் என்றும், மன்னரிடம் கோரிக்கை வைக்கப்பட்டிருந்த காலமாக இருந்தது.

இந்தக் காலத்தை ஒட்டித்தான், ஒடுக்கப்பட்ட சாதியில் பிறந்து வளர்ந்த பண்டிட் கருப்பன், கொச்சி சமஸ்தானத்தில், தன்னுடைய கவிதைகளாலும், நாடகங்களினாலும், ஒடுக்கப்பட்ட மக்களை சாதிக் கொடுமைகளுக்கு எதிராகத் தட்டி எழுப்பிக் கொண்டிருந்தார். சாதி உணர்வை விமர்சித்து அவர் எழுதிய 'ஜாதிக்கும்மி' கவிதை நூல் அக்காலத்தில் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களிடையே மிகவும் பிரபலமாகியிருந்தது. தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு இடையேயும், ஏழை-எளிய பண்டிட் கருப்பனின் புரட்சிகரமான நடவடிக்கைகள் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருந்தன. காலம் காலமாகப் பள்ளத்திற்குள் வீழ்ந்து கிடப்போரை யாராவது கை தூக்கிவிட வரும் போது, அவர்களுடைய கரங்களைப் பற்றிப் பிடித்துக் கொண்டு கரையேறத் துடிப்பது போல் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்காக வேண்டி போராடிக் கொண்டிருந்த பண்டிட் கருப்பனை அடையாளம் கண்டு, தேடிச் சென்றார்கள்.

'நாம், இனியும் சிந்திச் சிதறுண்டு கிடந்தால், தங்கள் சமுதாயத்தில் ஏற்றி-வைக்கப்பட்டுள்ள தீண்டாமை நுகத்தடியைத் தூக்கி எறிய முடியாது!; நாம் பெற வேண்டிய மனித உரிமைகளைப் பெற முடியாது. எனவே, ஒடுக்கப்பட்ட மக்களாகிய நாம் அணி திரண்டு ஒன்றாகச் சேர வேண்டும்!' என்று, உணர்வு பெற்றுக் கொண்டிருந்த வேளை, அது.

இது ஒருபுறம் இருக்க, ஒடுக்கப்பட்ட மக்களில் விழிப்புணர்வு பெற்ற ஒரு சிலர், தங்கள் மக்களை அணிதிரட்டி, கொச்சியில் ஒரு பொதுக்கூட்டம் ஒன்றை நடத்தத் தீர்மானித்து, அதற்கான அனுமதியைப் பெறுவதற்காக வேண்டி மன்னரைக் காணச் சென்றார்கள். அங்கே, மேட்டிமைச் சாதியினர் அவர்களுக்கு அனுமதி வழங்க மறுத்து, திருப்பி அனுப்பி விட்டார்கள்.

சோகத்தோடு வீடு திரும்பிய அவர்கள், பண்டிட் கருப்பனைக் கண்டு விஷயத்தைச் சொல்கிறார்கள்.

'அய்யா, நாங்கள் அரண்மனைக்குச் சென்று பொதுக்கூட்டம் நடத்துவதற்கு அனுமதி கேட்

டோம். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களாகிய உங்களுக்கு, நிலத்தில் வைத்து பொதுக்கூட்டம் நடத்த உரிமை கிடையாது; வெளியே போங்க!- என்று சொல்லி விட்டார்கள்.' என்று.

மேட்டிமைச் சாதியினர் ஒருபுறமிருக்க, மன்னரின் உத்தரவு அல்லவா! சற்றுநேரம் யோசித்த பண்டிட் கருப்பன் கீழ்க்கண்டவாறு சொன்னார்:

‘சரி, நிலத்தில் வைத்துதானே உங்களிடம் பொதுக்கூட்டம் நடத்தக்கூடாது என்று சொன்னார்கள்? ஒன்று செய்யுங்கள்; நம் ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் அனைவரையும் நீங்கள் பக்கத்திலிருக்கும் வேம்ப நாட்டுக் காயலுக்கு (ஏரிக்கு), வரச் சொல்லி, அறிவிப்புக் கொடுங்கள்’ என்று. (இந்த இடம், எர்ணாகுளத்திலுள்ள ராஜேந்திர மைதானத்திற்கும், ஃபைன் ஆர்ட்ஸ் ஹாலுக்கும் முன்னால் பரந்து விரிந்து கிடக்கும் ஏரிப்பகுதியாகும்). உடனே எல்லோருக்கும் அறிவிப்பு போகிறது. எர்ணாகுளம், முளவுகாடு, பனம்புகாடு போன்ற, கொச்சிக் கடற்கரையோரமுள்ள குட்டிக்குட்டித் தீவுகளில் வாழும் ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள். அனைவரும் நாலாதிசைகளிலிருந்து அணிதிரண்டு, பல ஓடங்களில் கொடிகட்டி, கோஷம் போட்டபடி, நீர்வழித்தடங்கள் வழியாக பொதுக் கூட்டம் நடத்துவதற்காகத் தீர்மானித்திருந்த இடத்திற்கு வந்து சேர்ந்தார்கள்.

பின்னர், பண்டிட் கருப்பனின் வழிகாட்டுதலின் படி, பல ஓடங்களைத் தண்ணீரில் சேர்த்துக் கட்டி, அவற்றின் மீது பலகைகளைப் போட்டு, மேலே பந்தல் அமைத்து, அலங்கரிக்கப்பட்டது.

அந்த வேளையில் பண்டிட் கருப்பனைத் தவிர, அன்றைய தீண்டாமை எதிர்ப்புப் போராளிகளான திரு. கே.பி. வள்ளோன், திரு. கிருஷ்ணாதி ஆசான், திரு. பி.சி. சாஞ்சன், பண்டிட் கருப்பனின் உற்றத் தோழரான திரு. டி.கே. கிருஷ்ண மேனன் போன்றவர்களும் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்கு ஆதரவாக நின்றார்கள்.

இந்தப் புரட்சிகரமான ஏரிப் போராட்டம் நடைபெற்றது 1913-ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 21-ஆம் தேதியாகும்.

ஏராளமான ஒடுக்கப்பட்ட சாதியைச் சேர்ந்த மக்கள், தங்கள் ஒற்றுமையின் அவசியத்தை உணர்ந்து அங்கு வந்து கூடவே, பண்டிட் கருப்பன் தலைமையில் பொதுக்கூட்டம் ஆரம்பமானது.

‘உங்களைப் போல் நாங்களும் மனிதர்களே! இந்தப் பூமியில் எங்களுக்கும் வாழ உரிமையுண்டு’ - என்று, நம் நாட்டு ஆதிக்கச் சாதியினருக்கு

எதிராகக் கொச்சியில், முதன்முதலில் ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் நடத்தியப் போராட்டம்- இந்த ஏரிப் போராட்டம்!

இந்தப் போராட்டம் பற்றிய சேதியானது, கொச்சியைச் சுற்றியுள்ள பிரதேசமெங்கும் காட்டுத் தீ போல் பரவியது.

கொச்சி மன்னருக்கும், அவரைச் சுற்றியிருந்த மேட்டிமைச் சாதியினருக்கும் எதிர்த்து, ஒன்றும் பேச இயலவில்லை. காரணம், நிலத்தில் வைத்து தானே ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்கு பொதுக் கூட்டம் நடத்துவதற்கு உரிமை மறுக்கப்பட்டது! ஏரியில் (தண்ணீரின் மீது) வைத்து நடத்தக்கூடாது என்று ஆணை பிறப்பிக்கவில்லையே!

இந்தப் போராட்டத்தை ஒட்டித்தான் ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள், தங்கள் உரிமைகளைப் பெறுவதற்காக வேண்டி சாதிச் சங்கம் அமைத்தது!

இந்த ஏரிப் போராட்டத்தில் வைத்து எடுக்கப்பட்ட தீர்மானத்தின்படி, அதே ஆண்டு மே மாதம் 25-ஆம் தேதி, எர்ணாகுளம் புனித ஆல்பர்ட் பள்ளிக் கூடத்தில் பண்டிட் கருப்பன் முன்வைத்து, ஒடுக்கப்பட்ட மக்களைத் திரட்டி, வேறொரு மாநாடும் நடத்தினார். இந்த மாநாட்டில் வைத்து தான் ‘புலையர் மகாசபை’ அமைக்கப்பட்டது.

சபையின் தலைவராக திரு. கிருஷ்ணாதி ஆசானும், செயலாளராக திரு. பி.சி. சாஞ்சனும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். சமூகத்தின் கால்பாதங்களுக்கு அடியில் கிடந்து ‘நெரிந்து’ கொண்டிருந்த புலையர் சாதி மக்களின் முன்னேற்றமும், கல்வியறிவு பெறுதலும் சங்கத்தின் முக்கிய நோக்கங்களாக அறிவிக்கப்பட்டன.

நம் நாட்டின் தென்கோடியில் நடைபெற்ற இந்தக் ‘கொச்சி காயல் சமரம்’ (ஏரியில் வைத்து நடத்தப்பட்டப் போராட்டம்), ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்கு இந்த மண்ணில் உரிமை கிடையாது என்றும், ஒற்றுமையாக ஒன்றுகூடி பொதுக் கூட்டம் நடத்துவதற்கு உரிமை கிடையாது என்றும் காலம் காலமாக சாதிய ரீதியாகக் கட்டுப்படுத்தி வைத்திருந்த இந்திய சாதி அமைப்பிற்கும், வருணாசிரம தர்மத்திற்கும் எதிராக கொச்சியில் வாழும் ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் கிளர்ந்தெழுந்து நடத்திய முதல் போராட்டம் என்று இதைக் குறிப்பிடலாம்.

மட்டுமல்ல! சமூக வரலாற்றில் இந்தக் ‘காயல் சமரம்’, புலையர் மகா சபையின் பிறப்பும் பொன்னெழுத்துக்களால் பொறிக்கப்பட வேண்டியவைகளாகும்.

சிங்காரவேலரின் ஓயாத தொண்டு

பா. வீரமணி

சிங்காரவேலர் அரசியல்தளத்திலும், தொழிற் சங்கக் களத்திலும் தொடர்ந்து இடையறாது பணியாற்றிக் கொண்டே இருந்திருக்கிறார். எழுபது வயதைக் கடந்து மூப்புத் தோன்றியபோதும், நோய் தொந்தரவு மிகுந்தபோதும் அவர் தளராமல் ஊக்கத் தோடு தொண்டாற்றி வந்திருக்கிறார். இவற்றுக் கிடையே தொடர்ந்து வாசித்துக் கொண்டும் சிந்தித்துக் கொண்டும், அவற்றை வெளிப்படுத்தும் வண்ணம் எழுதிக் கொண்டும், மேடைகளில் உரையாற்றிக் கொண்டும் இருந்திருக்கிறார். காற்று எல்லாத் திசைகளிலும் வீசுவதைப் போல இவரும் மக்கள் தொண்டில் அனைத்து நிலையிலும் உழைத்திருக்கிறார். போதுமான போக்கு வரத்தும், விரைந்த தகவல் தொடர்பும் இல்லாத காலகட்டத்தில் அவர் திட்டமிட்டு முயன்று உழைத்திருக்கிறார். அவரது வாழ்க்கையை நோக்கு மிடத்து வள்ளுவரின் குறட்பாதான் நினைவுக்கு வருகிறது.

துன்ப முறவரினும் செய்க துணிவாற்றி

இன்பம் பயக்கும் வினை - 669.

இக்குறட்பாவுக்கு ஏற்பவே அவரது வாழ்வு தொடர்ந்திருக்கிறது. இதற்கு அவர் வாழ்க்கையில் நிகழ்ந்த ஒரு நிகழ்வை எண்ணிப் பார்த்தால் உண்மை விளங்கும். தந்தை பெரியார் நடத்திய குடியரசு இதழில் --2-1933இல் சிங்காரவேலர் ஓர் சிறு அறிக்கையை வெளியிட்டிருக்கிறார். அந்த அறிக்கையைக் கீழே காணலாம்.

அறிக்கை

(ம. சிங்காரவேலு B.A., B.L.,)

அன்பு மிகுந்த சமதர்ம தோழர்களே! ஈரோடு, விருதுநகர், மாயவரம், வேலூர், காஞ்சி முதலிய ஊர்களிலிருந்து எனது திரேக நிலைமையைக் கேட்க விரும்புகிறார்கள். கூடுமானால் குறிப்பிட்ட தேதிகளில் அந்தந்த இடங்களில் கூட்டங்களுக்கு வரும்படியும் கேட்டுக் கொள்கிறார்கள். முதலில் எனது தேகநிலைமை படுக்கையுடன் கிடக்க வேண்டிய நிலையில் நிற்கிறது. கண்களைத் திறக்க

முடியவில்லை. உபாதை சற்றுக் குறைந்து வருகிறது. குறைந்தது இன்னும் 15 நாள் வரை படுக்கையில் இருக்க வேண்டுமென்று என் டாக்டர்கள் கூறு கிறார்கள். எனக்கு வந்திருக்கும் நோயை அக்கி (HERPES) என்று கூறுகின்றனர். விசேஷமாக உழைப்பினால் வந்ததென்றும் அபிப்பிராயம். ஆனால், எனது தேகம் கிஞ்சித்தாயினும் இடம் கொடுக்குமாயின், எனது தோழர்களுக்கு உழைக் காமல் யாருக்கு எந்தேகம் உபயோகப்படப் போகிறது? மாமண்டூர் 1000 குடிமக்கள் தோழர் களைச் சந்திக்க முடியவில்லையே என்ற மனக் கவலை இருந்துகொண்டு வாட்டுகிறது. என் செய்வேன்? யாரைத் திருப்தி செய்வது? டாக்டர் உத்தரவை மீறி ஒற்றைக் கண்ணைத் திறந்து இந்தக் கஷ்டத்தை தெரிவித்துக் கொண்டாகி விட்டது. இந்த மாதக் கடைசியில் தேகம் முற்றிலும் குணப் படுமென்று நம்புகிறேன். தோழர்களைப் போய் பார்க்கும்படி மனம் தூண்டுகின்றது. ஆனால் என் செய்வேன்? தேகம் என்னை விடவில்லையே! சற்று மன்னித்தருளவும்.” - குடியரசு 26-2-33.

இந்த அறிக்கையில் ஒரு வரலாற்றுச் செய்தி ஒன்று உள்ளது. அதனைப் பின்னர் நோக்குவோம். இந்த அறிக்கையைக் குடியரசில் வெளியிடுவதற்கு மூன்று வாரங்களுக்கு முன்னர்தான் காஞ்சிபுரத்தில் மாமண்டூர் உழவர்களைப் பற்றி 1-2-33, 2-2-33, 3-2-33 ஆகிய மூன்று நாட்களிலும் அவர்களைக் குறித்துத் திட்டப் பாங்கோடு பேசியுள்ளார். மீண்டும் 6-2-33 அன்று மாமண்டூர் பிரச்சினை குறித்துப் பேசியுள்ளார். சரியான போக்குவரத்தும், மருத்துவ வசதியும் இல்லாத அக் காலத்தில், 73 வயதைக் கடந்த முதியவர் இவ்வாறு மீண்டும் மீண்டும் மேடையில் தோன்றியுள்ளார். தந்தை பெரியார் 90 வயதைக் கடந்தும், மூத்திரப் பையைச் சுமந்து கொண்டே நாள்தோறும் பட்டி தொட்டி யெல்லாம் சுற்றிச் சுற்றிப் பேசியுள்ளார். பகுத்தறி வாளர்கள் இப்படித்தான் இருப்பார்கள் போலும்! இவர்கள் அன்றோ உண்மை மானிடர்! காஞ்சி புரத்தில் சிங்காரவேலரும் அவருடன் மற்ற தலைவர் களும் சென்று உரையாற்றியதைக் குடியரசு 12-2-33

அன்று ஒரு செய்தியாக வெளியிட்டுள்ளது. அச்செய்தியைக் கீழே பார்க்கலாம்.

காஞ்சிபுரத்தில் சுயமரியாதை முழக்கம் தோழர்களின் சொற்பொழிவுகள்

1, 2, 3-2-33-இல் நடந்த நிகழ்ச்சிக்குச் சென்னையிலிருந்து தோழர்கள் எம். சிங்காரவேலு பி.ஏ., பி.எல்., எஸ்.வி. லிங்கம், காரைக்குடி இராம. சுப்பையா, சு.ப. விசாலாட்சி, முதலியவர்கள் காரிலும், காரைக்குடி ப. ஜீவானந்தம், புவானூர் அ. பொன்னம்பலனார் முதலியோர் பஸ்ஸிலும் 31-3-33 செவ்வாய் மாலை இங்கு வந்து சேர்ந்தார்கள்.

1-2-33 புதன்கிழமைக் கூட்டம்

மாலை 6-மணிக்கு ஆடிசன்பேட்டை ஜவுளிக் கடை சத்திரத்தில் பெருந்திரளான கூட்டத்தினிடையே தோழர் எம். சிங்காரவேலு பி.ஏ., பி.எல்., அவர்களின் தலைமையில் தோழர் ப. ஜீவானந்தம் “காங்கிரசும் பொதுவுடைமையும்” என்பது பற்றியும் தோழர் சு.ப. விசாலாட்சி அவர்கள் “பெண்களும் சுயமரியாதையும்” என்பது பற்றியும் தோழர் அ. பொன்னம்பலனார் “பார்ப்பனியம்” என்பது பற்றியும் பொதுமக்கள் மனங்கசியுமாறு பேசினார்கள். தலைவர் முடிவுரைக்குப்பின் இரவு 9-30 மணிக்கு கூட்டம் இனிது கலைந்தது.

2-2-33 வியாழக்கிழமை கூட்டம் மாலை 6-மணிக்குச் சங்குசாப் பேட்டை மைதானத்தில் தோழர் ம. சிங்காரவேலு அவர்கள் தலைமையிலேயே தோழர் ப. ஜீவானந்தம் அவர்கள் “இந்தியாவும் ரஷ்யாவும்” என்பதைக் குறித்தும், தோழர் அ. பொன்னம்பலனார் அவர்கள் சமதர்ம இயக்கத்தின் அவசியம் பற்றியும் தோழர் எஸ்.வி. லிங்கம் அவர்கள் கராச்சி காங்கிரஸ் திட்டத்தின் சூழ்ச்சியைப் பற்றியும் விரிவாகப் பேசினார்கள். தலைவர் முடிவுரையில் காஞ்சிபுரத்திற்கு 8 மைல் தூரத்திலுள்ள மாமண்டூர் கிராமத்தில் நிலச் சொந்தக் காரர்களுக்கு (பார்ப்பன ஐயங்கார்கள்)ம் பயிரிடுவோர்களாகிய விவசாயிகளுக்கும் (நாயக்கர்க்கும், ஆதிதிராவிடர்க்கும்) ஏற்பட்ட வாரத் தகராறுகளினால் விவசாயத் தொழிலாளிகள் வேலை நிறுத்தம் செய்திருப்பதனால் அவர்களின் பசிக்கு உதவி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு கூட்டத்தை இரவு 9-மணிக்கு கலைத்தார்.

3-2-33 வெள்ளிக்கிழமைக் கூட்டம்

நோட்டீஸில் அறிவித்திருந்தபடி பெரிய காஞ்சி புரம் பதினாறுகால் மண்டபத்தில் நடக்கவிருந்த

கூட்டம் நடைபெறின் தங்கள் அயோக்கியத்தனம் வெளிப்படுமென அஞ்சி, முன் 22-1-33-இல் செய்த படியே பார்ப்பனர்கள் என்று சொல்லிக் கொண்டவர்கள், அம்மண்டபத்தில் ஒரு கல்லில் செதுக்கப்பட்டிருந்த ஆறுதலை சாமி என்ற கற்சிலைக்கு அபிசேகமெனப் பெரிய மேளங்களை அடித்துக் கொண்டிருந்தபடியால் அடுத்தாற் போலுள்ள தேரடி மைதானத்தில் (பெரிய காஞ்சிபுரம்) மாலை 6-மணிக்குத் தோழர் ம. சிங்கார வேலு பி.ஏ., பி.எல்., அவர்கள் தலைமையில் கூட்டம் கூடிற்று. அது சமயம் தோழர் அ. பொன்னம்பலனார் “மூடப் பழக்க வழக்கம்” என்னும் பொருள்குறித்தும் தோழர் ப. ஜீவானந்தம் “இந்த இயக்கத்தின் முன்னிற்கும் வேலை” என்பது குறித்தும், தோழர். எஸ்.வி. லிங்கம், மாமண்டூர் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம் என்பது பற்றியும், காஞ்சிபுரவாசிகள் அவர்களுக்கு உணவு அளிக்க வேண்டிய அவசியத்தைப் பற்றியும் விரிவாகப் பேசினார். மேலும், காங்கிரசுக்காரர்கள் கேட்ட கேள்விகளுக்கு எஸ்.வி. லிங்கம் அவர்களால் செவ்வனே பதிலிறுக்கப்பட்டு, தலைவர் முடிவுரைக்குப் பின் கூட்டம் இனிது முடிந்தது. சீக்கிரத்தில் ஜில்லா மாநாடு கூட்ட பெருமுயற்சியுடன் வேலை செய்யப்பட்டு வருகிறது.

கூட்டத்தை நடத்த பேராதரவு காட்டிய தோழர்கள் மு. ரங்கசாமி நாயக்கர், ந. சையத் காசிம், சுல்தான் பேக் முதலியவர்கள் போற்றுதற் குரியவராவார்கள். - குடியரசு 12-2-33-ஒரு நிருபர்.

சிங்காரவேலர், காஞ்சிபுரத்தில் தொடர்ந்து மூன்று நாள்களில் உரையாற்றியதுடன் மீண்டும் அங்கே 6-2-33 அன்றும் உரையாற்றச் சென்று உள்ளார். அந்நிகழ்ச்சியையும் குடியரசு வெளியிட்டிருப்பதைக் கீழே நோக்கலாம்.

காஞ்சிபுரம் - விவசாயத் தொழிலாளர் பொதுக்கூட்டம்

6-2-33 ஆம் தேதி மாலை 6-30மணிக்கு ஆடிசன்பேட்டை ஜவுளிக்கடைச் சத்திரத்தில் தக்கோலம் தோழர் செல்லப்பன் அவர்கள் தலைமையில், சென்னைத் தோழர் எம். சிங்காரவேலு பி.ஏ., பி.எல்., அவர்கள் செய்யாறு தாலுக்கா, 106-நெ, மாமண்டூர் கிராமத்தில் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் வேலைநிறுத்தம் செய்திருப்பதை ஆதரித்து தொழிலாளிகளுக்குக் காஞ்சி வியாபாரிகள் பொருளுதவி செய்து ஆதரிக்க வேண்டுமென்று பேசினார்கள். பிறகு தலைவரவர்கள் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்தார்.

“செய்யாறு தாலுக்கா நெ-106, மாமண்டூர் கிராமத்திலிருக்கும் விவசாயத் தொழிலாளிகளுக்கும்,

முதலாளிகளுக்கும் வராக விஷயத்தில் தகராறு ஏற்பட்டிருப்பதால், தொழிலாளிகள் சுமார் 27 தினங்களாக வேலை நிறுத்தம் செய்திருக்கிறார்கள். வேலை நிறுத்தத்தை முன்னிட்டு தொழிலாளிகளுக்கு மிகவும் பசி அதிகரித்திருப்பதால் காஞ்சி வியாபாரிகள் பொருளுதவி செய்து விவசாயத் தொழிலாளிகளை ஆதரிக்க வேண்டுமென்று இந்தக் கூட்டம் தீர்மானிக்கிறது.”

இதை நாத்திகத் தோழர் சி.கே. குப்புசாமி அவர்கள் ஆதரித்துப் பேசியதும், தலைவர் முடிவுரைக்குப்பின் கூட்டம் கலைந்தது. குடியரசு 26-2-33 -ஒரு நிருபர்.

இந்த மூன்று செய்திகளையும் ஒப்பிட்டு நோக்கினால் மாமண்டூர் உழவர்களின் வேலை நிறுத்தமே அக்கூட்டங்களில் முக்கியப் பொருளாக இருந்துள்ளது. அதற்குப் பெருங்காரணம் சிங்கார வேலரே ஆவார். மாமண்டூர் போராட்டம் குறித்துக் குடியரசில் 12-2-33 அன்று தனியாக ஒரு கட்டுரையும் எழுதியுள்ளார். இதற்கு முன்னர் ஏற்கனவே நாம் இக்கட்டுரையில் அவரது நான்கு கூட்ட நிகழ்ச்சிகளைப் பார்த்தோம். அதற்கு அடுத்துதான் ஒரு கட்டுரையையும், எழுதியுள்ளார். இவற்றிலிருந்து அப்போராட்டம் அவரை எத்துணையளவு பாதித்துள்ளது என்பதை உணரலாம். அப்போராட்டம் 27 நாட்களுக்கு மேல் தொடர்ந்து நடந்ததாலும், அந்நாள்வரை ஏழை உழவர்களின் பட்டினியைக் கருதியும் அவர் நண்பர்களுடன் மாமண்டூர் சென்று நேரடியாகப் பண்ணையாளர் களிடத்தும், உழவர்களிடத்தும் விவாதித்திருக்கிறார். ஆனால், பண்ணையுரிமையாளர்கள் உடன் பாட்டுக்கு இசையவில்லை.

இதிலொரு முக்கிய செய்தியும் உள்ளது. சிங்காரவேலர் மாமண்டூர் சென்றபோது அங்கு முக்கிய பண்ணையாளராக இருந்தவர் பார்த்த சாரதி அய்யங்கார் என்பவரும் ஒருவர். அவர் சிங்காரவேலரின் பழைய நண்பராக இருந்தும் அவரும் இசையவில்லை. அதனால் போராட்டம் நீடித்தது. பண்ணையாளர்கள் இறுதி வரை உடன் பாட்டுக்கு இசையவில்லை. முதலில் உழவர்கள் வயல்களில் இறங்கி வேலை செய்யட்டும்; அடுத்துதான் பேச்சுவார்த்தை என்றனர். பண்ணையாளர்கள் உழவர்களோ, இதுவரை கொடுத்த கூலி மிகக் குறைவு, ஆதலால் கூலி எவ்வளவு என்பதை முதலில் கூறினால்தான் வயல்களில் இறங்குவோம் என்றனர். இதனால் போராட்டம் 27 நாட்களுக்கு மேல் தொடர்ந்தது. இதன் காரணமாக ஏழை உழவர்கள் பசி, பட்டினியில் வாடினர். இது

குறித்துச் சிங்காரவேலர் எழுதியிருப்பது நம் கவனத்திற்கு உரியது.

“வேலை நிறுத்தம் எந்தக் காரணத்தால் நேர்ந்தபோதிலும் சுமார் 1000 மக்கள் பசியும் பட்டினியுமாக வதைபடுவது சகிக்க முடியாத காட்சியாகும். இதனைக் காஞ்சிபுர வாசிகளுக்கு எடுத்துக் காட்டினோம். நமக்கு ஜாதி-சமய வித்தியாசத்தைக் குறித்துக் கவலையில்லை. யாராயிருப்பினும் கஷ்டகாலத்தில் உதவிபுரிவதே மானசீகமாகும். முதலாளி-தொழிலாளிகளுக்கிடையே நேரிடும் போராட்டத்தில் வதைந்து சிதைந்து போகிறவர்கள் தொழிலாளிகளே. அந்த விதமான திட்டத்தில் நமது கடமை இவ்விதத்தவர் களுக்கு உதவிபுரிவதே புருஷலட்சணம் என்போம். ஆனால் ஒன்று சொல்லக் கடமைப்பட்டுள்ளோம். ஏழைகள் பசி பொறுக்காமல் சரணாகதி அடையாளம். ஆனால் அந்த வருத்தம் மனத்தில் இருந்தே வரும். இதனால் இரு தரத்தாரும் சுகமடைய மாட்டார்கள்.

சில போலீஸார் ஏழைகளை வேலைக்குப் போகும்படி பயமுறுத்துகிறதாகவும் கேள்வி; அது உண்மையானால் வெறுக்கத்தக்கதே; தொழிலாளி-முதலாளி போராட்டத்தில் அதிகாரிகள் நடுநிலைமை வகிப்பதுதான் அழகு என்போம். அதற்கு மாறாக நடந்தால் நியாயத்திற்கும், நீதிக்கும் பொருந்தா வென அறிய வேண்டும்” - குடியரசு 12-2-17

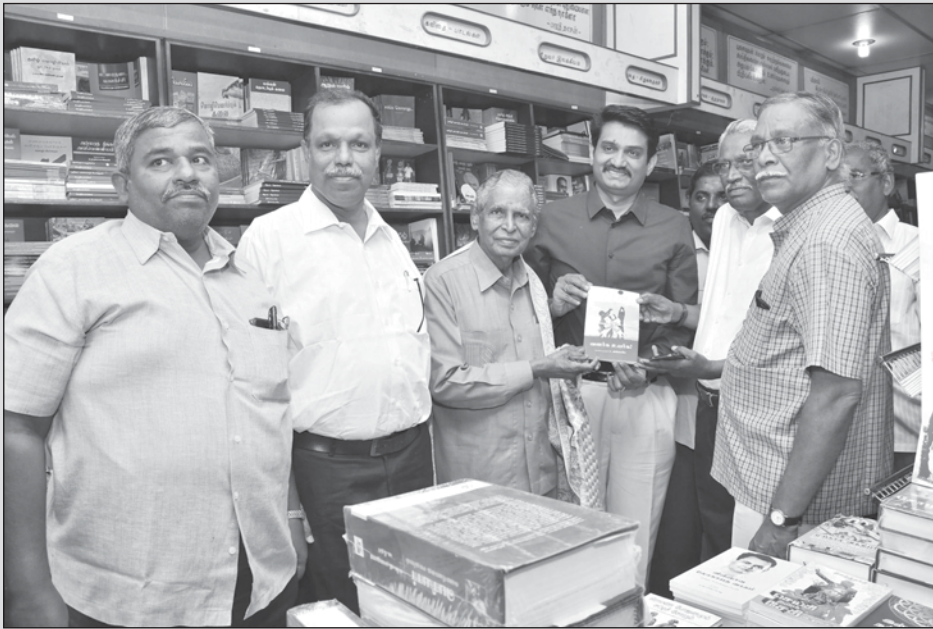
உழவர்களின் பசிப்பினியை அறிந்து, அவர் வருந்தி எழுதியதோடன்றி, அவர்களின் பசியைக் களைய ஒரு வண்டி நெல்முட்டைகளை அவர் களுக்கு அனுப்பியதுடன் காஞ்சிபுரத்திலுள்ள தம் நண்பர்களை உதவி செய்ய வேண்டியுள்ளார். இதனை மேற்குறித்த கட்டுரையில் பதிவு செய்துள்ளார். மற்றும் வேலை நிறுத்தத்தை முன்னிட்டுப் போலீஸார் உழவர்கள் மீது III-சட்டப்பிரிவுக்குள் வழக்குப் போட்டுள்ளனர். அவர் அதனையும் அக் கட்டுரையில் கடிந்து எழுதியதுடன், காஞ்சிபுரத்திலுள்ள வழக்கறிஞர்கள் அவ்வழக்கினை தள்ளுபடி செய்ய உதவுமாறு வேண்டுகோளும் விடுத்துள்ளார். அவ்வேண்டுகோள் விட்டபோது சிங்காரவேலர் உடல்நலம் குன்றி இருந்துள்ளார். சிங்காரவேலர் இவ்வாறான உதவிகளைச் செய்ததுடன், மாமண்டூர் உழவர்களின் பசித்துயரை நீக்க சென்னை-மற்றும் காஞ்சிபுரத்திலுள்ள அன்பர்கள் பொருளையோ அரிசியையோ உடனே வழங்கி உதவி செய்யுமாறும், அவ்வாறு செய்ய விரும்புவர்கள் திருக்குப்புசாமி எண் 40, இராஜவீதி, பெரிய காஞ்சிபுரம் எனும் முகவரிக்கு அனுப்பிவிடுமாறு அதே கட்டுரையில் அறிவிப்புச் செய்துள்ளார்.

சிங்காரவேலர் எதனைச் செய்தாலும், அதனைச் சமூக இயக்கமாக மாற்றும் முயற்சியுடையவர். மாமண்டூர் உழவர் போராட்டம் குறித்துத்தாம் பேசியதோடன்றிப் பிறரையும் பேச வைத்துள்ளார். அந்த அடிப்படையில் தான் 3-2-33 அன்று பெரிய காஞ்சிபுரம் தேரடி மைதானத்தில் எஸ்.வி. லிங்கம் அவர்களைப் பேச வைத்துள்ளார். இவ்வாறு பேசவைத்ததுடன் 6-2-33 அன்று, காஞ்சிபுரத்தின் ஆடிசன்பேட்டை ஜவுளிக்கடை மைதானத்தில் நிகழ்ந்த பெருங்கூட்டத்தில் உழவர்களின் துயர்களைய ஒரு தீர்மானத்தை எல்லோர் சார்பிலும் நிறைவேற்றிப் பதிவு செய்துள்ளார்.

சிங்காரவேலர் இந்த மாமண்டூர் பிரச்சினையில் மட்டுமின்றி தொடக்கக் காலந்தொட்டே, தொழிலாளர் மற்றும் உழவரிடத்து ஆழ்ந்த அக்கறையுடனும், கொள்கைத் திட்டத்துடனும் செயல்பட்டு வந்தார். காங்கிரசு பேரியக்கத்தில் இருந்த போது, 1922-ஆம் ஆண்டில் கயாவில் நடந்த அகில இந்திய காங்கிரசு மாநாட்டில் தொழிலாளர்-உழவர் ஆகியோரைக் குறித்து ஒரு வேலைத் திட்டத்தை உருவாக்க வேண்டுமென்று முதன் முதலில் திட்டம் வைத்தவர் அவர்தான். அதனால், அவ்வியக்கம் அவரை உறுப்பினராக இணைத்து, தொழிலாளர் நலக்குழுவை அமைத்தது. குறிப்பிடத்

தக்கது. இந்தியாவிலேயே தொழிலாளர் தினமான மே தினத்தை முதன் முதலில் 1-5-1923 அன்று கொண்டாடியதோடு அதே நாளில் அதே போன்று முதன் முதலாக ஆங்கிலத்தில் LABOUR AND KISSAN GAZHATTEE என்ற ஆங்கில மாத இதழைத் தொடங்கி நடத்தியதுடன் பின்னாளில் தொழிலாளர் என்ற இதழையும் அடுத்து தோழர் என்ற இதழை நடத்தியதும் இங்கு எண்ணிப் பார்க்கத்தக்கது. இவையெல்லாம் அவர் உழைக்கும் மகளிடத்துக் கொண்ட ஈடுபாட்டையும் அவர்களை உயர்த்த அவர் கொண்ட கொள்கையையும் வெளிக்காட்டுவனவாகும்.

1921-ஆம் ஆண்டில் சென்னையில் பி அண்டு சி மில் வேலை நிறுத்தம் பல மாதங்களாகத் தொடர்ந்த போது, தொழிலாளர்கள் ஊதிய மின்றி பசி, பட்டினியால் வாடியபோது, அப்போது திருச்சியில் நிகழ்ந்த காங்கிரசு மாநாட்டின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்து, காங்கிரசு சார்பில் தொழிலாளர் க்கு ரூ.10,000/- வழங்கக் காரணமாக இருந்திருக்கிறார். மேலும், தொழிற்சங்கத் தலைவர்களுடன் இணைந்து மயிலை, திருவல்லிக்கேணி, புதுப்பேட்டை, போன்ற பகுதிகளில் மடிப்பிச்சை ஏந்திப் பொது மக்களிடத்து உணவுப்பொருள்களையும், பணத்தையும் பெற்றுத் தொழிலாளர்களுக்கு வழங்கியுள்ளார். இவை போன்ற செயல்பாடுகள் அவரது வாழ்க்கையில் பல உள்ளன. ●

17-02-2018 அன்று மதுரை என்.சி.பி.எச். விற்பனையகத்தில் பேராசிரியர் வின்சென்ட் எழுதிய 'வளர்க உயர்க' (என்.சி.பி.எச்.) நூலை ஓய்வு பெற்ற நீதிபதி க.சாமிதுரை வெளியிட மதுரை வழக்கறிஞர் சங்கத் தலைவர் கு.சாமிதுரை பெற்றுக்கொண்டார். விழாவில் என்.சி.பி.எச். மண்டல மேலாளர் அ.கிருஷ்ணமூர்த்தி மற்றும் முனைவர் பா.அனந்தகுமார் ஆகியோர் கலந்து கொண்டனர்.

குழந்தை இலக்கியமும் ஓவியமும்

சுகுமாரன்

சமீபத்தில் நடந்த சென்னைப் புத்தகக் காட்சியில் நான் கண்ட காட்சி இது. ஒரு பையன் தான் விரும்பிய புத்தகத்தை வாங்கித் தரும்படி தன் தந்தையிடம் கேட்கிறான். தந்தை புத்தகத்தை வாங்கிப் பார்க்கிறார். அவர் கண்களில் திருப்தி தெரியவில்லை. புத்தகத்தின் பெயர் 'சுறு சுறு நத்தை.' ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் படம்தான் பெரிதாக இருக்கிறது. பக்கத்துக்கு இரண்டு வாக்கியங்கள்தான் இருக்கின்றன. கொடுக்கிற காசுக்கு நிறைய எழுதப்பட்டிருக்க வேண்டாமா? என்று நினைக்கிறார், அப்புத்தகத்தை ஒதுக்கித் தள்ளி விடுகிறார்.

ஒரு படம் ஆயிரம் வார்த்தைகளுக்குச் சமம் என்பதை அவர் அறியவில்லை. மேலும் அந்த ஆறு வயது பையனுக்கு அந்தப் புத்தகம்தான் ஏற்றது என்பதையும் அவர் உணரவில்லை.

தமிழில் வெளிவரும் குழந்தை இலக்கிய நூல்களைப் பார்க்கும் போது ஓவியத்தின் (illustration) முக்கியத்துவம் இன்னும் புரிந்துகொள்ளப் படவில்லை என்றே தோன்றுகிறது.

புத்தகம் பற்றி குழந்தையின் பார்வையை அழகாகச் சொல்லுகிறது. குழந்தைக் கவிஞர் அழவள்ளியப்பாவின் பாடல் ஒன்று.

‘அப்பா வாங்கித் தந்தது
அருமையான புத்தகம்
அதில் இருக்கும் படங்களோ
ஆஹா மிக அற்புதம்!
யானை உண்டு, குதிரை உண்டு
அழகான முயலும் உண்டு
பூனை உண்டு, எலியும் உண்டு
பொல்லாத புலியும் உண்டு
அப்பா வாங்கித் தந்தது
அருமையான புத்தகம்
பந்து உண்டு, பட்டம் உண்டு
பம்பரமும் கூட உண்டு.
இன்னும் அந்தப் புத்தகத்தில்
எத்தனையோ படங்கள் உண்டு
அப்பா வாங்கித் தந்தது
அருமையான புத்தகம்
அதில் இருக்கும் படங்களோ
ஆஹா, மிக அற்புதம்!

குழந்தை இலக்கியப் புத்தகங்களில் ஓவியத்தின் முக்கியத்துவத்தை குழந்தைக் கவிஞர் புரிந்து கொண்டிருந்ததால்தான் தன்னுடைய பாடல்கள் தொகுதியான ‘சிரிக்கும் பூக்கள்’ நூலுக்கு புகழ் மிக்க ஓவியர்களான திருவாளர்கள் உமாபதி, லதா, சுப்பு, விஜயன், ஆழி.வே.ராமசாமி ஆகியோரின் ஓவியங்களை வாங்கி சேர்த்திருந்தார்,

ஒரு ஓவியம் கூட இல்லாமல் தமிழில் குழந்தை இலக்கிய நூல்கள் வந்து கொண்டிருப்பதைப் பார்க்கும்போது ஐந்து ஓவியர்களை அழவள்ளியப்பா பயன்படுத்தியிருந்தது அவரின் அக்கறையை உணர்த்தும்.

குழந்தைகளை வாசிக்கத் தூண்டுவது படங்களே. (Pictures Motivate Children to Read) வார்த்தைகளின் உலகத்தில் நுழைய சித்திரங்களே முதல்படி. முதன் முதலில் படிக்க ஆரம்பிக்கும் குழந்தைகளுக்கு வண்ண ஓவியங்கள் குதூகலத்தை ஏற்படுத்துவதாக ஓர் ஆய்வு சொல்லுகிறது.

பொன்னியின் செல்வன், கடல்புறா, சிவகாமியின் சபதம் தொடர்கதைகளாக வந்த போது அதில்

இடம்பெற்ற ஓவியங்களே பெரியவர்களைக் கூட படிக்கத் தூண்டியது. குழந்தைகளையும் புத்தகத் திற்குள் கொண்டு வருவதற்கு ஓவியம்தான் காரணமாக அமைகிறது. ஆனால் தமிழில் வெளிவந்திருக்கும் குழந்தை இலக்கிய நூல்களைப் பார்க்கும் போது ஓவியத்தின் முக்கியத்துவம் புறக்கணிக்கப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது.

அன்பை வளர்க்கும் கதைகள், பண்பை வளர்க்கும் கதைகள், அறிவை வளர்க்கும் கதைகள், நீதிக் கதைகள், அறிவுரைக் கதைகள், நன்னெறிக் கதைகள், தாத்தா சொன்ன கதைகள், பாட்டி சொன்ன கதைகள், பாட்டி சொல்லாத கதைகள், குழந்தைகளுக்கு தெனாலிராமன் கதைகள், மரியாதை ராமன் கதைகள், சிறுவர்களுக்கு ஆத்திசூடிக் கதைகள், திருக்குறள் கதைகள், சிறுவர்களுக்கு அயல் நாட்டுக் கதைகள், பல நாட்டுக் கதைகள், நாடோடிக் கதைகள், குழந்தைகளுக்கு புத்தி புரட்டும் கதைகள், அருள் நெறிக் கதைகள், சிரிக்க வைக்கும் கதைகள், சிந்திக்க வைக்கும் கதைகள், நல்லொழுக்கக் கதைகள், குறள் கூறும் அறிவுரைக் கதைகள் என்று வெளிவந்திருக்கும் நூல்களில் அட்டையைத் தவிர உள்ளே எந்த ஓவியங்களும் இல்லை.

மேலே கண்ட நூல்களின் பெயர்கள் ஒரு உதாரணத்துக்குத்தான், மேற்படி கதை நூல்கள் 9 முதல் 14 வயது வரை உள்ள குழந்தைகளே படிக்க முடியும். தமிழில் வரும் குழந்தை இலக்கிய நூல்களில் ஐந்து சதவீதம்கூட 4 முதல் 8 வயது வரை உள்ள குழந்தைகளுக்கு வரவில்லை.

பெரிய குழந்தைகளுக்கான கதை நூல்களாக இருந்தாலும் ஓவியர்கள்தான் படிக்கத் தூண்டும். படங்களையும் சொற்களையும் கொண்டே குழந்தை இலக்கிய நூல்கள் உருவாக்கப்படுகிறது.

தமிழ்க் குழந்தை இலக்கிய நூல்களில் ஓவியம் இந்தளவிற்கு புறக்கணிக்கப்பட்டிருப்பதற்கு ஏதாவது சிறப்பான காரணங்கள் இருக்கிறதா? என்று சிந்திக்க வேண்டியதிருக்கிறது.

‘குழந்தைகளுக்குத்தானே என்று ஓவியம் சாதாரணமாக இருக்கக் கூடாது. அவர்களுக்குத் தான் விசேஷமாக இருக்க வேண்டும்’ என்று சிறுவர் மணி ஆசிரியர் ஓவியர் சி.மணியின் கூற்றிலிருந்து ஓவியர்கள் குழந்தை இலக்கியத்திற்கு ஓவியத்தின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்தே இருக்கிறார்கள் என்பதை அறிய முடிகிறது.

பிறகு எங்கே பிரச்சினை?

‘பதிப்புத் துறையிலுள்ள பொருளாதார விதி ஓவியத்தைத் தீர்மானிக்கிறது’ என்று ஓவியர் டி.என்.ராஜன் கூறுவது கவனிக்கத்தக்கது.

நூலகத்துறை புத்தகத்தை வாங்குவதில் ‘பாரம்’ கணக்கை கடைப்பிடிக்கிறது. அதில் ஓவியத்திற்கு எங்கே இடம் இருக்கிறது? மேலும் அத்துறையிலுள்ள ஊழல் நடைமுறைகள் பதிப்பாளர்களை ‘பாஸ்ட் புட்’ போல் புத்தகங்களைத் தயாரிக்க வைக்கிறது. அதனால் பாதிக்கப்பட்டிருப்பது தமிழ்க் குழந்தை இலக்கியமும் குழந்தைகளுமே!

கதையின் ஒரு சம்பவத்தை வார்த்தைகளை விட 60,000 தடவை வேகத்தில் ஒரு படம் உணர்த்தி விடுகிறது. அப்படியென்றால் அத்தகைய வலிமையான ஒரு படத்தை வரையும் ஓவியரின் வேலை எவ்வளவு கடினமானது என்பதை புரிந்துகொள்ள முடியும்.

ஓவியரிடமிருந்து வலிமையான படத்தைப் பெறுவது என்பது சாதாரண வேலை அல்ல. ஆனால் இங்கே பொறுப்பற்ற முறையிலே எல்லாம் நடக்கிறது.

ஆங்கிலத்தில் வரும் குழந்தை இலக்கிய நூல்களில் எழுத்தாளரின் பெயரோடு ஓவியரின் பெயரும் சம அந்தஸ்தில் இடம் பெறுகிறது. இங்கே ஓவியரின் பெயரை தேடிக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும். தேடினாலும் பல புத்தகங்களில் கிடைக்காது.

குழந்தை இலக்கிய நூலைப் பொறுத்தவரை ஓவியரும் ஒரு படைப்பாளியே.

ஓவியம் கதையை இன்னொரு முறை கூடின பரிமாணத்தில் சொல்லுகிறது. (illustration retell the story and more).

நூலின் உள்ளடக்கத்தை (Text) ஓவியங்களே தெளிவுபடுத்துகிறது, காட்சிப்படுத்துகிறது, அழகுப் படுத்துகிறது.

இவற்றை முழுமையாகப் புரிந்துகொண்ட எழுத்தாளரோ, பதிப்பாளரோ இல்லை என்பதை தமிழில் வரும் பெரும்பாலான குழந்தை இலக்கிய நூல்கள் சொல்லாமல் சொல்லுகிறது.

ஓவியம் கதையில் இடம்பெறும் பாத்திரங்களை அச்ச அசலாக சித்தரிக்க வேண்டும். (உம்) உயரமானவன், நீண்ட அங்கி அணிந்திருந்தான் என்று வருணனை இருந்தால் ஓவியம் அவ்வாறு இருக்க வேண்டும்.

விலங்குகளின் உணர்ச்சிகள் கூட ஓவியங்களில் வெளிப்பட வேண்டும். கோழி கிறுக்கலாக

இருக்கும் கோட்டு படங்களில் அதை எப்படி எதிர்பார்ப்பது?

ஓவியங்கள் புதுமையாக அமைவது குழந்தைகளைக் கவரும். குறைந்த காசு, கால அகவாசத்தில் வரையப்படுவதில் என்ன புதுமை இருக்கும்?

உள்ளடக்கத்தை புலப்படுத்தவே ஓவியம் இடம் பெறுகிறது. ‘ஏழு சித்திரக்குள்ளர்களும் இளவரசியும்’ என்ற புத்தகத்தில் எந்த ஓவியங்களும் இல்லை. குழந்தைகள் சித்திரக்குள்ளர்களை எப்படி புரிந்து கொள்வது?

‘மாணவர் லட்சியக் கதைகள்’ என்றொரு புத்தகம், ஓவியங்கள் இடம்பெற்றிருக்கிறது. படங்கள் குழந்தைகளைக் கவரும் விதத்தில் இல்லை. ஓவியங்களில் குழந்தை முகமே இல்லை. பெரியவர்களின் முகம் தெரிகிறது. அட்டையில் ஓவியரின் பெயரும் இல்லை. நூல் விளக்கம் பகுதியிலும் இல்லை.

‘ஜப்பானியச் சிறுவர் கதைகள்’, வெளிநாட்டு கதைகளில் இடம் பெறும் ஓவியம் அந்தந்த நாட்டு மக்களின் முக அமைப்பு, உடை, சுற்றுப்புறங்களை வெளிப்படுத்த வேண்டும். அட்டையில் ஜப்பானிய குழந்தைகளின் புகைப்படம். அவ்வளவுதான். நூலில் ஒரு ஓவியம் இல்லை. இருந்திருந்தால் அது ஜப்பானிய முகத்திற்குப் பதில் ஐரோப்பிய முகத்தில் இருந்திருக்கும்.

குழந்தைகள் படிக்கும் பழக்கத்தில் மாட்டு வதற்கு புத்தகங்களில் இடம்பெறும் ஓவியங்களே தூண்டில்களாக இருக்கிறது. இதை ஆங்கிலத்தில் குழந்தை இலக்கிய நூல்களாக வெளியிடுபவர்கள் புரிந்து கொண்டுள்ளார்கள். அதனால் பளபளப்புத் தாளில் வண்ண அச்சுடன் பெரிய சைசில் கெட்டி அட்டையுடன் நூல்களை வெளியிடுகிறார்கள். நூல்கள் வயது பிரிவை கருத்தில் கொண்டு வருகிறது.

சமீப காலத்தில் தமிழிலும் பளபளப்புதான், வண்ண அச்சு, பெரிய சைசு என்று குழந்தை இலக்கிய நூல்கள் வந்துள்ளது. அவை வயது பிரிவை கணக்கில் கொள்ளவில்லை. நூல் கதை பொதி சுமக்கிறது. நூல் பதிப்பு ஒரு கலை. அந்த கலையின் எந்த வாசனையும் இல்லாமல் குழந்தைக்கு குமரியின் ஒப்பனை செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

தமிழில் விரல் விட்டு எண்ணக்கூடிய சில பதிப்பகங்கள் குழந்தைகளின் வயது பிரிவை கருத்தில் கொண்டு பதிப்பை ஒரு கலையாகப் புரிந்துகொண்டு குழந்தை இலக்கிய நூல்களை வெளியிட்டு இருந்திருக்கிறார்கள்.

மானும் செடியும் (NCBH), பால்காரரின் பசு (CBT), சுறுசுறு நத்தை (TULIKA), ஓலை வெடி (Publi-

cation division), மாயக் கண்ணாடி (வானம்) போன்ற நூல்களை உதாரணங்களாகக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இன்றும் குழந்தைகள் விரும்பும் புத்தகம் சித்திரக் கதை (நிக்கொலாய் ரட்லோப்) சோவியத் புத்தகமாகும். ஆதிமனிதனின் முதல் மொழி சித்திரமே.

குழந்தையும் இரண்டு வயதிலேயே வரைய ஆரம்பித்து விடுகிறது. அவர்களின் கற்பனைக்கும் படைப்பாற்றலுக்கும் ஓவியம் உறுதுணை செய்கிறது.

குழந்தைகள் வரையும் ஓவியங்களை இதழ்களிலும் நூல்களிலும் பயன்படுத்துவது ஆக்கப் பூர்வமான விஷயமாகும். பஞ்சமிட்டாய், குட்டி ஆகாயம் ஆகிய சிறுவர் இதழ்கள் முழுவதும் குழந்தைகள் வரைந்த ஓவியங்களை பயன்படுத்தியிருப்பது பாராட்டத்தக்கது. ஓவியங்கள் மட்டுமல்ல கதைகளும் பாடல்களும் குழந்தைகள் படைத்தவையே. பெ. கருணாகரனின் 'அமேசான் காடுகளும் சஹாரா பாலைவனமும் எப்படித் தோன்றின?' என்ற சிறுவர் கதைகள் நூலில் குழந்தைகள் வரைந்த ஓவியங்களே இடம் பெற்றிருக்கிறது. நம்பிக்கை தரும் போக்குகள் இவை.

என்ற சிறுவர் கதைகள் நூலில் குழந்தைகள் வரைந்த ஓவியங்களே இடம் பெற்றிருக்கிறது. நம்பிக்கை தரும் போக்குகள் இவை.

படக்கதை நூல்கள் பற்றி குறிப்பிட வேண்டும். குழந்தைகள் வாசிப்பதில் சௌகரியத்தையும் மகிழ்ச்சியையும் படக் கதைகள் தருகின்றன. இதழ்களில் வரும் படக்கதைகளை குழந்தைகள் விரும்பிப் படிக்கின்றனர். படக்கதைகள் நூல்களாக வருவது குறைவாக இருக்கின்றன.

வாழ்க்கை வரலாறு, அறிவியல் நூல்கள் படப் புத்தகங்களாக ஆங்கிலத்தில் நிறைய வருகின்றன. தமிழில் குறைவு.

ஓவியங்களுக்கும் ஓவியருக்கும் முக்கியத்துவம் தந்தும் பதிப்பை கலையாக உணர்ந்தும் தமிழில் குழந்தை இலக்கிய நூல்கள் வெளிவர வேண்டும். இதுவே குழந்தைகளை புத்தகத்தை நேசிக்க வைக்க உதவும் வழி.

மக்கள் சிந்தனைப் பேரவை

வழங்கும்

தமிழக இளம் பேச்சாளர் மாநாடு

நாள்: 11-03-2018 ஞாயிறு - நேரம்: காலை 10 மணி முதல் 6 மணி வரை

இடம்: கஸ்தூரிபா காந்தி அரங்கம் வேளாளர் மகளிர் கல்லூரி, திண்டிவனம், ஈரோடு.

தமிழக அளவில் ஏற்கெனவே பேச்சுப் பயிற்சியுள்ள 30 வயதிற்கு உட்பட்டவர்கள் தமிழக அளவில் 1000 பிரதிநிதிகள் தேர்வு செய்யப்பட உள்ளனர்.

கல்லூரி மாணவர் அல்லது கல்லூரி முடித்து பணிக்குச் செல்வோருக்கு முன்னுரிமை அளிக்கப்படும்.

அரசியல் கட்சி மற்றும் இயக்கம் சார்ந்த பேச்சாளர்கள் தேர்வு செய்யப்படமாட்டார்கள்.

தலைசிறந்த சொற்பொழிவாளர்கள் இம்மாநாட்டில் பாராட்டி சிறப்பிக்கப்பட உள்ளனர்.

உலக அளவில் பேச்சுக் கலை தொடர்பான புத்தகங்கள், பேச்சாளர்களின் வாழ்க்கை வரலாற்று புத்தகங்கள் உள்ளிட்ட சிறப்புப் புத்தக அரங்கம் இடம்பெற உள்ளது.

மறைந்த தலைசிறந்த தமிழ்ச் சொற்பொழிவாளர்களின் திருவுருவப் படங்கள் இம்மாநாட்டில் திறந்து வைக்கப்பட உள்ளன.

மக்கள் சிந்தனைப் பேரவை

A-47, சம்பத் நகர், ஈரோடு - 638 011. போன் : 0424 - 2269186

e-mail : info@makkalsinthanaiperavai.org

website : www.makkalsinthanaiperavai.org / www.erodebookfestival.com

facebook : [makkalsinthanaiperavaierode](https://www.facebook.com/makkalsinthanaiperavaierode) / youtube : [makkalsinthanaiperavaierode](https://www.youtube.com/makkalsinthanaiperavaierode)

வெறியாட்டில் விரியும் பெண்ணுலகம்

முனைவர் அ.மோகனா

சங்க இலக்கியம் தமிழர்களின் தொல்வரலாற்றிற்கான ஆவணமாக இருப்பது. இலக்கியம் என்ற நிலையைக் கடந்து மானிடவியல், வரலாற்றியல், ஒப்பியல் உள்ளிட்ட வாசிப்புகளுக்கும் இப்பிரதியானது இடமளிக்கின்றது. காலந்தோறும் பன்முகப்பட்ட வாசிப்பினையும் பெற்றுவருகின்றது. சங்கப் பாடல்களில் பல்வேறு சடங்குகள் இடம்பெற்றுள்ளன. பெண்சார்ந்த சடங்குகளுள் வெறியாடல் குறிப்பிடத்தக்கது. இந்த வெறியாடல் களவுக் காதலில் ஈடுபட்டு அதன் விளைவாக மெலிவு ஏற்பட்ட பெண்களுக்கு நிகழ்த்தப் படுவது. எட்டுத்தொகையுள் (கலித்தொகை, பரிபாடல் தவிர்த்து) 36 பாடல்கள் வெறியாடல் நிகழ்வினைச் சூட்டியுள்ளன. அவற்றுள் மூன்று பாடல்கள் காமக் கண்ணியார் என்கிற பெண்பாற் புலவரால் பாடப்பட்டது. ஒரு பாடலை நல்வெள்ளியார் என்ற பெண் புலவர் பாடியுள்ளார். ஒரு பாடல் (அகம்.114) பாடிய புலவரின் பெயர் தெரியவில்லை. மேலும் இப்பாடல் வெறியாடலுக்குரிய குறிஞ்சித்திணை சார்ந்து அமையாது முல்லைத் திணையில் வினைமுற்றி மீளும் தலைவனின் கூற்றாக அமைந்துள்ளது. இங்கு வெறியயரும் களம் உவமைக்காக எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது. பிற முப்பத்தியோரு பாடல்களும் ஆண்பாற் புலவர்களால் பெண்நிலையிலிருந்து பாடப்பட்டவை. குறுந்தொகையில் 5 பாடல்கள், நற்றிணையில் 10 பாடல்கள், அகநானூற்றில் 11 பாடல்கள், ஐங்குறுநூற்றில் 10 பாடல்கள் என்ற நிலையில் வெறியாடல் குறித்த பதிவுகள் காணக்கிடைக்கின்றன. குறுந்தொகை, ஐங்குறுநூறு ஆகியவற்றைப் பொறுத்தவரை நேரடியாக வெறியாடல், அது தொடர்பான நிகழ்வுகள் மட்டுமே இடம்பெற்றுள்ளன. நற்றிணைப் பாடல்கள் சற்று விரிந்த நிலையில் காட்சிப்படுத்துகின்றன. அகநானூற்றுப்

பாடல்கள் மூன்று பகுதிகளைக் கொண்டமைகின்றன. முதற்பகுதி தலைவனின் நாடு அல்லது இறைச்சிப் பொருள் குறித்ததாகவும், சில இடங்களில் தலைவியின் மெலிவிற்கான காரணத்தைக் கூறுவதாகவும் இரண்டாம் பகுதி வெறியாடலை மையமிட்டும், மூன்றாம் பகுதி வெறியாடலினால் நேர்ந்த விளைவு குறித்ததாகவும் அமைகின்றது.

நற்றிணையில் ஒன்று, அகநானூற்றில் இரண்டு என வெறியாடல் தொடர்பாகப் பாடிய மூன்று பாடல் களுக்காக மட்டுமே காமக்கண்ணியார் சிறப்புப் பெயர் பெற்றிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இதற்கு இவர் காட்சிப்படுத்தியுள்ள வெறியாடல் நிகழ்வும் காரணமாக இருக்கலாம். சங்க இலக்கியத்தில் வெறியாடல், காமக்கண்ணியாரின் பாடல்கள் குறித்த கருத்துகளைக் கீழ்க்கண்ட நிலைகளில் தொகுத்துக் கொள்ளலாம்.

- சங்க இலக்கியப் பிரதிகளில் வெறியாடல் என்ற நிகழ்வு பெற்றிருக்கும் முக்கியத்துவமும் அதன் சடங்கு முறைகளும்.
- வெறியாடல் குறித்த தொல் இலக்கணமான தொல்காப்பியத்தில் இடம்பெற்றுள்ள பதிவு களும் அதற்கு உரையாசிரியர்கள் எடுத்துக் காட்டியுள்ள சங்கச் சான்றுகளும்.
- மேற்குறித்த நிலைகளில் இருந்து காமக் கண்ணியாரின் பாடல்கள் மாறுபட்டுள்ள ஒத்துள்ள இடங்களும் வெறியாடலின் வழி விரிந்துள்ள அவர்தம் பெண்ணுலகமும்.

வெறியாடல் பெண்களைச் சார்ந்து பெண் களுக்காகப் பெண்களால் நிகழ்த்தப்படும் ஒரு சடங்கு. வெறியாடலின் பிரதானமாக அமைவது வேலன். பெரும்பாலும் செவிலித்தாயும், நற்றாயும் தலைவியின்

மெலிவுகண்டு அதற்கான காரணத்தை ஆராய்வதற்காக வெறியாட்டினை ஏற்பாடு செய்வர். நிச்சயமாக இது பெண்களுக்கு மிகுந்த துன்பம் தருகின்ற நிகழ்வாகவே இருந்துள்ளது. அதனால்தான் வெறியாடலுக்கு முன்பு அது நடைபெறாமல் நிறுத்தும்பொருட்டு தோழி அறத்தோடு நிற்கின்ற நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. முன்னர்க் குறித்தபடி வெறியாடல் குறித்த பதிவுகள் எட்டுத் தொகையில் பரவலாகக் காணப்படுகின்றன. இப்பதிவுகளைக் கீழ்க்கண்ட நிலைகளில் தொகுக்கலாம்.

- தலைவன் சிறைப்புறமாக இருக்கும்போது தோழி தலைவிக்கு வெறியாடல் நிகழ்விருப் பதைக் கூறி வரைவிற்கு விரைவுபடுத்துதல், வெறியாடலினால் தலைவிக்கு நிகழ்ந்த துன்பத்தைத் தலைவன் கேட்குமாறு கூறுதல். (குறுந்.111,253, அகம். 182,232,242,382,388,272, நற்.47,251,273,282, 288,322, ஐங்.245,246,)
 - வெறியாடலின் போது வேலனிடம் கூறுவது போல் செவிலிக்கும் நற்றாய்க்கும் தோழி தலைவியின் உண்மைநிலையினை உணர்த்துவது. (குறுந்.214,362 நற்.34,173, ஐங்.241,242,243,244,247,248,249,250)
 - தலைவி தலைவனோடு ஏற்பட்ட உறவினால் தான் வெறிகளத்திற்குச் செல்ல வேண்டியிருப்பதையும், வெறியாடலினால் தனக்கு நேர்ந்த துன்பத்தையும் பதிவு செய்தல். (குறுந். 360, அகம்.138, 292, நற்.51,)
- வரைவிற்கு விரைவு படுத்துதல் என்கிற நிலையில் வெறியாடல் என்னும் நிகழ்வு சங்கப் பாடல்களில் முக்கிய இடத்தினைப் பெற்றிருக்கின்றது. இந்த அகப் பொருண்மையினைக் கடந்து வெறியாடல் எவ்வாறு நிகழ்த்தப்பட்டிருக்கின்றது? குறிப்பிட்ட அப்பெண்ணின் மீதான சடங்குகள் எவை? என்பதையும் சில பாடல்கள் காட்சிப்படுத்தியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. சங்கப் பாடல்களில் வெறியாடல் நிகழ்த்தப்பட்ட முறைமைகளில் சில ஒப்புமைகளும் வேற்றுமைகளும் காணப்படுகின்றன. குறிப்பாக வேலன் குறித்த பதிவுகள். வேலனை சினம் கொண்ட முதுவாய் வேலன் (குறுந்.362), (நற்.282) மடமை கூடிய வேலன் (நற்.34), மின்னலைச் செய்தமைத்தாற் போன்ற வேலைக் கையில் கொண்ட வேலன் (நற்.47) என்றெல்லாம் குறித்துள்ளனர். சில இடங்களில் வேலன் தெய்வமாகவே இருப்பினும் மெலி விற்கான உண்மையான காரணம் அறியாதவனாகையால் அவன் மடமை வாய்ந்தவனே என்கிற தொனியிலான பதிவினையும் காணமுடிகின்றது. அடுத்ததாக, வெறியாடல் நிகழ்ந்த முறைமை குறித்த பதிவுகளைக் கீழ்க்கண்டவாறு தொகுக்கலாம்.
- மறியின் கழுத்தை அறுத்துத், தினைப்பிரப்பை வைத்துக் கவர்த்த வழியில் பல வாச்சியங் களும் ஒலிப்பத், தோற்றத்தாலன்றி உற்ற நோய்க்கு மருந்தாகாத அயலான தெய்வம் பலவற்றோடும்

வாழ்த்திப், பேயாற் கொள்ளப் பட்டாள் இவள் என்று கூறுதல் நோவதற் குரியது. (பெருஞ்சாத்தன், குறுந்.263) சினம் கொண்டவன் வேலன், பல்வேறு நிறத்தினைக் கொண்ட சிலவாய அவிழ்களை யுடைய சோற்றோடு செம்மறியைக் கொண்டு தலைவியின் நெற்றியில் தடவி வணங்கிக் கொடுத்தல்; (வேம்பற்றூர்க் கண்ணன் கூத்தன், குறுந்.362), தெய்வத்தான் அறியப்படுகின்ற கழங்கு, ஆட்டையறுத்து அன்னையால் வணங்கப் படும் முருகவேள் (நல்வெள்ளியார், நற்.47), ஆடு முதலிய பலியைப் பெறவிருக்கின்ற முருகவேளை வழிபட்டு மாதர் குழாத்தொடு கூடி ஒலிமிக்கு வெறியெடுக்கும் பொழுது (மதுரைப் பெருமதிள நாகனார், நற்.251), இந்நோய் முருகவேள் அணங்கியதா லுளதாயிற் றென்று அன்னை அறியும்படி சொல்லிப் படிமத்தான் (பூசாரி) தனது துடி முதலாகிய வாச்சியம் ஒலிக்கப் பாடி பலவாய பூக்களைத் தூவித் துதித்து இவ் யாட்டினை ஏற்றுக்கொள் ளென்று அதனை யறுத்துக் கொடுக்கும் பலி. (மதுரைப் பாலாசிரியன் சேந்தன் கொற்றனார், நற்.322), மெல்லிய தளிரையுடைய சிறிய தழையுணவைத் தின்னும், தாய் முலை யினைப் பெறாதொழியும், ஆட்டுக் குட்டி யினைப் பலிக்காகக் கொல்லுதலை விரும்பி வெறியாடலைச் செய்யும் யாதும் இயை பில்லாத வேலன் மாலை தன் மார்பில் அசைந்திட வெறியூடுவான் (கபிலர், அகம். 292), பலபிரப்பினை பலியாக வைத்து, உண்மை உணர் மாட்டாத வேலை அழைத்து, வெறியாடும் பெரிய களம் பொலிவு பெறு மாறு துதித்து, ஆட்டுக்குட்டியின் உயிரை பலியிடல் (பேரிசாத்தனார், அகம்.242)

- கார்காலத்து மலர்கின்ற நறிய கடப்ப மாலையைச் சூடிப் படிமத்தான் வேண்டுகை யாலே வெறிகளத்துப் பலிபெற வந்த வேலன் (நற்.34)
- வெறிக்களத்து முருகவேளின் முன்பு இடப் பட்ட கழற்சிக் கொட்டையைக் கொண்டு ஆராய்ந்து முருகணங்கென்று அம்முருக வேளைத் துதித்த லாலே தணியப்படுமாயின் அது மிக நல்லது. (நல்லூர் சிறுமேதாவியார், நற்.282)
- கட்டுவிச்சியும் வேலனும் வேம்பினது நாற்ற முடைய பசிய இலையுடன் நீலப்பூக்களைச் சூடி, பாண்டியனுடைய பொதிய மலையில் அடைதற் கரிய உச்சியினின்று ஆரவாரித்து வருதலையுடை அருவி ஒலிபோல, ஒலிக்கும் சீரையுடைய இனிய வாச்சியங்கள் ஒலிக்க, கை யால் வணங்கி, அச்சம் தோன்றும் தலைமையை யுடைய முருகனை மனைக்கண் வருவித்து அவனது கடம்பினையும் களிற்றினையும் பாடி, பனந்தோட்டினையும் கடப்ப மாலையையும் கையிற்கொண்டணிந்து இர

வெல்லாம் ஆடினர். (எழுப்பன்றி நாகன் குமரனார், அகம்.138)

- கடம்பின் கொடியிணைக் கட்டி, மாலை சூட்டி, பல்வேறு குரலை உடையனவாகிய தாளத்தின் வழிப்படும் ஒரு தூக்கிணையுடைய இனிய வாச்சியங்களைக் கொண்டு, காட்டிற் பொருந்திய நெடிய முருகனைப் பாடும் பாட்டிற்குப் பொருந்த வெறியாட்டுச் செய்யும் பெரிய களம் சிறப்புற மெல்ல ஆடுதல் (கபிலர், அகம். 382)
- நம் அன்னை, முருகனே என எண்ணி, புகழுவரை கூறி, நல்ல நிறம் வாய்ந்த செந்தினையை நீரொடு தூவி, முருகனைப் பரவா நின்றார் (மதுரை அறுவை வாணிகனின் வேட்டனார், 272)

இப்பதிவுகளைத் தொகுத்து நோக்கும் போது வெறியாட்டு என்பது பலியோடு தொடர்பு கொண்ட, கழங்கு, கடப்பமாலை, மிகுந்த ஓசை எழுப்பும் வாச்சியங்களோடு செய்யப்படுகின்ற நிகழ்வு என்பது தெரிகின்றது. களவில் ஈடுபட்டு அதன் விளைவால் மன அழுத்தம் பெற்ற ஒரு பெண்ணை இத்தகு சடங்கில் பங்கேற்கச் செய்வது எத்தகைய துன்பத்தை ஏற்படுத்தும் என்பதனையே வெறியாடல் தொடர்பான பாடல்களுள் பெரும்பான்மையானவை சுட்டிச் செல்கின்றன. இதன்மூலம் வரைவை விரைவுபடுத்த வேண்டும் என்கிற நோக்கம் புலப்பட்டாலும் ஒரு பெண் களவு வாழ்க்கையில் ஈடுபடுவதால் இத்தகு துன்பத்தை அடைய நேரிடும் என்பதை மறைபொருளாக இப்பாடல்கள் உணர்த்துகின்றனவோ என்று எண்ணத்தோன்றுகின்றது. காமக்கண்ணியாரால் பாடப்பட்ட மூன்று பாடல்களைத் தவிர்த்த முப்பத்துமூன்று பாடல்களுள் நான்கு மட்டுமே வெறியாடலுக்கு ஆட்பட்ட தலைவியின் கூற்றாகப் பாடப்பட்டுள்ளன. அவை தன்னிரக்கம் மிகுந்தவையாக உள்ளன.

சங்க இலக்கியத்தில் பரவலாக அறியப்பட்ட வெறியாடல் தொடர்பான பதிவு தொல் இலக்கணப் பனுவலான தொல்காப்பியத்தில் மூன்று இடங்களில் மட்டுமே உள்ளது. வெறியாடல் குறித்த விளக்கங்களை உரைகாரர்களே தருகின்றனர். நச்சினார்க்கினியர் புறத்தினையிலில் இடம்பெற்றுள்ள நூற்பாவிற்கும் களவியலில் இடம்பெற்றுள்ள நூற்பாவிற்கும் காமக்கண்ணியாரின் பாடலையே சான்றாகக் காட்டுகின்றார். இரண்டு நிலைகளில் அச்சான்றுகள் அமைந்திருக்கின்றன. 'வெறியறி சிறப்பின் வெவ்வாய் வேலன்' (தொல்.புறத்.60) என்ற நூற்பாவின் உரையில்,

வேலனாடுதல் அகத்திணைக்குச் சிறந்தது. உதாரணம்:

'அணங்குடை நெடுவரை யுச்சியி னிழிதருங் கணங்கொ ளருவிக்கா ன்கெழு நாடன்...' (அகம்.22)

'பனிவரை நிவந்த'

என்னும் அகப்பாட்டும் (98) அது

இவற்றுட் சேயோன் கருப்பொருளாக மைவரை யுலகத்துக் கூதிர்யாமம் பொழுதாகச் சிறப்பறியும் வேலன் ஆடுதலின், வெறியாடிய காந்தள் அகத்திற்கு வந்தது. (தொல்.புறம். நச்.163)

அக இலக்கியத்தில் வேலனாடுதல் என்பது சிறந்த பகுதியாக நச்சினார்க்கினியரால் கருதப்பட்டிருக்கின்றது. மேலும் களவியலில் தலைவி கூற்று நிகழும் இடங்களைச் சுட்டும் நூற்பாவில் இரண்டு இடங்களில் காமக்கண்ணியாரின் பாடல்களைச் சான்று காட்டுகின்றார். 'பழிதீர் முறுவல் சிறிதே தோற்றல்' என்ற பகுதிக்கு,

தலைவனால் தோன்றிய நோயும் பசலையும் முருகனால் தீர்ந்த தென்று அவன் கேட்பிற் கற்பிற்குப் பழியாமாதலிற் பழி யென்றார். உதாரணம்

அணங்குடை நெடுவரை யுச்சியி னிழிதருங்...

இதனுட் பழி தீர அவன் வந்து உயிர்தளிப்ப முயங்கி நக்க நிலையைத் தோழிக்குத் தலைவி கூறியவாறு காண்க. (தொல்.களவு.நச்.411)

அடுத்ததாக 'வெறியாட்டிடத்து வெருவின் கண்ணும்' என்னும் பகுதிக்கு,

தலைவி வேறுபாடு எற்றினானாயிற் றென்று வேலனை வினாய் வெறியாட்டு எடுத்துழி தலைவி அஞ்சும் அச்சத்தின் கண்ணும் அது பண்டேயுந் தன் பரத்தமையான் நெகிழ்ந்தொழுகுவான் இன்று நம் ஆற்றாமைக்கு மருந்து பிறிதுமுண்டென்றறியின் வரை நீடுமென்று அஞ்சுதல். உதாரணம்:

'பனிவரை நிவந்த பயங்கெழு கவாஅந்...'

இன்னவாக்கி நிறுத்த எவ்வம் என்பது அவன்பயிற் பரத்தைமை. உயிர்வாழ்தல் அரிது என்பது தன்வயினுரிமை. அவை வெறியஞ்சியவழி நிகழ்ந்தன. (தொல். களவு. நச்.411)

சங்க இலக்கியத் தொகுப்பாளர்களுக்குப் பிறகு காமக்கண்ணியாரின் பாடலுக்குப் பொருளுரைத்தவராக நச்சினார்க்கினியரைக் கொள்ளமுடியும். முதல்நிலையில் அகப்பாடல்களில் வேலனாடுதல் சிறப்பு என்ற நிலையில் வெறியாடலுக்கான சான்றாகக் காமக்கண்ணியாரின் பாடலைக் காட்டிய நச்சர் இரண்டாம் நிலையில் வெறியாடலின் பொருட்டு தலைவி அச்சம் கொண்ட நிகழ்விற்கான சான்றுப் பாடலாகக் கொள்கிறார். இவ்வரை மரபினைத் தாண்டி காமக்கண்ணியாரின் பாடல்கள் சில அர்த்தப் புலப்பாட்டினைக் கொண்டிருக்கின்றன.

நச்சர் எடுத்துக் காட்டியுள்ள அகநானூற்றின் இரண்டு (அகம்.22,98) பாடல்களோடு நற்றிணையில் ஒரு (நற்.268) பாடலென மூன்று பாடல்கள் காமக்கண்ணியாரின் பாடல்களாகக் கிடைக்கின்றன.

இம்முன்று பாடல்களுமே வெறியாடலுக்குட்படுத்தப் பட்ட தலைவியின் கூற்றுகளாக அமைந்தவை. காமக்கண்ணியார் காட்சிப்படுத்தியுள்ள வெறியாடல்,

...

களநன் கிழைத்துக் கண்ணி சூட்டி
வளநகர் சிலம்பப் பாடிபு விகொடுத்
துருவ செந்தினை குருதியொடு தூஉய
முருகாற்றுப் படுத்த புருகெழு நடுநா... (அகம். 22)

பிற புலவர்கள் காட்சிப்படுத்தியுள்ள வெறியாடலிலிருந்து பெரிதும் மாறுபடவில்லை. வெறியாடலுக்குரிய களம், மாலை, பலி, செந்தினை என்று முன்னர்க்குறிப்பிட்ட சடங்குகளே இப்பாடலிலும் இடம் பெற்றுள்ளன. ஆனால் இச்சடங்கினால் ஏற்படுகின்ற துன்பம் இப்பாடலில் பிரதானப்படவில்லை. மாறாக, இச்சடங்கு தலைவிக்கு நகைப்பிற்குரியதொன்றாகக் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த நிலையிலேயே காமக்கண்ணியார் பிற புலவர்களிலிருந்து மாறுபடுகிறார்.

பொதுவாகச் சங்கப் பெண்பாற் புலவர்கள் தங்கள் காமத்தை அழகியலோடு வெளிப்படுத்தியுள்ளமையினைக் காணமுடியும். காமக்கண்ணியார், பிற புலவர்களால் தன்னிரக்கத்தோடும் துயரத்தோடும் நோக்கப்பட்ட வெறியாடல் சடங்கினைத் தனது காமத்திற்கான அழகியல் வெளிப்பாடாகக் கட்டமைத்துள்ளார். அப்பாடலடிகள் வருமாறு,

... முருகாற்றுப் படுத்த புருகெழு நடுநா
ளார நாற வருவிடர்த் ததைந்த
சாரற் பல்பூ வண்டுபடச் சூடிச்
களிற்றிரை தெரீஇய பார்வ லொதுக்கி
னொளித்தியங்கு மரபின் வயப்புலி போல
நன்மனை நெடுநகர்க் காவல ரறியாமைத்
தன்னசை யுள்ளத்து நந்நசை வாய்ப்ப
வின்னுயிர் குழைய முயங்குதொறு மெய்ம்மலிந்து
நக்கனெ னல்லனோ யானே யெய்தந்
நோய்தணி காதலர் வரவீண்
டேதில் வேலற் குலந்தமை கண்டே (அகம்.22)

பிற புலவர்களின் பாடல்களில் களவு வாழ்க்கையினால் நேர்ந்த துயரமாக, வெறியாடலை எதிர்கொண்ட தலைவியரைக் காணமுடியும். ஆனால் காமக்கண்ணியாரோ வெறியாடல் நிகழ்ந்த அன்று சந்தனம் மணம் வீச, பக்க மலையில் உள்ள அரிய முழைஞ்சுகளிற் செறிந்த பல பூக்களை வண்டுமொய்த்திட சூடியும், களிறாகிய இரையைத் தெரிதற் பொருட்டு ஒதுங்கிய பார்வையொடு மறைந்து இயங்கும் இயல்பினையுடைய வலிய புலியினைப் போல, நமது நல்ல மனையின் கண்ணுள்ள நெடிய இல்லின் காவலாளரும் அறியா வண்ணம், தான் மெலிதற்கு ஏதுவாய இந்நோயைத் தணித்தற்குரிய காதலர்வந்து, தன்னை நச்சுதலையுடைய உள்ளத்தின் விருப்பம் நிறைவேறும்படி, இனிய

உயிர்குழையும்படி முயங்குந்தோறும், இந்நோய்க்குச் சற்றும் தொடர்பில்லாத வேலனுக்கு வெறியெடுத்ததை நினைத்து உடல்பூரிக்கச் சிரித்த தலைவியைக் காட்டுகிறார். இதனைக் காமக்கண்ணியாரின் கூற்றாகக் கொள்ளவேண்டும். தான் மேற்கொண்ட காமம், களவு. அது தனக்கான வெளி. அதில் எந்தக் குற்ற உணர்வும், துயரநிலையும் தனக்கில்லை. அந்தக் களவானது எத்தகைய இடையீடு ஏற்படினும் தொடர்ந்து கொண்டே இருக்கும் என்பதையே இப்பாடலின் மூலம் உணர்ந்து கொள்ளமுடிகின்றது.

தனது காமத்தின் மீதான பெருமிதத்தைக் கொண்டிருக்கும் அதே நேரத்தில் வெறியாடலினால் நிகழும் பிறிதொரு விளைவையும் காமக்கண்ணியார் இயல்பாகக் காட்சிப்படுத்துகின்றார். நச்சினார்க்கினியரால் வெறியாடல் மீதான அச்சத்திற்குச் சான்றாகக் காட்டப்பட்ட 'பனிவரை நிவந்த பயங்கெழு கவாஅன்' என்ற அப்பாடலின் அடிகள் வருமாறு,

... சூருறை வெற்பன் மார்புறத் தணித
லறிந்தன எல்ல என்னை வார்கோற்
செறிந்திலங் கெல்வளை நெகிழ்ந்தமை நோக்கிக்
கையறு நெஞ்சிலனள் வினவலின் முதுவாய்ப்
பொய்வல் பெண்டிர் பிரப்புளர் பிரீஇ
முருக னாரணங் கென்றலி னதுசெத்... (அகம்.98)

தனக்கு இன்பத்தை அளித்த களவு வாழ்க்கையின் நீட்டித்தலாவது வெறியாடலுக்கு வழி வகுக்கின்றது. அந்த வெறியாடல் இரண்டு நிலையிலான துன்பத்தை ஏற்படுத்துகின்றது. பிற புலவர்கள் வெறியாடலால் நேரிடுகின்ற துன்பத்தைக் காட்சிப்படுத்தியுள்ள முறையினின்று காமக்கண்ணியார் இவ்விடத்தில் மாறுபடுகின்றார். முந்தைய பாடலில் மெலிவின்கான காரணத்தை வேலன் என்று முதுவாய்ப் பெண்டிர் கூறினர். இப்பாடலிலும் அவர்களே கூறுகின்றனர். ஆனால் அம்முதுவாய்ப் பெண்டிர் அறிவற்ற பொய் பெரிதும் கூறுகின்றவர்களாக உள்ளனர். இது தலைவியின் நிலையில் இயல்பாக எழுகின்ற கோபத்தின் வெளிப்பாடாக இருக்கின்றது.

... கூடுகொள் ளின்னியம் கறங்கக் களனிழைத்
தாடணி அயர்ந்த அகன்பெரும் பந்தர்
வெண்போழ் கடம்பொடு சூடி யின்சீர்
ஐதமை பாணி யிரீஇக்கை பெயராச்
செல்வன் பெரும்பெய ரேத்தி வேலன்
வெறியயர வியன்களம் பொற்ப வல்லோன்
பொறியமை பாவையிற் றூங்கல் வேண்டி
னென்னாங் கொல்லோ தோழி... (அகம்.98)

இணைந்த பலவாய இனிய வாச்சியங்கள் ஒத்து ஒலிக்க வெறியாடும் களனை இயற்றினர். ஆடுதற்கேற்ற அழகு செய்த அகன்ற பெரிய பந்தலிலே வெள்ளிய பனந் தோட்டினைக் கடப்பமலரொடு சூடினர். இனிய

சீர் அழகியதாக அமைந்த தாளத்தொடு பொருத்தி முருகக் கடவுளின் பெரும் புகழினைத் துதித்தனர். அந்த வேலன் வெறியாடும் பெரிய களம் அழகுபெற வல்லோன் ஆட்டும் பொறியமைந்த பாவையைப் போல ஆடுதலை விரும்பின் என்ன ஆகுமோ தோழி என்று தலைவி வினவுகிறாள். இப்பாடலில் இடம்பெற்றுள்ள 'வல்லோன் ஆட்டும் பொறியமைந்த பாவை' என்ற கூற்று கவனத்திற்குரியது. சங்ககாலப் பெண்களின் நிலையினை இதைவிட சிறந்த சான்றினால் கூற முடியாது. களவு வாழ்வில் ஈடுபடுவது பெண்களின் தனிப்பட்ட வெளியாக இருக்கும் அதே நேரத்தில் அக்களவு வெளிப்பட்ட பின்னரான வாழ்வானது வல்லோன் ஒருவனால் ஆட்டுவிக்கப்படுகின்ற பாவையைப் போன்றதாகவே இருக்கின்றது. இத்தகு ஆர்ப்பாட்டத் தோடு மேற்கொள்ளப்படுகின்ற வெறியாட்டினால் தனது மெலிவு தீரவில்லை எனில் தான் கொண்ட களவு வெளிப்பட்டு அலருக்கு வாய்ப்பை ஏற்படுத்தும். ஒரு வேளை அம்மெலிவானது தீர்ந்துவிட்டது என்றால் தலைவன் தன்னை சந்தேகிக்க நேரிடும். இதனை வெறியாடல் மீதான அச்ச உணர்வு என்பதைவிட அந் நிகழ்வினால் ஏற்படுகின்ற சூழ்நிலை குறித்த நிதர் சனத்தை வெளிப்படுத்துவதாகக் கொள்ளலாம். இந்த இருநிலைப்பட்ட துயரத்தில் உள்ள தலைவியின் மனநிலை இறப்பை நாடுகின்றது. ஒரு பெண்ணின் மனோநிலையினை அவளைச் சுற்றி நிகழும் நிகழ்வுகளின் அடிப்படையில் துல்லியமாகச் சித்திரிக்க பெண்களுக்கே கைகூடும் என்பதற்கு இவ்விரண்டு பாடல்களும் சான்றுகளாகின்றன.

நற்றிணையில் இடம்பெற்றுள்ள பாடல் தலைவியின் காமத்தைத் தலைவனுக்குத் தெரிவிப்பதாக உள்ளது. அதற்கு வெறியாடல் பயன்படுகின்றது. இத்தன்மையும் புதுமையானதாகவே இருக்கின்றது.

சூருடை நனந்தலைச் சுனைநீர் மல்க
மால்பெய நலைஇய மன்னெடுங் குன்றத்துக்
கருங்காற் குறிஞ்சி மதனில வான்பூ
வோவுக்கண் டன்ன வில்வரை யிழைத்த
நாறுகொள் பிரச மூறுநா டற்குக்
காதல் செய்தலுங் காதல மன்மை
யாதெனிற் கொல்லோ தோழி வினவுகம்
பெய்ம்மணன் முற்றங் கடிக்கொண்டு
மெய்ம்மலி கழங்கின் வேலற் றந்தே. (நற்.268)

முற்றத்தில் மணலைப் பரப்பி சிறப்பித்து மெய்ம்மையை மட்டும் கூறுகின்ற கழங்கிட்டு குறிபார்த்த தலையுடைய படிமத்தானை அன்னை வீட்டிற்கு அழைத்திருக்கிறாள். அவனிடம் கேட்பதற்கு எனக்கும் ஒருகேள்வியுண்டு. அச்சத்தைத் தருகின்ற இடமகன்ற சுனையில் நீர் நிறையும்படியாக மேகம் மழைபெய்து விட்ட மிக்க நெடிய குன்றம். அதில் கரிய காம்பையுடைய குறிஞ்சியின் வன்மையில்லாத மெல்லிய

வெளிய பூவினை ஓவியன் மலையிடத்தே சித்திரித்தாற் போன்ற வேட்டுவர் இல்லங்கள். அவற்றில் இழைக்கப்பட்ட தேனடைக்கு வேண்டிய அளவு மணங்கொண்ட தேனுறுகின்ற நாட்டையுடைய தலைவனுக்குப் பல படியான காதலை நான் கொண்டிருந்தும் அவனுக்கு என் மீது காதலிக்கப்படுகின்ற தன்மையே இல்லாமலிருப்பது ஏனோ? என்று தலைவி கேட்பதாக இப்பாடல் அமைந்துள்ளது.

தலைவன் மீதான தனது காதலே இன்று வெறியாடும் நிலைக்குக் கொண்டு சேர்த்திருக்கிறது. அந்த அளவிற்கு மிகுந்துள்ள காமத்தினைத் தலைவன் புரிந்து கொள்ளாமல் இருப்பது ஏன்? என்ற கேள்வியை தலைவி எழுப்புகிறாள். இப்பாடலிலும் வெறியாடல் இரண்டாம் நிலையினையே பெறுகின்றது. வெறியாடலினால் நேர்கின்ற துன்பம் பெரிதாகவில்லை. தான் கொண்ட காதலைத் தலைவன் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்கிற ஆவலே மிகுதியாக உள்ளது.

இம்மூன்று பாடல்களிலும் வெறியாடல் என்கிற நிகழ்வு விரிவாகப் பதிவு செய்யப்பட்டிருப்பினும் அதன்வழி விரிவது காமக்கண்ணியாரின் உலகமாகவே இருக்கின்றது. அவ்வுலகத்தில் தனது காமம் குறித்த பெருமிதம் இருக்கின்றது. விளைவுகள் மீதான கோபம் இருக்கின்றது. தலைவன் மீதான ஐயமும் இருக்கின்றது. இந்த உணர்வுநிலைகளுக்கான களனாக வெறியாடல் அமைகின்றது. இந்தப் பின்புலத்திலேயே வெறியாடல் தொடர்பான பிற புலவர்களின் பாடல்களிலிருந்து காமக்கண்ணியார் தனித்துவத்துடன் வேறுபடுகின்றார். பல புலவர்கள் வெறியாடல் குறித்துப் பாடியிருப்பினும் இவருக்குச் சிறப்புப் பெயர் அளித்ததற்கான காரணம் புலப்படவில்லை. ஒருவேளை மிகுதியான பாடல்களை இப்பொருண்மையில் இவர் பாடி அவை இன்று கிடைக்காமலிருக்கலாம் என்கிற வழக்கமான வாய்பாட்டு முடிவினையே மேற்கொள்ள வேண்டியுள்ளது.

நிறைவாக

- சங்கப்பாடல்களில் சடங்குகள் கணிசமான இடத்தினைப் பெற்றுள்ளன. அவற்றுள் வெறியாடல் அகம் சார்ந்த புனைவுகளில் முக்கிய இடத்தினைப் பெற்றுள்ளது.
- பெரும்பாலான புலவர்கள் வெறியாடலை ஒரே மாதிரியான சடங்குகளோடு காட்சிப்படுத்தியுள்ளனர். வெறியாடலின் பிரதானமாக வேலனும், மறியாட்டின் பலியும் இடம் பெற்றுள்ளது.
- காமக்கண்ணியாரைத் தவிர்த்துப் பிற புலவர்கள் வெறியாடலினால் பெண்களுக்கு ஏற்படுகின்ற துன்பத்தையும் மன அழுத்தத் தையும் வெளிப்படுத்தியுள்ளனர். இதன் மூலம் அவர்கள் கொண்ட களவு வாழ்க்கையின் மீதான அச்சத்தை வலியுறுத்தியுள்ளனர்.

- தொல்காப்பியம் வெறியாடல் குறித்த சில பதிவுகளை மட்டுமே கொண்டிருக்கின்ற நிலையில் உரைகாரர்கள் சங்கச் சான்றுகளின் வழி வெறியாடலை விளக்கியுள்ளனர். குறிப் பாக நச்சினார்க்கினியர் காமக்கண்ணியாரின் பாடல்களை வெறியாடலுக்குப் பொருத்தி உரை வரைந்துள்ளார்.
- காமக்கண்ணியார் வெறியாடலைக் காட்சிப்படுத்துவதில் பிற புலவர்களிடமிருந்து பெரிதும் மாறுபடவில்லை. ஆனால் வெறியாட்டின் வழி விரிகின்ற பெண்ணுலகத்தை நுண்ணிய அழகியலோடு அவர் காட்சிப் படுத்துகின்றார். இப்பின்புலத்தில் சங்கப் பாடல்களில் இடம்பெற்றுள்ள வெறியாடல் என்ற உள்ளடக்கம் உருமாற்றத்தைப் பெற்று இவர்தம் பாடல்களில் அழகியலோடு மிளிக்கின்றது.

துணைநின்ற நூல்கள்

- 1915, எட்டுத்தொகையுள்ளொன்றாகிய நற்றிணை, பின்னத்தூர் அ.நாராயணசாமிஐயர் அவர்கள் எழுதிய உரையுடன், சைவவித்தியா நூபாலனயந்திர சாலை, சென்னை.
- 1915, எட்டுத்தொகையுள்ளொன்றாகிய குறுந் தொகை மூலமும், திருக்கண்ணபுரத்தலத்தான் திருமாளிகைச் செளரிப் பெருமாளர்கள் இயற்றிய புத்துரையும், வித்தியா ரத்னாகர் அச்சுக்கூடம், வேலூர்.
- 1903, எட்டுத்தொகையுள் மூன்றாவதாகிய ஐங்குறுநூறும் பழையவுரையும், சாமிநாதையர், உ.வே., (ப.ஆ.), வைஜயந்தி அச்சுக்கூடம், சென்னை.
- 1940, பாட்டும் தொகையும், வையாபுரிப் பிள்ளை, ச., (ப.ஆ.), பாரிநிலையம், சென்னை
- 2002, எட்டுத்தொகையுள் ஒன்றாகிய அகநானூறு, உரை கணேசையர், சிவலிங்க ராஜா, எஸ்., (ப.ஆ.), தலைக்குமி புத்தக சாலை, கலாசாலை வீதி, திருநெல்வேலி.
- 2007, தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம் - முதல்பாகம், கணேசையர் பதிப்பு, உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை.

அனைத்துலகத் தாய்மொழித் திருநாள்

காந்திகிராம கிராமிய நிகர்நிலைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ், இந்தியமொழிகள் மற்றும் கிராமியக் கலைகள் பள்ளியின் சார்பில் அனைத்துலகத் தாய்மொழித்திருநாள் 21.02.2018 புதன்கிழமை காலை 10.00 மணிக்கு விவேகானந்தர் அரங்கத்தில் கொண்டாடப்பட்டது. 200க்கும் மேற்பட்ட மாணவ, மாணவிகள் இந்நிகழ்வில் கலந்துகொண்டனர். தமிழ்த்துறைத் தலைவர் பேராசிரியர் பா.ஆனந்தகுமார் அவர்கள் அனைவரையும் வரவேற்று வரவேற்புரை நிகழ்த்தினார். பல்கலைக் கழகத் துணைவேந்தர் பேராசிரியர் சு.நடராசன் அவர்கள் தலைமையேற்றுப் பேசினார். அவர், இந்தியாவின் பன்மொழி பண்பாட்டுச் சூழலையும் தாய்மொழித் திருநாள் தோன்றிய வரலாற்றையும் எடுத்துரைத்தார். பேராசிரியர் பா.ஆனந்தகுமார் அவர்களுடைய மலையாளச் சிறுகதைகளின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பான 'கடற்கரையில்' நூலைத் துணைவேந்தர் வெளியிட, முதற்படிமைய மலையாள நாவலாசிரியரும் மொழிபெயர்ப்பாளருமாகிய தி.தா.இராமகிருஷ்ணன் பெற்றுக்கொண்டார்.